

பொருளியல்
நோக்கு

டிசம்பர்
1990

தென் மாகாண அபிவிருத்தி

கண்ணோட்டம்

சமமற்ற அபிவிருத்தி என்ற விதிக்கு விலக்குகள் இல்லை. அதனால் தான் பெருவுக்கு அயகச்சு போல இலங்கைக்கு அதன் தென் பிராந்தியம் அமைந்திருக்கிறது.

இன்றைய இலங்கையின் மிஷும் பின் தங்கிய பகுதிகளில் ஒன்றாக இது இருக்கிறது. ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வந்த அரசாங்கங்களின் புறக்கணிப்பு காரணமாக இம் மாகாணத்தின் கணிசமான பகுதி அபிவிருத்தி நிகழ்வுப் போக்குக்கு வெளியே இருந்து வந்துள்ளது. இப்பிரதேசம் ஒதுக்கப்படும் புறக்கணிக்கப்படும் மறக்கப்படும் வந்துள்ளது. வேலையில்லாததின்கூட்டம் குறித்த புள்ளி விவரங்கள் கலக்கமுட்டுவனவாக உள்ளன. தொடர்ந்த வறுமை, போஷாக்கின்மை மற்றும் பொது வசதிகளின் பற்றாக்குறை என்பன ஏனைய முக்கிய பிரச்சினைகளாகும். மானிய முறையுடனான எச்சரோச்ச மொன்றான சாதிமுறை இப்பகுதியில் பரவலாக நிலவி வருவதாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர்.

இலங்கையின் தென் பிராந்தியம் குறித்த இந்த சிறப்பிதழுக்கு கட்டுரைகளை வழங்கியுள்ளோர், அபிவிருத்திக்கான பாரிய உள்ளார்ந்த ஆற்றல் இங்கு கணிசமான அளவில் காணப்படுகிறது என்பதனை தெட்டத்தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். இப்பகுதியில் பொருள் வளமும் மனித வளமும் குவிந்துகிடக்கிறது. இந்த மூலவளங்களை உச்சமட்ட அளவில் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய அபிவிருத்தி உத்தியொன்றே இன்றைய தேவையாகும். தென் பிராந்தியத்தின் (உண்மையிலேயே முழு நாட்டினதும்) இன்றைய தேவை மக்களை அடிப்படையாக கொண்ட அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டமொன்றாகும். இந்த நிகழ்வுப் போக்கில் இப்பிராந்தியத்தின் பாரம்பரிய திறன்களும் கவனத்தில் எடுக்கப்படுதல் அவசியமாகும். எந்த ஒரு கிராமமும் எந்த ஒரு குடும்பமும் புறக்கணிக்கப்படாது. அபிவிருத்தியின் பயன்கள் அனைத்து மக்கள் பிரிவினரையும் சென்றடையக்கூடிய ஒரு

நிலைமை உருவாக வேண்டும். அவசியமான சமூகப் பொது வசதிகள் மற்றும் தொழில்நுட்ப, நிதி உதவிகள் என்பன மூலமும் மிக வறியோரின் நிலையை உயர்த்துவதற்கான சிறப்புத்திட்டங்கள் மூலமும் தென் பிராந்திய மக்களுக்கு உதவுவதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். சனாதன நடைமுறைகளையும், சாதி முறை போன்ற காலத்துக்கொல்வாத வழக்கங்களையும் ஒழித்து விடுவதற்கு தேவையான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படுதல் அவசியமாகும். நவீன ஜனநாயக சமூகமொன்றில் இந்த பத்தாம் பசுவித்தனங்களுக்கு இடமில்லை. அத்துடன் இவை அபிவிருத்தி முயற்சிக்கு தடைக்கற்களாகவும் உள்ளன.

நாட்டின் வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பிராந்தியத்தின் அபிவிருத்திக்கு சிறப்பு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தை எழுது முன்னைய இதழொன்றில் சுட்டிக்காட்டியிருந்தோம். தற்போது இடம் பெற்று வரும் புத்தம் இதனை (தற்போதைக்கு) சாத்தியமற்றதாகியுள்ளது. தென் மாகாணம் மற்றொரு முக்கிய பிரதேசமாகும். இப்பிராந்தியத்தை அநேகமாக நாசமாக்கிவிட்ட கிளர்ச்சியொன்றிலிருந்து இப்பொழுதுதான் அது மீட்சி பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. தேவைகளையும், பிரச்சினைகளையும், மக்கள் அபிவிருத்திகளையும், பிராந்திய தனித்துவங்களையும் கருத்தில் கொண்ட அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டமொன்று அமல் செய்யப்படாத விடத்து இன்னொரு இரத்தக்களறி தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கும்.

இது தவிர, இந்த இதழில் சோவியத் யூனியன் குறித்த சிறப்புக் கட்டுரையொன்று இடம் பெறுகிறது. மத்திய திட்டமிடலிலிருந்து சந்தைப் பொருளாதாரத்துக்கு மாற்றமடையும் சோவியத் அனுபவம் குறித்து பிரின்சி தர்மரத்தின எதுதுகிறார். ரீ. பீ. கருணாரத்ன எழுதிய “பொருளாதார வளர்ச்சி மாதிரிகள் இலங்கையும் உலகமும்” என்ற கட்டுரையும் இவ்விதழில் இடம் பெறுகிறது.

- திசரணி குணசேகர

மக்கள் வங்கிகள்

ஆய்ச்சிப்பகுதி வெளிப்பிடு:

தலைமக்காயியலயம்,

11 வது மாடி,

கொழும்பு 2,

இலங்கை

2. அறிமுகம்

29 தென்னாசியாவின் சவால் - சமாதானம்,
பிராந்திய ஒத்துழைப்பு மற்றும் அபிவிருத்தி

35 பொருளாதார வளர்ச்சி மாதிரிகள்:
இலங்கையும் உலகமும்

விசேஷ அறிக்கை

தென் பிராந்திய அபிவிருத்தி

1. எஸ். ஓ. மெண்டிஸ்

3 இலங்கையின் தென் பகுதியில் நீர்ப்பாசன
அபிவிருத்தியும் குறைவிருத்தியும்

விக்டர் ஐவன்

11 அபிவிருத்திக்கான புதிய உத்தியோகத்தின்
அவசியம்

ஆரிய அபேசிங்க

14 தென் மாகாணத்தில் விவசாயம் மற்றும்
விவசாய கைத்தொழில்களுக்கான உள்
ளார்ந்த ஆற்றல்

1. எம். குலரத்ன

22 தென் மாகாணத்தில் கைத்தொழில் அபி
விருத்திக்கான வாய்ப்புக்கள்

பிரிஞ்சி தர்மரத்தின

24 மத்திய திட்டமிடலின் நுட்ப சந்தைக்கு
சோவியத் அனுபவம்

கலாநிதி சமன் கலேகம எழுதிய "பொருளாதார
செழிப்புப் சரிவு: தாட்சர்வாதம் குறித்த ஒரு மீள்
பார்வை" என்ற கட்டுரை அடுத்த இதழில் இடம்
பெறும்.

உடிவமைப்பு, தயாரிப்பு மேற்பார்வை

டப். ஜி. எஸ். வைத்தியநாத

சிறப்பு ஆசிரியர்

ஆரிய அபேசிங்க

சில பின்னணி தகவல்கள்

தென் மாகாணம் இலங்கையின் மொத்த நிலப்பரப்பில் ஒன்றில் ஒரு பாகத்தைக் கொண்டுள்ளது. இத்த மாகாணத்தின் மொத்த குடித்தொகை 1,882,912 ஆகும். இது நாட்டின் மொத்தக் குடித்தொகையில் 12.7% ஆகும். இம்மாகாணத்தின் நகர குடித்தொகை 281,000 (14.9%) ஆகும். தேசிய சராசரியுடன் (21%) ஒப்பிட்டுப் போது இம்மாகாணத்தில் நகர குடித்தொகை சார்பு ரீதியாக குறைவாகவே உள்ளது.

காலி மாவட்டம் - (637.6 ச.மைல்) (163,560 ஹெக்ட.)
நாட்டின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 3.75%
மாத்தளை மாவட்டம் - (128,795 ஹெக்ட.)
நாட்டின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 1.00%
அம்பாந்தோட்டை மாவட்டம் - (1620 ச.மைல்) (383,413 ஹெக்ட.)
நாட்டின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 4.00%
554,768 ஹெக்ட. : நாட்டின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 7.75%

சட்டரீதியி

காலி மாவட்டம் : 1 சதுர மீட்டருக்கு 498 பேர்
மாத்தளை மாவட்டம் : 599 பேர்
அம்பாந்தோட்டை : 383 பேர்

வேலையற்றோர்

காலி மாவட்டம் 27.4%
மாத்தளை .. 28.0%
அம்பாந்தோட்டை .. 18.6%

தென் மாகாணத்தின் பொருளாதாரத்தில் வெள்ளை, இறப்பர், கருவா, மீன்பிடி, வடிசாலைகள், கிட்ரெஸ்ஸா என்பன முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளன. இப்பிராந்தியத்தில் கைத்தொழில்கள் மிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு, கட்டுறொழில், சமூக பொது கட்டமைப்புகள் என்பன புரக்கணிக்கப்பட்டுள்ள ஏனைய துறைகளாகும். முக்கியமாக வேளாண்மையை அடிப்படையாக கொண்ட கிராமம் சார்ந்த பொருளாதார அமைப்பைக் கொண்ட இந்நிறதேசம் கடந்த பல தசாப்தங்களாக தேக்க நிலையில் இருந்து வந்துள்ளது. கல்விச் சாதனைகளும் எழுத்தறிவு வீதங்களும் சார்பு ரீதியாக உயர் மட்டங்களில் இருந்து வந்த போதிலும் முதலீடுகளின் விஷயத்தில் இப்பிராந்தியம் அகிலவு முன்னுரிமைகளைப் பெற்றிருக்கவில்லை.

1981 ன் குடித்தொகை கணிப்பீட்டின் பிரகாரம் வேலையில் லாத்திலடாட்டம் மிக உயர்ந்த விகிதங்களில் காணப்படும் மாகாணங்களில் தென் மாகாணமும் ஒன்றாகும். வேலையற்றோரின் தேசிய விகிதம் 17.9% (1981) ஆக இருந்த போதிலும் காலி (27.4%), மாத்தளை (23.0%), அம்பாந்தோட்டை (18.6%) ஆகிய மாவட்டங்களின் வேலையற்றோர் விகிதம் இதைவிட உயர்வாகவே காணப்படுகிறது.

வேலையற்றோர்

மாவட்டம்	மொத்தம் %	10-14	15-19	20-24
காலி	68949 26	2.7	20.4	32
மாத்தளை	54723 27.3	2.2	19.5	34.3
அம்பாந்தோட்டை	24723 16.6	4.5	23.1	36.8

அபிவணை 1

வறுமைமீன் பரவல் (தெரிவு செய்யப்பட்ட குறிகாட்டிகள்)

பிராந்தியம்	250 ச. அடிக்கு குறைவான வீடுகள் %	ஆகக்குறைந்த செலவு மட்டங் களைக் கொண்ட குடும்பங்கள் %	பெளதீச 1970-73 வாழ்க்கைத்தர குறிகாட்டி 1971	போஷாக்கு நிலை மொத்த கட்டெண்
	(1)	(2)	(3)	(4)
கொழும்பு (நகர)				
கொழும்பு (கிராம)				
கம்பகா	21.6	21.6	86.3	83.5
கனகதுறை				
கண்டி மாவட்டம்	33.7	29.2	69.5	67.5
கேகாலை, இரத்தினபுரி	35.3	33.2	80.2	77.5
மாத்தளை, பகளை	39.0	29.9	75.2	72.5
கட.பி. மாகாணம்	32.3	28.4	86.4	83.5
நங்காலை, புத்தளம்	34.2	21.9	85.5	82.5
மொனாராகலை, அ.தோட்டை	39.1	29.2	82.5	78.5

ஆதாரம்: (1) மொரிஸன், வக்ஸ்லர் (1986)

(2) கமனசேகர (1981)

(3) மொரிஸன், வக்ஸ்லர் (1986)

(4) திட்ட அமலு அமைச்சு (1984)

தென் பிராந்தியம்

தென்னிலங்கையில் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியும் குறைவிருத்தியும்

பொறியியல் வல்லுனரான மீ. எல். ஓ. மென்டிஸ் நீர்ப்பாசன திணைக்களம் மற்றும் திட்டமிடல், பொருளாதார விவகாரங்கள் திணைக்களம் என்பவற்றில் பணி புரிந்தவர். இலங்கை பொறியியலாளர் கழகத்தில் (1986/87) தலைவராகவும் இருந்திருக்கிறார். இலங்கையில் நீர்ப்பாசனத்தின் பல்வேறு அம்சங்கள் குறித்த ஏழு ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை இக்கழகத்தின் வருடாந்த அமர்வுகளில் (1977 ன் பின்னர்) அவர் சமர்ப்பித்துள்ளார். சமீபத்தில் பேராசிரியர் ஜோசப் நீதாம் அவர்களின் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்துக்காக, புராதன இலங்கையினதும் சமீபத்தின் நீர்ப்பாசன பொறியியல் அமைப்புக்களின் ஒப்பீட்டாய்வொன்றுக்கான பூர்வாங்க அறிக்கையை தயார் செய்தார்.

புராதன ருணப் பிரதேசம்

பல்கலைக் கழகத்தின் 'இலங்கை வரலாறு' பின்வருமாறு கூறுகிறது.

“நோகண தேச அல்லது நோகண - மண்டல மற்றும் மலயதேச அல்லது மலய - மண்டல என்ற இரு பிராந்தியப் பிரிவுகளும் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து குறிப்பிடப்பட்டு வந்துள்ளன. ருணப் பிரதேசம் மகாவலிகங்கைக்கு கிழக்கில் உள்ள பிரதேசம் முழுவதையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. கீழ் ஊவா, அம்பாந்தேர்ட்டை, மாத்தறை, காலி ஆகிய மாவட்டங்களும் இதில் அடங்கியிருந்தன. மஹகம (தற்போதைய திசமகாராம) இதன் தலைநகராக இருந்தது. மலயதேச என்று அழைக்கப்பட்ட மலைநாடு, மலைப் பிராந்தியம் முழுவதையும், அதன் அடிவாரப்பகுதிகளையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. ஒன்பதாவது நூற்றாண்டு வரையில்,

வரலாற்றுப் பதிவுகளில், ரஜரட்ட குறிப்பிட்டு கூறப்படவில்லை. ஆனால், கி.மு. 161ல் துட்டகாமினி அபய முழுநாட்டையும் ஒரு தனி இராச்சியமாக ஐக்கியப்படுத்துவதற்கு முன்னர், அநுராதபுரத்தில் ஆட்சி செலுத்திய ஆரம்பகால மன்னர்சனின் முக்கியமான இராஜதானிப் பகுதியொன்றாக அது இருந்தது... ருணப் பிரதேசம் பொருளாதார ரீதியில் ரஜரட்டையிலும் பார்க்க வளம் குன்றியதாகவே இருந்தது. அதன் தலைநகரான மஹகமவின் இடிபாடுகள் அநுராதபுரம் அல்லது பொலன்னறுவை இடிபாடுகளுக்கு இணையானவையாக இருக்கவில்லை.”

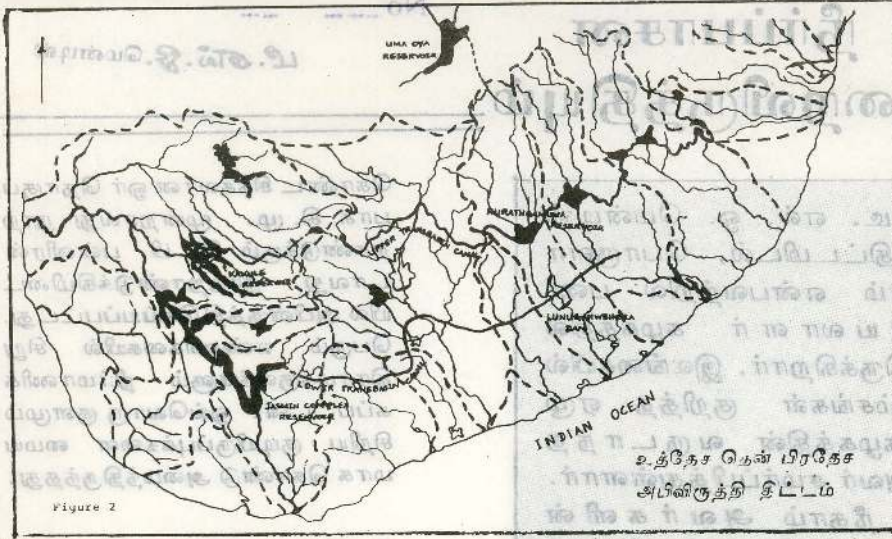
(பல்கலைக் கழக இலங்கை வரலாறு, தொகுதி 1, பகுதி 1)

புராதன ரஜரட்டவின் நீர்ப்பாசன அமைப்பு, ஒன்றுடனொன்று தொடர்புபடுத்தப்பட்ட பாரிய நீர்த்தேக்கங்களையும், கால்வாய்களையும்

கொண்ட சிக்கலான ஓர் தொகுப்பாக கி.மு. மூன்றாவது நூற்றாண்டுக்கும் கி. பி. பன்னிரண்டாவது நூற்றாண்டுக்கிடையில் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டது. பெரும் எண்ணிக்கையில் சிறுகிராமக்குளங்களும் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு குளமும் சிறிய குடியிருப்புக்களை மையமாக கொண்டு அமைந்திருந்தது.

சிறு கிராமக் குளங்கள்

புராதன ருணப் பிரதேசத்தில் சிறு கிராமக் குளங்கள் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய ஒரு சிறப்பம்சமாக இருந்தன. இங்கு புராதன ரஜரட்டையில் போல பாரிய நீர்த்தேக்கங்களோ அல்லது கால்வாய்களோ நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. வளவை வடிநிலத்தில் திசைநிலையும் கால்வாயொன்று அமைக்கப்பட்டிருந்தது. பிரதான நதியிலிருந்து அதன் இடது கரைக்கு நீரை எடுத்துச் செல்லும் நோக்குடன் இது வடிவமைக்கப்பட்டிருக்க முடியும். கிரிந்தி ஓயா, மாணிக்கங்கை, கும்புக்கன் ஓயா ஆகிய ஆற்று வடிநிலங்களிலும் திசைநிலையும் நீர்ப்பாசன கட்டமைப்புக்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருந்தன. நடுத்தர அளவு நீர்த்தேக்கங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய வீரவீல வெவ, திஸ்ஸவெவ, யோத வெவ போன்றன மஹகம நகரைச் சூழ அமைக்கப்பட்டிருந்தன. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டளவில் ருணப் பிரதேசத்தில் மிக விரிவான முறையில் வேளாண்மை மேற்கொள்ளப்பட்டது என்பதனையும் அங்கு அமோகமான செழிப்பு நிலை காணப்பட்டது என்பதனையும் வரலாற்றுப்பதிவுகளிலிருந்து ஊசிக்க முடிகிறது என்று கெய்கர் கூறுகிறார்.

இந்தச் சிறு கிராமக்குளங்களின் எச்சொச்சங்களை இன்றும் காண முடிகிறது. ஓரங்குல பிரதேச வரைபடங்களில் 'கைவிடப்பட்ட' அல்லது 'இயங்கும்' குளங்களாக இவை கர்ட்டப்பட்டுள்ளன.

ரஜரட்ட பகுதியில் 1923 ல் இடம்பெற்ற குறாவளி மழைகளை அடுத்து சிறு குளங்களின் நீர் மழையின்றி உடைப்பெடுத்தது. இந்த உடைப்பு, சங்கிலி கோவையாக ஒன்றன் பின் ஒன்றாக பல உடைப்புக்களுக்கு வழிகோலியது. இதன் விளைவான வெள்ளப்பெருக்கு மத வாச்சிக்கு அருகே ரெயில் பாதையை அடித்துச் சென்றதுடன் உயிருக்கும் உடமைகளுக்கும் பலத்த சேதத்தை எடுத்துவந்தது.

நீர்ப்பாசன திணைக்களம் 1900 ஆம் ஆண்டில் ஸ்தாபிப்ப்பட்டது. எனினும், மேற்சொன்ன அனர்த்தம் நிகழும் வரையில் இந்த திணைக்களம் புராதன பாரிய நீர்ப்பாசன அமைப்புக்கள் மீது மட்டுமே கவனஞ் செலுத்திவந்தது. ஏனெனில், இந்த அமைப்புக்கள் வெள்ளைக்கார எஞ்சினியர்களின் ஆர்வத்தினை தூண்டுவையாக அமைந்திருந்தன. எவ்வாறெனினும், நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம் சிறிய

நீர்ப்பாசன அமைப்புக்கள் (இவை உண்மையில் அரசாங்க அதிபர்களின் நிர்வாக எல்லைகளுக்குள் வந்த போதிலும்) குறித்த முறற்படியான ஆய்வொன்றினை மேற்கொண்டது. பத்தாண்டுகளின் பின்னர், அப்போது பிரதி நீர்ப்பாசன பணிப்பாளராக இருந்த ஜே. எஸ். கென்னடி என்பார் "இலங்கையில் கிராம நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களின் விஞ்ஞான ரீதியான வளர்ச்சியின் பரிணாமம்" என்ற மிக முக்கியமான ஆய்வுக்கட்டுரையை வெளியிட்டார். அடுத்துவந்த 25 ஆண்டு காலத்தில் இது நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தின் கைநூலொன்றாக பயன்படுத்தப்பட்டுவந்தது.

இலங்கை பொறியியலாளர் கழகத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அந்த ஆய்வுக் கட்டுரையில், கென்னடி, முக்கியமான பின்விளைவுகளை எடுத்து வரக்கூடியதாக இருந்த கூற்றொன்றை வெளியிட்டார்.

கிராமக் குளங்கள், கிராம கால்நடைகளைப்போலவே, எண்ணிக்கையில் உயர்வாக இருப்பினால் திறமையுடன் இயங்க முடியவில்லை. (கென்னடி, 1934)

அடுத்து வந்த ஆண்டுகளில் பணிபுரிந்த பொறியியலாளர்கள், இந்த அவதானிப்பின் அடிப்படையில் தமது அனுமானங்களை வகுத்துக் கொள்ள முயன்றனர். சிறு குளங்கள் நீர்ப்பாசனக் குளங்களின் பரிணாமத்தில் ஓர்கட்டமே என்றும், அவற்றுக்குப் பதிலாக சாத்தியமானவிடத்து பாரிய நீர்த்தேக்கங்கள் அமைக்கப்படுதல் வேண்டும் என்றும் அவர்கள் கருதினர். ஆனால், இந்தக்கருத்துக்கு ஆதரவாக இருக்கக் கூடிய ஒரே சாட்சிவெளவே வடிநிலத்தில் அமைக்கப்பட்ட மஹகம வெவ மட்டுமே.

புரோஹியரின் கருதுகோள்

இலங்கை பொறியியலாளர் கழகத்தின் பொன்விழாக் கொண்டாட்டங்களின் போது (1956) தலைமையுரை நிகழ்த்திய புரோஹியர் அப்பொழுது நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தில் நிலவிவந்த இந்த தவறான கருத்தினைச் சுட்டிக்காட்டினார். இலங்கையின் புராதன நீர்ப்பாசன அமைப்புக்கள் நான்கு கட்டங்களில் பரிணாம வளர்ச்சிகண்டு வந்துள்ளன என்று அவர் விளக்கிக் கூறினார்.

1. மழை நீரைப் பெறும் குளங்கள்.
2. சிறிய கிராமக் குளங்கள்.
3. பாரிய கொள்ளளவு கொண்ட நீர்த்தேக்கங்கள் - இவற்றில் ஒவ்வொன்றும் பெரும் எண்ணிக்கையிலான கிராமக் குளங்களை நீரில் அமிழ்த்தின.
4. ஆற்றுக்கு குறுக்காக சட்டப்படும் திசைதிருப்பும் பொறியமைப்பு; பாரிய கொள்வளவு நீர்த்தேக்கமொன்றை குறை நிரப்புச் செய்வதற்காக திசை திருப்பும் கால்வாய்க்கூடாக நீரை எடுத்துச் செல்லல்.

பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர் 1990

இதற்கு ஒரு வருடத்துக்குப் பின் - 1957 டிசம்பரில் - உலர் வலயத்தில் பெய்த காற்றுடன் கூடிய பெருமழையின் விளைவாக, இரு வார கால இடைவெளிக்குள் புராதன நீர்த்தேக்கங்கள் அனைத்துமே உடைப்பெடுத்தன. இதனையடுத்து அவற்றின் படுகைகள் வெளித் தெரிந்தன. இவை நிர்மாணிக்கப்பட்ட போது சிறு கிராமக் குளங்கள் அமிழ்த்தப்பட்டதற்கான எந்த அடையாளத்தையும் அவற்றில் காண முடியவில்லை. இந்த முக்கியமான விஷயம் அப்பொழுது கவனத்தில் எடுக்கப்படாதது துரதிர்ஷ்டவசமானதாகும். இதன் முக்கியத்துவம் மிகப்பிந்திய கட்டத்திலேயே உணரப்பட்டது.

நீர்வளங்கள் அபிவிருத்தி நில உருவப்படம்

நீர்மூலவளங்கள் அபிவிருத்தி நில உருவப்படம் 1959 ல் நில அளவையாளர் நாயகத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. பிரதான ஆற்று வடிநிலங்களில், பாரிய நீர்த்தேக்கங்களுக்கு பொருத்தமான இடங்கள் நீர்ப்பாசனத்தினைக்களத்தினால் இனங்காணப்பட்டிருந்தன. ஒரு வடிநிலத்துக்குட்பட்ட பிரதேசத்துக்குள் காணப்பட்ட நிலம் - நீர்வள சமநிலையை அடிப்படையாக கொண்டு மட்டுமே இவை இனங்காணப்பட்டிருந்தன. ஒரு வடிநிலத்திலிருந்து பிறிதொரு வடிநிலத்துக்கு திசைதிருப்பும் சாத்தியப்பாடு சவனத்தில் எடுக்கப்படவில்லை.

ஒரு வடிநிலத்திலிருந்து பிறிதொரு வடிநிலத்துக்கு நீரைத் திசை திருப்பும் இந்நாட்டின் முதல் முயற்சி என ஜயகங்கையைக் குறிப்பிடலாம். இது கலா ஓயாவின் நீரை புராதன தலைநகரான அநுராதபுர நகரின் குளங்களுக்கு எடுத்துச் சென்றது. அநுராதபுரம் மலவத்து ஓயா வடிநிலத்துக்கு அருகில் அமைந்

திருந்தது. ஜயகங்கை (நீளம் 54 1/2 மைல்) அநேகமாக 5 ஆம் நூற்றாண்டில் அல்லது அதற்கு முன்னர் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்க முடியும். எனவே, தனி வடிநில மொன்றுக்குள் அபிவிருத்தியை மேற்கொள்ளும் கருதுகோளின் அடிப்படையிலான 1959 ன் நீர்வளங்கள் வரைபடம், கடி காரத்தை 1500 வருடங்களுக்கு பின்னால் திருப்பி விட்டது. இலங்கையில் பாரிய செய்திட்டங்களை இனங்கண்டு கொள்வதற்கான ஓர் அடிப்படையாக இந்த வரைபடம் இன்னமும் பாவிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பது நம்ப முடியாத உண்மையாகும். இலங்கை பொறியியலாளர் சமூகத்தில் அண்மையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஓர் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை இதனை "விஞ்ஞான பூர்வமற்றதும் பகுத்தறிவுக்கு முரணானதும்" என்று சுட்டிக் காட்டியிருந்தது. எனினும், நீர்ப்பாசனத்துக்கு பொறுப்பான அமைச்சர் தொடக்கம் அனைத்து உயர் அதிகாரிகளினதும் அலுவலக அறைகளில் இப்படியான தொங்கவிடப்பட்டுள்ளது.

முக்கிய அமைக்கப்பட்ட பெரிய நீர்த்தேக்கம் சந்திரிகா வெவா ஆகும். 1963ல் அமைக்கப்பட்ட இந்த நடுத்தர அளவு நீர்த்தேக்கம் வளவை கங்கையின் கிளையொன்றான ஹுலந்தா ஓயாவுக்கு குறுக்கே நிர்மாணிக்கப்பட்டது.

உடவளவே நீர்த்தேக்கம்

பின்னர் உடவளவே நீர்த்தேக்கம் திம்பொல்கெட்டியாவில் அமைக்கப்பட்டது. இந்த பாரிய நீர்த்தேக்கம் பிழைபாள இடமொன்றில் அமைக்கப்பட்டிருப்பது குறித்த பிரச்சினை, முதலில் 1968ல் பொறியியலாளர் நிறுவனத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்டுரை ஒன்றில் ஆராயப்பட்டது. நீர்மூலவளங்கள் அபிவிருத்தி திட்டமிடலின் அடிப்படை விதிகள் உடவளவே

நீர்த்தேக்க அமைப்பில் பின்பற்றப்படவில்லை என அக்கட்டுரை சுட்டிக்காட்டியது. உடவளவே நீர்த்தேக்கத்தை அமைப்பதற்கான சரியான இடம் இந்த விதிகளின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று வாதிக்கப்பட்டது. அவ்வாறு செய்யப்பட்டிருந்தால், அதற்கான சரியான இடம் தற்போதைய இடத்துக்கு 10 மைல் மேலே தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டது. மேலும், பொருத்தமான இடத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்குமிடத்து, இந்த நீர்த்தேக்க நிர்மாணத்துக்கான செலவு குறைவாக இருந்திருக்கும் என்றும் வாதிக்கப்பட்டது.

தலைசிறந்த பொறியியல்-முகா மையாளராக இருந்த காலஞ்சென்ற திரு. எச்.டி.எஸ். மனம்பேரி 1968ல் இக்கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டபோது, அவற்றுக்கு மாறான கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தார். எனினும், சில வருடங்களுக்குப் பின்னர் அரசு அதிகாரிகளின் கூட்டமொன்றில் உரை நிகழ்த்திய அவர், பெரிய நீர்த்தேக்கமொன்றை அமைப்பதன் மூலம் சிறு குளங்கள் அமிழ்த்தப்படக் கூடாது என்ற கருத்தை நாம் இப்பொழுது கொண்டிருப்பதாக கூறினார். சிறு கிராமக் குளங்களில் சிலவற்றை மீளமைப்பதன் மூலம் விவசாயத்துறையில் புதிய தொழில் வாய்ப்புக்களை உருவாக்கும் வாய்ப்புக்கள் குறித்து உயர் அதிகாரிகள் கலந்துரையாடிய போதே இந்தக் கருத்தினை அவர் வெளியிட்டார். 1971 கிளர்ச்சிக்குப் பின்னர் வேலை வாய்ப்புக்களின் உருவாக்கத்துக்கு உயர் முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்ட காலகட்டமது.

தென்பகுதி திட்டம்

1959 வரைபடத்தில் இனங்காணப்பட்ட பாரிய நீர்த்தேக்கங்

தென் பிராந்தியம்

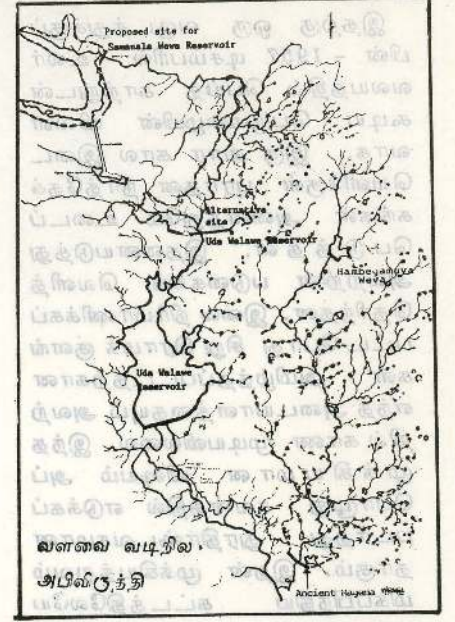
களில் மூன்று நீர்த்தேக்கங்கள் தென் மேற்கு ஈரவலயத்தில் இருந்தன. கனகங்கையின் திணை நதியான குக்குலே கங்கை, ஜின் கங்கை, நிலவலா கங்கை ஆகிய வற்றின் வடிநிலங்களில் இவை அமைந்திருந்தன. குறிப்பிட்ட ஓர் உயர மட்டத்துக்கு மேல் இந்த மூன்று தனித்தனி நீர்த்தேக்கங்களும் ஒரு பொது நீர்ப்பரப்பைக் கொண்டிருந்தன. இந்த தனித்த பாரிய நீர்த்தேக்கம் 'ஜஸ்மின் கொம்பலெக்ஸ்' என்று அழைக்கப்பட்டது. மூன்று வடிநிலங்கள் செய்திட்டம் என்று அழைக்கப்பட்ட இந்த யோசனை குறித்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்க வென், நீர்ப்பாசன திணைக்களம் வெளிநாட்டு நிபுணர்களை அமர்த்தியது. தென்மேற்கு ஈரவலயத்திலிருந்து தென் கிழக்கு உலர் வலயத்துக்கு நீர்பாசனத்துக்கென மிதமிஞ்சிய நீரை திசை திருப்புவது தொடர்பாக மேலும் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென இந்த நிபுணர் குழு சிபார்சு செய்தது. நீர்மின் அபிவிருத்தி வரம்பும் கவனத்தில் எடுக்கப்பட்டது. இலங்கை அபிவிருத்தி பொறியியல் நிறுவனத்தில் அப்போது பொது முகாமை யாளராக இருந்த திரு. எம்.எஸ். எம்.டி. சில்வா இக்கருத்தினை ஒற்று, தனது உதவியாளரான திரு. ரோய் பிரிகடன் இணைந்து நடு அறுபதுகளில் தென் பிரதேச திட்டத்துக்கான புற உருவினைத் தயாரித்தார்.

மிதமிஞ்சிய நீரை தென் மேற்குப் பகுதியிலிருந்து தென் கிழக்குப் பகுதிக்கு திசை திருப்புவதே தென் பிரதேச அபிவிருத்தி திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். வடிநிலங்களுக்கிடையில் திசை திறப்பும் கால்வாய்களை அமைப்பதன் மூலமே இதனை மேற்கொள்ள முடியும். ஓரங்குல அளவை வரைபடங்களில் இந்த யோசனை காட்டப்பட்டிருந்தது உடலளவே நீர்த்தேக்கத்தின் சரியான அமைவிடம், புராதன உக்கல் எல்தொட்ட அணைக்

கட்டுக்கு அருகே (வரைபடம் 3) அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது இந்தக் கட்டத்திலேயே சுட்டிக் காட்டப்பட்டது.

தென் பிரதேச திட்டம் குறித்த இந்த கருத்தாக்கம் 1969 டிசம்பரில் திட்டமிடல், பொருளாதார அலுவல்கள் அமைச்சுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. பின்னர் அது நீர்ப்பாசன பணிப்பாளரின் கவனத்துக்கு உத்தியோகபூர்வமான முறையில் கொண்டு வரப்பட்டது. பொறியியலாளர் கழகத்தில் அக்டோபர் 1971ல் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஒரு கட்டுரையின் மூலம் தொழிற்சார் பொறியியலாளர்களுக்கு அது தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்தக் காலகட்டத்தில், வேலைவாய்ப்புக் காண உருவாக்கும் திட்டங்களைத் தயாரிக்கும்போது தேசிய திட்டமிடுவோரை பிரதமர் திருமதி சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்கா கோரியிருந்தார். அவ்வேளையில் தென் பிரதேச திட்டம் அவரது தனிப்பட்ட கவனத்துக்கு கொண்டுவரப்பட்டது.

சீனாவுக்கான உத்தியோகபூர்வ விஜயமொன்றின் போது திருமதி பண்டாரநாயக்கா சில வரைபடங்களை எடுத்துச் சென்றிருந்தார். இது தேசிய திட்டமிடலில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களுக்கு தெரியாது. அந்நாட்டின் துணை நீர்ப்பாசன அமைச்சர் சியேன் சென் யிங் அம்மையாருடன் அவர் இது குறித்து கலந்துரையாடினார். பின்னர் இந்த துணை அமைச்சர் பெறேயியலாளர் குழு வென்றுடன் இலங்கை வந்தார். அதனையடுத்து நீர்ப்பாசன பணிப்பாளரும் சில பொறியியலாளர்களும் சீனாவுக்குச் சென்றார்கள். இந்த விஜயத்தின் போது, ஜின் கங்கை மற்றும் நிலவலா கங்கை வெள்ளப் பாதுகாப்பு திட்டம் என்ற செய்திட்டம் மேலும் ஆராயப்படுவதற்கு என இனங்காணப்பட்டது. பரந்த அடிப்படை

யிலான தென் பிரதேச அபிவிருத்தி திட்டம் கவனத்தில் எடுக்கப்படவில்லை.

லுணுகம்வெவெற

தென் கிழக்கு உலர் வலயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான எந்த ஒரு திட்டமும் தென் பிரதேச திட்டத்தின் புவலான. நீண்ட கால நோக்குடைய கருத்தாக்கத்துடன் இணங்கிச் செல்வதாக இருக்க வேண்டுமென எழுபதுகளில் திட்டமிடல், பொருளாதார அலுவல்கள் அமைச்சினால் விசேட பணிப்புரைகள் வழங்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால், காலப்போக்கில் இப்பணிப்புரைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டன. குறிப்பாக கிரிந்தி ஓயா வடிநிலத்தில் ஹுரத்தமுவ என்ற இடத்தில் நடுத்தர அளவு அல்லது பாரிய அளவு நீர்த்தேக்கமொன்றை அமைப்பது குறித்து ஆராய்ந்து பார்க்குமாறு விடுக்கப்பட்ட வேண்டு கோளை நீர்ப்பாசனத் திணைக்களம் நிறைவேற்றவில்லை.

லுணுகம் வெவெற நீர்த்தேக்கத்தான (அல்லது கீழ் கிரிந்தி ஓயா நீர்த்தேக்கத்துக்கான) ஆய்வு வேலைகளை திணைக்களம் மேற்கொண்டது. இந்த

பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர் 1990

தென் மாகாணத்தில் சுற்றுலாத்துறை அபிவிருத்தி

இலங்கைக் கான சுற்றுலாப் பயணிகளின் வருகை 1982 - 1989 காலத்தில் வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. இது 1990ன் முதல் பத்து மாதங்களில் சுமார் 75% அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. நாட்டின் அரசியல் நிலையிலும், இனப்பிரச்சினையிலும் ஏற்பட்ட விருத்தியை இந்த அபிவிருத்திக்கான முக்கிய காரணமாகும்.

தென் மாகாணத்தில் பெத்தோட்டையில் இருந்து அமதுவ (யால) வரையில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட 12 சுற்றுலா ஹோட்டல்கள் உள்ளன. இந்த ஹோட்டல்களில் உள்ள அறைகளின் எண்ணிக்கை 310 ஆகும். விருத்தினர் விடுதிகள் மற்றும் வாடினிலுள்ள என்பவற்றில் உள்ள அறைகளின் எண்ணிக்கை இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. இந்த மாகாணத்தில் ஹோட்டல் அறைகளுக்கு நல்ல ரொக்கத் திரவியத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஹோட்டல் திட்டங்களை பூர்த்தி செய்வதற்கு சுற்றுலாச்சபை உதவிடுவது. இது தவிர பல் முதலிட்டாளர்கள் - குறிப்பாக வெளிநாட்டு முதலிட்டாளர்கள் - இம்மாகாணத்தில் ஹோட்டல்களை நிறுவுவதற்கு சபையிடம் அனுமதி கோரியுள்ளனர்.

உலக சுற்றுலா வந்தாபனத்தின் நிபுணர்களின் உதவியுடன் 10 ஆண்டு அபிவிருத்தித் திட்டமொன்றை தயாரிக்கும் பணியை சபை பொறுப்பேற்றுள்ளது. இந்த நிபுணர் குழு விரைவில் எதிர் பார்க்கப் படுகிறது. எதிர்கால அபிவிருத்தி திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் சபை தென்மாகாணத்தை ஒரு முக்கிய பிராந்தியமாக குறித்தொதுக்கியுள்ளது. இதற்கென தென் மாகாண சுகாதாரம், சுடற் தொழில், சமூக சேவைகள், மகளிர் விவகாரம் சுற்றுலாத்துறை ஆகிய அமைக்கக்கூடல் சேர்ந்து அது நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. இம்மாகாணத்துக்காக விரிவான ஒரு அபிவிருத்திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அபிவிருத்தி திட்டத்துக்கிணங்க பாதைகள், தொலைத்தொடர்பு, நீர் விநியோகம், மின்சாரம், வடிகாலைமைப்பு போன்ற பொதுவாகிய வேலைகள், சம்பந்தப்பட்ட திணைக்களங்களினதும் அமைச்சுக்களினதும் ஒத்துழைப்புடன் விருத்தி செய்யப்படும். கொழும்பு-கதிர்காமம் நெடுஞ்சாலை அபிவிருத்தி செய்யப்படுவதுடன் ரெயில் பாதை மாத்தரையிலிருந்து கதிர்காமம் வரையில் விஸ்தரிக்கப்படும். ஹிக்கிடுவ, பெத்தோட்டை கோக்கலை, காலி, தங்காலை, திசம்பிராம ஆகிய இடங்களுக்கு மேலதிக தொலைபேசி வசதிகளும் நேரடி சர்வதேச தொலைபேசி வசதிகளும் வழங்கப்படும். நீர் விநியோகத்திட்டங்கள் மூலம் இந்த ஹோட்டல்களுக்கான நீர் வழங்கல் குறை நிரப்பு செய்யப்படும். முக்கியமான ஹோட்டல் அமைப்புகள் காணப்படும் நகரங்களில் மத்திய வடிகாலமைப்பு முறையொன்றை உருவாக்குவதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதி கோரப்படும்.

அதிகளவில் செலவு செய்ய விரும்பும் பயணிகளின் வசதிகளைக் கவனத்தில் எடுத்து, தற்போதைய ஹோட்டல்களில் கிடைக்கும் வசதிகளை மேலும் விருத்தி செய்ய வேண்டும். இப்பயணிகளுக்கென விசேஷ உணவகங்களும் அமைக்கப்படுதல் அவசியம். நீர் விநையாட்டு வசதிகள் அபிவிருத்தி செய்யப்படும். அத்துடன் எதிர்காலத்தில் தென் மாகாணத்திலும் நாட்டில் ஏனைய பகுதிகளிலும் நீர் விநையாட்டு வசதிகளை ஏற்படுத்த விரும்பும் வெளிநாட்டினர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்படும். மேலும், தேசிய தீரயல் மூலவளங்கள் அதிகார சபை, கரையோரப் பாதுகாப்பு திணைக்களம் மற்றும் மத்திய குழல் அதிகார சபை என்பவற்றுடன் இணைந்து கடல்வள

பூங்காக்களும் அபிவிருத்தி செய்யப்படும். இத்தகைய நிலையங்கள் பொல்தேவன-மாத்தறை, தொத்திரா, தங்காலை ஆகிய இடங்களில் அமைக்கப்படும்.

தென் மாகாணத்தில் பெத்தோட்டை, ஹிக்கிடுவ, இந்துவ, காலி ஆகிய இடங்களில் அமைந்துள்ள ஆமைத் தடாகங்கள் சுற்றுலாப் பயணிகளை பெருமளவுக்கு கவர்ந்து வருகின்றன. அக்குறையில் கரணப் படம் கைவிடப்பட்ட கண்ணாம்பு குறியொன்றில் ஆமைத்தடாகமொன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தெவெலை விலங்குக் காட்சிச்சாலையின் உதவியுடன் காண்பிக்கும் ஒரு சிறு விலங்குக் காட்சிச்சாலையை அமைப்பதில் தென் மாகாண சபை ஆர்வம் காட்டி வருகிறது. பத்தகையில் ஒரு புதிய தேசிய பூங்கா திறக்கப்படுவதுடன், யால பூங்காவின் தங்குமிட வசதிகள் விஸ்தரிக்கப்படும். இதற்கென சபை, யால நுழைவாயிலுக்கு அருகில் அமதுவயில் 1070 ஏக்கர் காணியை கையகப்படுத்தியுள்ளது. இது குறித்த விரிவான அறிக்கையொன்றை ஜேர்மன் ஹோட்டல் கம்பனியொன்று தயாரித்துள்ளது. அம்பலாந்தோட்டைக்கு அண்மையில் அமைந்துள்ள வெந்தீருறுக்கன் காணப்படும் இடத்தை யும் ஒரு சுற்றுலா மையமாக அபிவிருத்தி செய்ய முடியும்.

தொழில் வாய்ப்புகள்

கொக்கலை பீச் ஹோட்டல் வளாகத்தில் ஹோட்டல் பள்ளி மொன்றை ஆரம்பிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை சுற்றுலாச்சபை மேற்கொண்டு வருகிறது. இப்பகுதியிலிருந்து சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் மாணவர்களுக்கு நவீன ஹோட்டல் துறையின் பல்வேறு பிரிவுகளிலும் பயிற்சியளிக்கப்படும். இது, மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள ஹோட்டல்களில் தொழில்சாலைப் பெறுவதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பினை வழங்கும். இதுதவிர, இப்பகுதி இளைஞர்களுக்கு ஆவலெத்திலும் ஏனைய வெளிநாட்டு மொழிகளிலும் அறிவினை வழங்குவதற்காக, சபை, தென் மாகாண சபையுடன் இணைந்து பயிற்சித் திட்டமொன்றை மேற்கொண்டுள்ளது. இந்த இளைஞர்கள் சுற்றுலா வழிகாட்டிகளாக பணிபுரிய முடியும். மேலும், படகு வசதிகள், நீர் விநையாட்டு, உணவகங்கள் போன்ற சுற்றுலாத்துறை தொடர்பான பல்வேறு துறைகளிலும் வேலைவாய்ப்பு பெறுபவர்களின் எண்ணிக்கை எதிர்காலத்தில் அதிகரிக்கப்படும். பத்திக், கைவினைப் பொருட்கள் மர வேலைப்பாடு மற்றும் இரத்தினக்கல் தொழில் என்பவற்றில் உற்பத்தி அதிகரிக்கப்பட்டுவதால் தொழில் வாய்ப்புகள் பெருக இடமிருக்கிறது.

1990 சுற்றுலாத்துறை மூலமான மதிப்பிடப்பட்ட வருவாய் சுமார் 400 கோடி ரூபாவாகும். (தென் மாகாண அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் உள்ளடக்கி) முழு நாட்டுக்குமாக வகுக்கப்பட்டுள்ள அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் அடுத்து வரும் வருடங்களில் சுற்றுலாத்துறை மூலமான வருமானம் அதிகரிப்பதற்கு வழி கோல முடியும்.

பி.பி. பெரேரா

பாரிய நீர்த்தேக்கம் பெருமளவு கிறு சிர மக் குளங்களை நீரில் அமிழ்த்தும். இது புரோஹிய நீர் 4 கட்ட கோட்பாட்டில் 3 வது சட்டத்துடன் பொருந்திச் செல்கிறது. அடுத்தடுத்து வந்த

நீர்ப்பாசன பணிப்பாளர்கள் இது தொடர்பான வேலைகளை தொடர்ந்து மேற்கொண்டதற்கும், இறுதியில், வெளிநாட்டு நிதிப்படுத்தலுடன் பாரிய செலவில் நிர்மாண வேலைகளை

தெடங்கியதற்கும் (ஹூர்த் கழல் திட்டத்தை ஆராய்ந்து கூட பார்க்காதற்கும்) இதுவே காரணமாக இருந்திருக்க முடியும்.

பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர் 1990

நீர்ப்பாசன அமைச்சு, (நீர்ப்பாசன திணைக்களத்தின் உதவியுடன்) பிரதமரின் கீழ் இயங்கி வந்த திட்டமிடல், பொருளாதார விவகாரங்கள் அமைச்சினால் வழங்கப்பட்ட பணிப்புரைகளை புறக்கணித்த தன் மூலம், அமைச்சுக்களுக்கிடையிலான ஒழுக்காற்றின் அடிப்படை விதிகளையும், அமைச்சரவை கூட்டுப் பொறுப்பினையும் மீறியது மட்டுமன்றி, நீர்வளங்கள் அபிவிருத்தி திட்டமிடலின் அடிப்படை கோட்பாடுகளில் ஒன்றையும் உதாசீனம் செய்திருந்தது. சாத்தியப்பாட்டினை ஆராயும் கட்டத்தில் மாற்று யோசனைகளும் பரிசீலனை செய்யப்படுதல் வேண்டும் என்பதே அந்த கோட்பாடாகும்.

அமோக பெரும்பான்மையுடன் புதிய அரசாங்கம் 1977 ல் ஆட்சிக்கு வந்தபோது அதிகாரிகளும், உயர் தொழில்நுட்பவியலாளர்களும் பதவி விலகிய அரசாங்கத்தை நிந்திப்பதற்கு தம்மாலானதை செய்தார்கள். இந்த வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பலர் புதிய ஆட்சிக்கு 'விசுவாசம்' காட்டுவதில் சுறுசுறுப்புடன் ஈடுபட்டுள்ளனர். அதற்குரிய வெகுமதிகளையும் அவர்கள் பெற்றுக் கொள்வார்கள்.

ஹூரக்கமுவ

உத்தேச தென் பிரதேச அபிவிருத்தி திட்டத்துக்கு நீர்ப்பாசன திணைக்களமும், அமைச்சும் காட்டிய உதாசீனம் குறித்து கவலையடைந்த திட்டமிடல், பொருளாதார விவகாரங்கள் அமைச்சில் தொழில்நுட்ப ஆலோசகராக இருந்த திரு. எம். எஸ்.டி. சில்வாவும், (நுட்பங்கள் ஆலோசகராக இருந்த) இக்கட்டுரையாசிரியரும், புதிய நீர்ப்பாசன அமைச்சரான திரு. காமினி திசாநாயகரவிடம் புது மகஜரொன்றை சமர்ப்பித்தோம். லுணுகும்வெறையிலும் பார்க்க ஹூரக்கமுவ திட்டத்தின் ஒப்பீட்டினுக்கலத்தை இந்த மகஜர்

விளக்கியதுடன், லுணுகும்வெறைய திட்டத்தில், நீர்வளங்கள் அபிவிருத்தி திட்டமிடல் தொடர்பான விஞ்ஞான அடிப்படை எதவும் காணப்படவில்லை என்பதனையும் அது சுட்டிக்காட்டியது.

புதிய அமைச்சர், இது குறித்து அறிக்கையிடவென ஐவர் கொண்ட பொறியியலாளர் குழுவொன்றை அமைத்தார். ஏ. மகேஸ்வரன் (தலைவர்), டி. லத்துவஹெட்டி, ரீ. பாலமகும்புர, எம். எஸ். எம். டி. சில்வா, டி. ல்.ஓ. பென்டிஸ் ஆகியோர் இக்குழுவில் அடங்கியிருந்தனர். இதில் முதல் மூவரும் சமர்ப்பித்த ஓர் அறிக்கையில், பரிசீலனைகள் பூர்த்தியடைந்திருப்பதால் லுணுகும்வெறைய நிர்மாண வேலைகள் உடனடியாக துவக்கப்பட வேண்டுமென சிபார்சு செய்யப்பட்டிருந்தது. இக்கட்டத்தில் ஹூரக்கமுவ அமைவிடம் குறித்து ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டால் காலதாமதம் ஏற்படமுடியும் என்றும் அந்த அறிக்கை தெரிவித்தது.

ஹூரக்கமுவ அமைவிடம் லுணுகும் வெறையிலும் பார்க்க அதிக பயன்களைத் தரமுடியாது என்ற ஓர் எடுகோளினை இந்த சிபார்சு உள்ளடக்கியிருக்கிறது. மாற்று அமைவிடம் குறித்த பரிசீலனைகள் எதனையும் மேற்கொள்ளாது, ஒரு பொறியியலாளர் இந்த எடுகோளினை மேற்கொள்வது துணிகரமான ஒரு செய்கையாகும். ஒரு ஜெனரல் யுத்தமொன்றை இழந்து விட்டாலும் பரவாயில்லை; காலத்தை இழந்து விடக்கூடாது என்ற தெப்போலியனின் பொன்மொழி, லுணுகும் வெறைய குறித்த தனது தீர்மானத்துக்கு வழி காட்டியது என அமைச்சர் பின்னொரு கட்டத்தில் குறிப்பிட்டார்.

இது இடம் பெற்றது 1977ன் கடைசிப் பகுதியில். சாதாரண

ழிவலையசனின் கீழ் ஹூரக்கமுவ குறித்த ஆய்வுகளை 6 மாதங்களுக்கும் ஒரு வருடத்துக்கு இடையில் பூர்த்தி செய்திருக்க முடியும். 'துரிதப்படுத்தப்பட்டால்' 3-4 மாத காலத்தில் இவற்றை நிறைவு செய்திருக்க முடியும். லுணுகும் வெறைய நிர்மாண வேலைகள் 1978ன் கடைசிப் பகுதி வரை துவங்கியிருக்கவில்லை. மதிப்பிடப்பட்ட நான்காண்டு காலத்திலும் இரட்டிப்பான கால அவகாசம் இத்திட்டத்துக்கு தேவைப்பட்டது. 1986-87யே இது நிறைவு செய்யப்பட்டது. இறுதியில், அசல் மதிப்பீட்டிலும் பார்க்க செலவு நான்கு மடங்காக உயர்ந்திருந்தது.

அக்டோபர் 1977 ல் பொறியியலாளர் குழுத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையில் இப்பிரச்சினையின் சாதகபாதகங்கள் விரிவாக விளக்கப்பட்டிருந்தன. எப்படியும் லுணுகும் வெறைய திட்டத்தை நிறைவேற்றியே தீர வேண்டும் என்று விடாப்பிடியாக நின்ற உயர் தொழில்நுட்ப அதிகாரியொருவர், விவாதத்தை தொடர்பற்ற விதத்தில் திசை திருப்பிச் சென்றதால் தென் பிரதேச அபிவிருத்தி திட்டத்தின் அனைத்து அம்சங்களையும் விவாதத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ள முடியாது பேய் விட்டது.

நீர்ப்பாசன அமைப்புகளின் பரிணாமமும் அபிவிருத்தியும் குறித்த புரோஹிதரின் 4 கட்ட கோட்பாடு, பேராசிரியர் ஜோசப் நீதாம் வெளியிட்ட 'சோனவில் விஞ்ஞானமும் நாகரிகமும்' என்ற என்ற தொகுப்பில் மீண்டும் வெளியிடப்பட்டது. 1984 ல் 7 கட்ட கோட்பாடொன்று முன்வைக்கப்பட்டது. பேராசிரியர் நீதாம் இதனை பெருமளவுக்கு ஏற்று, அவரது தொகுப்பின் திருத்தியமைக்கு மாறு இக்கட்டுரையாசிரியரிடம் கோரினார்.

1. மழை நீர் விவசாயம்
2. பருவகால ஆற்று-திசை திருப்பலும் வெள்ள நீர்ப் பாசனமும்.

3. நிரந்தர ஆற்று திசை திருப்பலும் கால்வாய் அமைப்பின் அபிவிருத்தியும்.

4. திசை திருப்பு கால்வாய்களில் நீர் வெளியேற்று வழிகளை அமைப்பதும் இயக்குவதும்.

5. சொரவ் வ அமைப்பினை கண்டுபிடித்தல்.

6. சொரவ் வ மற்றும் பிசோ கொட்டுவ என்பவற்றைக் கொண்ட, சிறிய, நடுத்தர மற்றும் பாரிய நீர்த்தேக்கங்களை உருவாக்குதல்.

7. வருடம் முழுவதும் நீரோட்டமுள்ள ஆற்றுக்கு அணை கட்டுதல்.

இவற்றின் அடிப்படையில் இலங்கையில் பின்வரும் உயிரினச் சூழல் அமைப்பு இனங்காணப்பட்டுள்ளது.

1. மழை நீர் பருவகால விவசாயம் அல்லது சேனைப் பயிர்ச் செய்கை மற்றும் மழை நீர் நிரந்தர மரப்பயிர்கள்.

2. நீரில் அமிழ்தல் அல்லது வெள்ள நீர்ப்பாசனத்தின் கீழான பருவகால பயிர்ச்செய்கை.

3. நதி திசை திருப்புதல் மற்றும் கால்வாய் நீர்ப்பாசனம் என்பவற்றின் கீழான பருவகால பயிர்ச் செய்கை.

4. சிறிய கிராமக்குளங்களின் நீர்ப்பாய்ச்சலின் கீழ் செய்யப்படும் பருவகால பயிர்ச்செய்கை.

5. பெருந்தொண்டான (2, 3, 4 வகையைச் சேர்ந்த) சிறிய நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களை தனது ஆளுகையின் கீழ் வைத்திருக்கும்

பாரிய கொள்ளளவு கொண்ட நீர்த்தேக்கங்களிலிருந்து நீர்ப் பாசனம் பெற்று வருடத்தில் இரண்டு முறை மேற்கொள்ளப்படும் பயிர்ச்செய்கை.

6. புராதன ரஜரட்டையின் காணப்படும் மாதிரியிலான ஒன்றுடனொன்று தொடர்புபட்ட பாரிய நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களிலிருந்து நீர்ப் பாசனம் பெற்று வருடத்துக்கு இரண்டு பருவங்களில் பயிர்ச்செய்கை மேற்கொள்ளல்.

புராதன ரஜரட்டையின் பாரிய நீர்த்தேக்கங்கள் மற்றும் கால்வாய்கள் என்பவற்றுக்கிடையிலான ஒன்றுடனொன்று தொடர்புபட்ட நிலையை புரோஹியர் சுட்டிக்காட்டியிருந்த போதிலும், சிறிய கிராமக்குளங்களும் பாரிய நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களும் ஒன்றிலொன்று தங்கியிருந்த நிலையை அவரால் உணர்ந்து கொள்ள முடியாது போய்விட்டது. லீச் மறுபுறத்தில் 'இலங்கையின் நீர்ப்பாசன சமூகம்' (1959) என்ற தன் நூலில் இது குறித்து அவசர முடிவொன்றுக்கு வந்திருக்கிறார். மத்திய அரசு சீர்குலைந்து, பாரிய நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களை கைவிடப்பட்ட நிலையிலும் கிராமிய வாழ்க்கை தடங்கலெதுவுமின்றி இயங்கி வந்ததாக கூறும் அவர் இதற்கு கிராமங்களில் காணப்பட்ட சிறிய நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களை காரணமென்கிறார். இந்த கருத்து சிறு குளங்களுக்கும் பாரிய நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களுக்கு மிடையே நிலவும் பரஸ்பர தொடர்பினை புறக்கணிக்கிறது.

ரஜரட்டையின் பாரிய நீர்ப்பாசன அமைப்புக்கள் விவேகபூர்வமான முறையில், ஓர் ஒழுங்கில் நிர்மாணிக்கப்பட்டவையாகும். அத்துடன் பல நூற்றாண்டுகளைக் கொண்ட நீண்ட கால கட்டமொன்றிலேயே அவை உருவாகி வந்திருக்கின்றன.

விவேகபூர்வமான முறையிலும் ஓர் ஒழுங்கு முறையின் பிரகாரமும் நிர்மாணிக்கப்படாத நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களை குறிப்பிட வேண்டுமாயின் நிர்வாக உடவளவே மற்றும் லுணுகம் வெஹெர திட்டங்களைத்தான் கூறவேண்டியிருக்கும்? தனி நபர்களின் சுய தம்பட்டத்துக்காக இவை அமைக்கப்பட்டன என்று கூறினால், தொப்பி, அரசியல் தலைவர்களிலும் பார்க்க அதிகாரிகளுக்கும் தொழிநுட்ப வல்லுனர்களுக்கும் நன்கு பொருதுகிறது.

தென்னிலங்கையின் நீர்ப்பாசன பிரச்சினைகள்

நாம் ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டியதைப் போல, பிரதானமாக ருகுணையில் சிறிய நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களைக் கொண்ட ஓர் உயிரினச் சூழல் அமைப்பு காணப்பட்டது. இவை நவீன பொறியியலாளர்களின் ஆர்வத்தை தூண்டுவனவாக உள்ளன. நடுத்தர அளவு குளமொன்றின் உதவியுடன் சிறு குளங்களைக் கொண்ட ஓரமைப்பு நல்ல முறையில் செயற்பட முடியுமென கலநிதி கபில் குணவர்தனாரின் சமீபத்திய ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளன. எல்லா குளங்களையும் ஒரே நேரத்தில் நீர்ப்ப முடியாது என்பதற்கு இந்த ஆய்வு சான்றுபகர்வதாக இருக்கிறது. சில வருடங்களில் சில குளங்களுக்கு (சில வயட்களுக்கும்) ஓய்வு கொடுக்க வேண்டும். இலங்கையின் தெற்கு-உலர் வலயத்தில் பெருந்தொகையான சிறு குளங்கள் காணப்படுவதற்கான விஞ்ஞான விளக்கம் இதுவாகும். இந்த உண்மை உணரப்படாததனாலேயே, சிறு குளங்களுக்குப் பதிலாக பாரிய நீர்த்தேக்கங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து (புரோஹியர், 1956) முன் வைக்கப்பட்டது. இதே வேளையில், நீர்ப்பாசன திணைக்களம் பாரிய நீர்த்தேக்கங்களுக்கு பொருத்தமான

தென் பிராந்தியம்

அமைவிடங்களை தேடிக்கொண்டிருந்தது. இதன் விளைவாக புழம்பெற்ற நீர்மூலாளங்கள் அபிவிருத்தி வரைபடம் 1959ல் வெளியிடப்பட்டது. இந்த வரைபடத்தின் (தவறான) அடிப்படையிலேயே உடனடியே மற்றும் லுணுகம் வெஹை நீர்த்தேக்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இந்த பிரதான நீர்த்தேக்கங்கள் பிழையான இடங்களில் அமைக்கப்பட்டதனாலேயே தென்னிலங்கையின் நீர்ப்பாசன பிரச்சினைகள் தோன்றின என கூறலாம்.

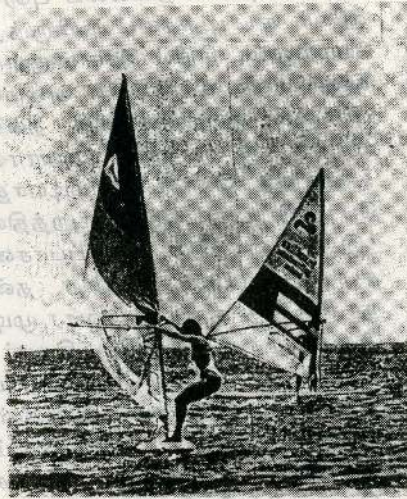
திவாரண நடவடிக்கைகள்

இந்த தவறுகளை நிவர்த்தி செய்வதற்காக உடனடி நடவடிக்கைகள் அவசியமாகும். குறுங்காலத்தில் எத்தகைய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டாலும் அவை நீண்ட கால நோக்கு கொண்டவையாக இருக்கவேண்டும்.

(பின்னர் அபிவிருத்தி செய்யப்படவிருக்கும்) பாரிய நீர்ப்பாசன அமைப்புக்களின் ஆளுகைக்குட்பட்ட சிறு கிராமக்குளங்கள் சிலவற்றை டெரிவு செய்து அவற்றைச் சூழ மனித குடியிருப்புக்களை திட்டமிட்டு அமைக்க வேண்டும். இதே வேளையில் வளவை கங்கைக்கும் கிரிந்தி ஓயாவுக்கும் இடையிலான மேல் வடிநில கால்வாயும் அமைக்கப்பட வேண்டும். இந்த இரு திட்டங்களையும் சனசக்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ள முடியும். டெளளிக்கள வேலைகளுக்கு முன்னர், நீர்ப்பாசன அமைச்சு தேவையான பொறியியல் திட்டமிடலை மேற்கொள்ள வேண்டும். சர்வதேச நீர்ப்பாசன முகாமை நிறுவனம் மேற்கொண்ட சில வெளிக்கள ஆய்வுகளின் பின்னர் லுணுகம் வெஹை மற்றும் உடவளவே திட்டங்கள் நல்ல விதத்தில் செயற்பட வேண்டுமானால்

நீர் முகாமை போன்ற சில முக்கிய உள்ளீடுகள் அவசியம் எனச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது.

தென் பிராந்திய மக்களிடையே பெருகி வரும் அதிருப்தி, புறக்கணிக்கப்பட முடியாத ஒரு சமூக அரசியல் யதார்த்தமாகும். பல நூற்றாண்டுகளாக இயங்கிவந்த சிறிய நீர்ப்பாசன அமைப்புக்கள் லுணுகம் வெஹை நீர்த்தேக்கத்தால் மூடப்பட்டபோது பெருந்தொகையான பிறழப்பூதிய விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டனர். இது தவிர, பத்தகிரிய குடியேற்ற விவசாயிகள் கடந்த 30 வருட காலமாக நீர்ப்பிரச்சினையினால் அவதிப்பட்டு வருகின்றனர்.

லுணுகம் வெஹை நீருக்கு குறை நிரப்புச் செய்யும் பொருட்டு வேறு சில திட்டங்களும் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. உமா ஓயாவிலிருந்து கிரிந்தி ஓயாவுக்கு நீராத திசை திருப்பும் திட்டம், மாணிக்க கங்கையிலிருந்து லுணுகம் வெஹை நீர்த்தேக்கத்துக்கு நீராத திசை திருப்பும் திட்டம் ஆகியன கவனத்தில் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதில் இரண்டாவது திட்டம் லுணுகம் வெஹை என்ற மாபெரும் தவறினை மேலும் பலப்படுத்துவதாக இருப்பதனால் அது கைவிடப்பட வேண்டும்.

இக்கட்டுரை ஏன் எழுதப்பட்டது என்ற விளக்கத்தை தந்து இக்கட்டுரையை முடிப்பது அவசியமாகும்.

தென்னிலங்கையில் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி மற்றும் குறைவிருத்தி என்பவற்றின் தொழில்நுட்ப பிரச்சினைகள் இலங்கை பொறியியலாளர் கழகத்தில் தொடர்ந்து விவாதிக்கப்பட்டுவந்துள்ளன. கழகத்தின் 1983ன்

வருடாந்த அமர்வுகளில் ஜனாதிபதி ஜபவர்தனா பிரதம அதிதியாக கலந்துகொண்டார். தென் பிரதேச அபிவிருத்தி திட்டம் குறித்த கட்டுரையொன்று அவரது விசேஷ கவனத்தைப் பெற்றது. இக் கட்டுரையில் அரசாங்க கொள்கைகள் கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டிருந்தன. தாம் விமர்சனங்களை வரவேற்பதாக கூறிய அவர் லுணுகம் வெஹை திட்டம் குறித்து விசாரணை செய்யவேண்டி குழுவொன்றை நியமனஞ் செய்யுமாறு நீர்ப்பாசன அமைச்சரை வேண்டிக் கொண்டார்.

எனினும், இந்த குழு அமைக்கப்பட முன்னர் ஜனாதிபதி பிரேமதாச பதவியேற்றார். புதிய நீர்ப்பாசன அமைச்சரொருவரும் நியமனஞ் செய்யப்பட்டார். அதனால், திரு. எம். எஸ். எம். டி. சில்வாவும் இக்கட்டுரையாகிரியரும் இணைந்து "இலங்கையின் தென் கிழக்கு உலர் வலயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான ஒரு திட்டம்" என்ற தலைப்பில் ஒரு புதிய அறிக்கையை சமர்ப்பித்தோம். இதனையடுத்து மாட்சிமை தங்கிய ஜனாதிபதி நீர்ப்பாசன பணிப்பாளரின் தலைமையில் ஐவர் குழுவொன்றை அமைத்து தமக்கு இது குறித்து அறிக்கையிடுமாறு பணித்தார். இந்த பின்னணியிலேயே மத்திய பொறியியல் உசாத்துணை பணியகம், செப்டம்பர் 1989ல், தென்

(21 ம் பக்கம் பார்க்க)

பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர் 1990

அபிவிருத்திக்கான ஒரு புதிய உத்தியின் அவசியம்

வி.கே. ஜவன்
(பொடி அத்துல)

வி.கே. ஜவன் 1971 கிளர்ச்சியில் பங்கு கொண்டவர். அவரின் பிரச்சினைகள், 1971 கிளர்ச்சி மற்றும் தமிழர் பிரச்சினை என்று பல்வேறு விடயங்கள் தொடர்பாகவும் பல நூல்களை அவர் எழுதியுள்ளார். தற்பொழுது 'ராவய' என்ற சிங்கள இதழின் ஆசிரியராக பணிபுரிகிறார்.

வேலையில்லா திண்டாட்டம் சென்மகாணத்தில், குறிப்பாக, மாத்தறை, அம்பாந்தோட்டை, மாவட்டங்களில் மிக அதிகரித்த நிலையிலுள்ளது. இதன் காரணமாக, பெருந்தொகையான மக்களுக்கு, மறைமுக ரீதியில் வேலை வாய்ப்புகளை உண்டு பண்ணக் கூடியதான மார்க்கத் திற்கு வழிவகுக்க வேண்டியதாயுள்ளது. துரதிர்ஷ்டவசமாக, இதுவரை இதற்கான வழிவகைகளில் எதுவித முன்னேற்றமும் அடைந்ததாயில்லை. இன்று நேரடி வேலைவாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளையும், சுயதொழில் ஊக்குவிப்பு என்ற ரீதியில், தொழில் துறைகளுக்கு கடன் வழங்கும் ஏற்பாடுகளையுமே நாம் அடிக்கடி காணக் கூடியதாயுள்ளது. ஆனால் இந்த வகையிலான முயற்சிகளைக் கணிக் கும்போது, வேலையில்லாப் பிரச்சனையின் தன்மைகளை, அதன் உள்ளார்ந்த அம்சங்களை சரிவரப் புரிந்து கொள்ளவில்லையென்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், ஆகக்குறைந்தது, ஒருவராவது வேலைவாய்ப்பினைப் பெற்றிருத்தல் அவசியமென்பது, மிக எளிமைப்படுத்தப்பட்டதானதொரு கருதுகோளாக, எல்லோராலும் உதாரணத்திற்கு அடிக்கடி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இன்று கிராமத்திற்கு அவசியமாகத் தேவைபடுவதோ, பொதுவாக ஒவ்வொரு குடும்பத்தினது வருமானத்தினையும் அதிகரிக்கக் கூடியவாறானதொரு

இசைவுமிக்க சமூக நிலையினை அல்லது சமூகப் பின்னணியினை தோற்றுவிப்பதும், மிக அடிநிலையிலிருக்கும் ஏழ்மைப்பிரிவினரது வாழ்க்கை நிலையினை முன்னேற்றமடையச் செய்வதற்கான வழிவகைகளை தோற்றுவிப்பதுமாகும்.

இத்தகையதானதொரு முயற்சியின் போது, தென் மாகாணத்துக்குரிய விசேட, தனித்துவ அம்சங்களுக்கு அதிகளவு முக்கியத்துவத்தை கொடுத்தாக வேண்டும். உதாரணமாக அம்பாந்தோட்டையில் யூபுஸ், அல்லது 'ஜாம்' தயாரிப்பதற்கான திட்டங்களுக்கு வழிவகை செய்வது கேலிக்கு இடமான ஒன்றாக முடியும். இதற்குப் பதிலாக, இங்கு பாரம்பரிய ரீதியான வற்றுள் ஒன்றான பருத்திச் செய்கையில் கவனம் எடுப்பது, அதிகளவு பலனைக் கொடுக்கும். பொருத்தமான ஒன்றாகவும் கருதப்படும். பரிட்டிஷனின் காலத்தில், அம்பாந்தோட்டை உலகிலேயே பருத்திச் செய்கைக்கு பெயர்போன, செல்வாக்குமிக்க இடங்களில் ஒன்றாக கருதப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. கிடைக்கக்கூடிய தரவுகளின் பின்னணியில் பார்க்கையிலே, 1977 ஆம் ஆண்டில், அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் 6000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு பருத்திச் செய்கைக்குட்பட்டு இருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. ஆனால் இன்று, 180 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு மாதிரியே எஞ்சியுள்ளது.

சுயதொழில் ஈடுபாட்டாளர்களைப் பொறுத்த வரையில், காலி மாவட்டம், சகல மாவட்டங்களைப் பார்க்கிலும் முன்னணியில் திகழ்ந்ததாக டென் ஹாம் அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது. இங்கு பெரும்பான்மையான பெண்கள் 'லேஸ்' பின்னல் வேலைகளில் ஈடுபட்டு, தமது வருமானத்தைப் பெற்றதாக இந்த அறிக்கை சுட்டிக்காட்டுகின்றது. ஆனால் இக்கைத்தொழில், அங்கு, சிறப்புற்றிருந்ததற்கான சுவடுகள் இன்று மங்கிப் போய்விட்டன. மாகல போன்ற சில பகுதிகளில் மாதிரி இதை அடையாளங்கள் இன்றும் தெரிகின்றன.

பெரும்பாலும் உல்லாசப் பயணிகளை நம்பியே இப்பகுதிகளில் இத்தொழில் தொடர்வதாகக் கூறவேண்டும். இதனை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம், பெண்களுக்கு தொழில் வாய்ப்பு கிட்டுவது மாதிரியின்றி, அவர்கள் மேலதிக ஊதியம் பெறவும் முடிகிறது. போட்டிகளை எதிர்கொண்டு இத்தொழில் துறை முன்னேற, குறிப்பாக சர்வதேச சந்தையில் இடம்பிடிக்க, இப்பாரம்பரிய தொழில் துறைகளுக்கு நிறுவன ரீதியிலான அமைப்பென்று அவசியமாகும். இது பின்வரும் நோக்கங்களை அடிப்படையாக கொண்டுள்ளது எனலாம்.

- உற்பத்தியாளர்களை ஊக்குவிப்பது.
- உற்பத்தியாளர்களுக்கு தேவையான வசதிகளை அளித்தல் (நிதி மற்றும் உதவிகள்)
- உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களின் பூர்த்திசெய்யப்பட்டதும், முழு அளவில் பூர்த்தியாகாததுமான பொருட்களை கொள்வனவு செய்து, அவற்றை போட்டி அடிப்படையில் விற்பனை செய்தல்.

தென் பிராந்தியம்

இலங்கையில் இத்தகையதான நிறுவன ரீதியிலமைந்துள்ளதான அமைப்பு இன்று இல்லை. அபிவிருத்தியின்மையும், பின்தங்கியதான நிலையும் தென் மாகாணத்தில் மாத்திரமின்றி, இலங்கை பூராவும் உள்ளது. கிராம பிரச்சனைகளுக்கும், அங்குள்ள சமூகங்களது பின்தங்கியதான அம்சங்களுக்கு மிடையே ஒரு தொடர்புள்ளது. இங்கே நான்குறிப்பிடுவது சாதி அடிப்படையிலான பிரச்சனைகளையாகும். ஆழமற்ற, மேலெழுந்த ரீதியிலான பார்வையில் இப் பிரச்சனைகள் தென்படாது போதிலும், இப்பிரச்சனைகள் கிராமப்பகுதியில் அதிகளவில் உள்ளது. சில கிராமங்களிலே சாதிக்கும், தொழில் முறைகளுக்கும்மிடையே நெருங்கிய தொடர்புள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. தென் மாகாணத்தின் சிலபகுதிகளில், விசேடமாக சில தொழில் வகைகள், குறிப்பிட்ட சில தாழ்த்தப்பட்ட சாதிப்பிரிவினருக்கென்றே ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதையும் காணமுடிகிறது. நெசவுக்கைத்தொழில் மூலம் பெரும்பான்மையான தாழ்த்தப்பட்ட சாதிப்பிரிவினர் பயனடைந்துள்ளனர். குறிப்பாக இந்த சாதிப்பிரிவுகளைச் சேர்ந்த பெண்களுக்கு, இத்தொழில், (கைத்தறி நெசவு) முன்னேற்ற ரமான நிலையினை எய்த உதவியுள்ளது எனலாம். டட்லி சியேர்ஸ் அறிகையினை நிந்து, 1970/71 காலப்பகுதியில் இலங்கையில், கிட்டத்தட்ட 3000 நெசவுக் கைத்தறிகள் இருந்துள்ளதாகத் தெரிய வருகிறது. இந்த கைத்தொழிலின் பயன்பாடுகளை, 1977 புதிய அரசாங்கம் சரிவரப்படுத்திகொள்ளத்தவறிவிட்டது. இத்தொழிலுக்கு இருந்த இரு மட்டுப்பாடுகளை, 'பாதகமான அம்சங்களையும்' கவனத்தில் கொள்ளாது விட்டு விடக்கூடாது. ஒன்று, கைத்தறிவு நெசவு உற்பத்திப்பொருட்கள், பெருமளவில் தரம்குறைந்தவையாகக் காணப்பட்டது. (மண்ணெண்ணெயை)

மனம் வீசுவது) இரண்டாவது, இப்பொருட்களுக்கான நுகர்வோர் பிரிவினை சரிவர இனங்கண்டு கொள்ளாதது. உள்நாட்டு நுகர்வோரை இலக்காகக் கொள்ளாது, இத்தொழில் துறையினை புனரமைப்புக்குள்ளாக்கி புதிய உற்பத்தி முறைகளையும் புகுத்தி இலங்கையிலுள்ள மேல்தட்டு வர்க்கத்தனர் உட்பட சர்வதேச பிரிவினரையும் நுகர்வோர் இலக்காக கவர்ந்திழுக்க முற்பட்டிருப்பின், வெற்றிகரமான தொரு பாதைக்கு இத்தொழில்துறையினை இட்டுச் சென்றிருக்கலாம். மேலும் கிராமிய பிரிவுகளை வளமடைய செய்வதற்கான முயற்சிகளில் நல்ல பலாபலன்களை எய்தியிருக்கவும் முடியும். அத்துடன் சமூகத்தில் பின்தங்கிய நிலையிலிருக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட சாதிப் பிரிவினருக்கு தம்மைத் தாமே பொருளாதார நிலையில் உயர்த்திக்கொள்ள வாய்ப்பும் கிட்டியிருக்கும்.

வெல்லம் உற்பத்தியும் அதிக
கள்வு பயன்தரும் ஒரு சிறு கைத்
தொழில் எனலாம். தென்மா
காணத்தின் சில கிராமங்களில்,
பிரதான ஊதியத்தை அல்லது
வருமானத்தை தரக் கூடியதான
தொழில்துறையாக இது விளங்கு
கிறது. இஃன்பயன்பாடுகளை
உரிய முறையில், அதிகரிக்கச்
செய்வதற்கான, அதாவது அபி
விருத்தி செய்வதற்கான வழி
வகைகள் எவையும் மேற்கொள்
ளப்படாதது துரதிர்ஷ்டமான
ஒன்றாகும். உற்பத்தி முறை
களை சீராக்கி, தரமான உற்பத்
திப் பொருட்களை செய்து,
அவற்றை கவர்த்தியான உறை
களில் அடைத்து, இவற்றுக்கான
சந்தை வாய்ப்பினை பெருக்கிக்
கொள்ளலாம். இந்த வகையில்,
இப்பொருட்களை பிரபலப் படுத்தும்
வகையில் நவீன விளம்பர
உத்தி முறைகளைக்கையாள
வேண்டும். பெருமளவில் முதலீடு
செய்யாது, புதிய தொழில்
வாய்ப்புக்களை உண்டு பண்ண
வேண்டும். உள்நாட்டு, வெளி

நாட்டுச் சந்தை வாய்ப்பினை
பெற்றுக் கொள்வது கஷ்டமான
ஒன்றல்ல.

தென் மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரை கவனிப்புக்குள்ளான இன்னொரு தொழித் துறையாக, அதாவது பாரம்பரிய தொழித்துறையாக இருப்பது சட்டி, பாசன வளனையும் தொழிலாகும். இதனை தென் மாகாணத்தில் அபிவிருத்தி செய்ய வாய்ப்புள்ள உள்ளன. குறிப்பாக, வெளிகம் பகுதியில் பெருந்தொகையானோர் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அவர்களுக்கான வருமானத்தை, இத்தொழில் தேடிக்கொடுக்கின்றது. நவீன பாவனைப் பொருட்கள் பெருகியுள்ள இன்றைய காலகட்டத்தில் இவற்றிற்கான சந்தை வாய்ப்பு குறைவு தான் என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். அலுமினிய உற்பத்திப் பொருட்கள் சிக்கனமிக்கவையாகவும், பாவனைக்கு இலகுவானவையாகவும் இன்று கருதப்படுகிறது. தரம் மிக்க மண்ணினாலான சமையல் பாத்திரங்களை உற்பத்தி செய்யும் வகையில், இத்தொழித் துறையினை பயன்படுத்திச் கொள்ளலாம். மேற்கு நாடுகளில், அதிகளவு வருமானம் பெறும் பிரிவினர்கள் மத்தியில் செல்வாக்கு பெற்றிருக்கும் மண்ணாலான சமையல் பாத்திரங்களை ('மைக்ரோ' அடுப்புகளில் பயன்படுவன) உற்பத்தி செய்வதிலும் கவனம் செலுத்தலாம். இதற்கு பொருட்களின் தரத்தினைப் பேணுவதிலும், அவற்றை வகை செய்து அனுப்புவதிலும் அதிகளவு கிரத்தை காட்டவேண்டும்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு தொழித்
துறைப் பிரிவுகளிலும், வளர்த்திக்
காள் அம்சங்களை இனங்கண்டு,
அவற்றை நிறுவன ரீதியிலான
தொரு பின்னணியில், செப்
பணிட்டு, பேணி வந்தால், எது
வித நவிவுயின்றி, இத்தொழில்

பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர் 1990

தென் பிராந்தியம்

துறைகளை வளர்த்தெடுத்துக் கொள்ளலாமென்பதுடன், எதிர் பார்க்கும் இலக்குகளை அடைவ தும், கடினமான தொன்றாயி ராது.

தற்போது கைக்கொள்ளப் பட்டுவரும் திறந்தபொருளாதார கொள்கை அடிப்படை அமைப்பு களுக்குட்பட்டதான நிலையி லேயே, உள்நாட்டுத் தொழிற் துறைப்பிரிவுகள் பலவற்றை வளர்த்தெடுக்கக்கூடிய சாத்தியப் பாடுள் இருக்கின்றன. உதா ரணமாக, அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் பாலை அடிப் படையாகக் கொண்ட, அதாவது பானிலிருந்து செய்யக்கூடிய உற் பத்திப் பொருட்கள் பலவற்றை சிறுகைத்தொழில் ரீதியாகவே பெருக்கிக் கொள்ள பல வாய்ப் புக்கள் உள்ளன. கவிச்ச லாந்திலுள்ளதைப் போன்று, வெண்ணை மற்றும் பானிலிருந்து செய்யக்கூடிய பல்வேறு பொருட் களை, சிறு கைத்தொழில் ரீதி யாக உற்பத்தி செய்து கொள்ள லாம். நெசவுத்தொழில், உயர்க்க ஏற்றுமதி தரத்திலான அரிசி வகை போன்றவற்றில் இங்கு கவனம் செலுத்த வேண்டும். "பாஸ்மதி" போன்ற உயர்க்க அரிசியினை நாம் இறக்குமதி செய்து வருகிறோம். ஆனால் இதே வேளை அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் இவ்வகை உயர்க்க அரிசிவகைகள் காணப்படுகின் றன. இவ்வகை உயர்க்க அரிசி யினை சந்தைப்படுத்துவது அம் பாந்தோட்டை சுமக்காரர்களுக்கு சிரமமான ஒன்றாகும். ஏனெனில் அப்பகுதிகளில் பெரும் பணம் கொடுத்து, இவற்றை வாங்க யாரும் தயாரில்லை. எனவே இவ் வகை உற்பத்திகளை ஊக்குவிக் கும் அதேவேளை, நியாயமான விலைகொடுத்து இவற்றை வாங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளும் அவசியமாகும். பின்னர் இவற்றை கவர்ச்சிசரமான உறைகளில் அடைத்து, 'சுப்பர் மார்கட்டு'களில் விற்பனை செய்வதும், குறிப்பாக நகர்ப்

பகுதி செல்வந்தர்கள் மத்தியில் இதற்கு நல்ல கிராக்கி, ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. 'லேஸ்' உற்பத்தி தொழில் முயற்சிகளும் ஊக்கு விப்புக்குள்ளாவது அவசியமா கும். முஸ்லிம்கள் அணியும் 'லேஸ் தொப்பி' வகைகளை உற் பத்தி செய்வதில் கவனம் செலுத் தினால், மத்திய கிழக்கு நாடு களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யலாம். சந்தை வாய்ப்பினை அங்கு ஏற் படுத்திக் கொள்ளலாம். எமது நாடு சிறியதாக விளங்குவதால் நாட்டின் சகல பகுதிகளிலும், உற்பத்தியாகும் பொருட்களுக்கு சந்தை வாய்ப்பினைத் தேடிக் கொள்வது சிரமமான ஒன்றல்ல.

எனவே பாரம்பரிய ரீதியில மைந்த இந்த உற்பத்திப் பொருட் களுக்கு இருக்கக்கூடிய கிராக்கி களை, ஆகக் கூடிய அளவில் பயன்படுத்தவும், இவற்றுக்கு உள்நாட்டிலும், வெளிநாடுகளி லும் சந்தைவாய்ப்புகளை தேடிக் கொள்ளவும், எமக்கு இன்று அவசியமாக இருப்பவை, இடை நடுவிலான நிறுவனங்களாகும். இத்தகைய நிறுவனங்கள் தொழின்றுட்ப, மற்றும் பல்வேறு வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக் கின்றன. சந்தைவாய்ப்புக்களை பங்களிப்புகள் அவசிய மெனலாம். இவ்வகையான நிறு வன அமைப்புகள், கிராமங்களி லிருக்கும் உற்பத்தியாளர் பரிட மிருந்து, பூர்த்தியாக்கப்பட்ட, மற்ற பூர்த்தியாக்கப்படாத உற்பத்திப் பொருட்களை விலை கொடுத்து வாங்குகின்றன. இவற்றின் பங்களிப்புகள், உற் பத்தி, சந்தைப்படுத்தல், ஆகிய இரு நிலைகளிலும் இருப்பது ஒரு முழுமையெனலாம். நிறுவன ரீதி யிலான பின்னணிகளைக் கொண்ட இந்த அமைப்புகள், பெருந்தொகையானோர் வேலை வாய்ப்புகளைக் பெறக்கூடிய தான சூழ்நிலைகளை தோற்று விக்கின்றன. தொழில் வாய்ப்பு களை உருவாக்குவதில், இனிமே லும், நாம் காலந்தாழ்த்தாது

செயற்பட வேண்டுமென்பதை அதன் அவசியத்தை அண்மைக் கால கிளர்ச்சி அனுபவம் எமக்கு சுட்டி நிற்கின்றது.

பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும் இயல்பே, ஆனால் பழையன சில, புதிய வடிவில் தரும்பவும் தோற்றுகின்றன. இந்த இயங்கியல் உண்மை, பொருளாதாரத்தின் பிரிக்க முடியாத தொரு அம்சமாகும். இதனை கவனத்தில் கொண்டு செயற்படுவோமே யானால், இலங்கை, போன்ற கைத்தொழில் துறைகள் விருத்தியடையாத தொரு நாட்டை, முன்னேற்றம் காணச் செய்வது சாத்தியப்படும்.

முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சி காரணமாக, நிலப் பிரபுத்துவ அமைப்புகளின் குணம் சங்க ளான, சாதிமுறைமைகள் பல பெருமளவில் மறைந்துபோய் விட்டன. ஆனால் நிலப்பிரபுத் துவத்தின் எச்ச சொச்சங்கள் சில, இன்னும் கிராமங்களிலே நிலவிவருகின்றன. நிலப்பிரபுத் துவத்தின் குறிப்பிட்ட அம்சங்கள் சில முதலாளித்துவத்துடன் இரண்டறக்கலந்த நிலையிலு முள்ளன. 'கோல்புறாக் சீர்திருத் தத்தை', அறிமுகப்படுத்தியதை யடுத்து, சில பிரிவுகளைப் பொறுத்த வரை, சாதிமுறைமை பலமற்ற ஒன்றாகக் கருதப் பட்டது. ஆனால் வேறு பிரிவு களைப்பொறுத்த வரையில், தொடர்ந்தும் அதன் செல்வாக்கு இருந்ததைக் கவனிக்க முடிந்தது. உதாரணமாக, பிரிட்டிஷாரின் காலகட்டத்திலேயே 1920 வரை சாதி முறைமை, சட்டரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது. யூரர் தெரிவில், அதாவது யூரர் நியமனங்களில் இதன்பாதிப்பு இருந்ததை அவ தானிக்க முடிந்தது. சிவில் திரு வாகப் பரீட்சையினைப் பொறுத்தவரையிலும் இதே நிலைதான் இருந்தது. 1921

(28 ம் பக்கம் பார்க்க)

தென் மாகாணத்தில் விவசாயத்துறை மற்றும் விவசாயக் கைத்தொழில்துறை என்பவற்றின்

அபிவிருத்திக்கான உள்ளார்ந்த ஆற்றல்கள்

ஆரிய ஆபேசிங்க

அபிவிருத்திப் பொருளியலாளரான ஆரிய அபேசிங்க இலங்கையின் அரசாங்க சேவையில் முக்கிய பொறுப்புக்களை வகித்து வந்திருக்கிறார். அபிவிருத்திப் பிரச்சினைகள் குறித்து பல நூல்களையும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் அவர் வெளியிட்டுள்ளார். இலங்கையின் பல பல்கலைக் கழகங்களில் விருந்து விரிவுரையாளராகவும் இருந்திருக்கிறார். சொலமன் தீவுகளின் பிரதமருக்கு ஆலோசகராக பணிபுரிந்திருக்கும் அவர் பல சர்வதேச அமைப்புக்களில் ஆலோசகராக பணியில் அமர்த்தப்பட்டிருந்தார். தற்போது காணி, நீர்ப்பாசன மகாவலி அபிவிருத்தி அமைச்சரின் விவசாயத் திட்டமிடல் பணிப்பாளராக பணிபுரிந்து வருகிறார்.

தென் மாகாண சபையில் காலி, மாத்தறை, அம்பந்தோட்டை ஆகிய மாவட்டங்கள் அடங்குகின்றன. இக்கட்டுரையில் இம் மாவட்டங்கள் தொடர்பாக, உணவுப் பயிர்கள், கால் நடை வளர்ப்பு, காட்டுத் தொழில் என்பன ஆராயப்படுகின்றது.

காலி மாவட்டம்

காலி மாவட்டம் 637.6 சதுரமைல்கள் (163,560 ஹெக்டேயார்) பரப்பளவு கொண்டது. இங்கு சதுர கிலோமீற்றர் ஒன்றிற்கான சனச்செறிவு 498 ஆகும். இது நாட்டின் தேசிய சராசரியிலும் பார்க்க இரு மடங்கு அதிகமானதாகும். இம்மாவட்டத்தில் வேலையற்றவர்களின் விகிதம் 27.4% ஆகும். (முழு நாட்டுக்குமான விகிதம் 13.6% ஆகும்).

காலி மாவட்டம் முழுவதும் ஈரவலயத்துக்குள்ளேயே வருகிறது. பௌதீக அமைப்பின் அடிப்படையில் இம்மாவட்டத்தை மேற்குத் தாழ் நிலங்கள், தென்

கரையோர வலயம், வட கிழக்கின் மேட்டு நிலங்கள் என வகுக்க முடியும். மேலும், இம் மாவட்டத்தில் மூன்று விவசாய உயிரினச் சூழல் வலயங்களை அடையாளம் காண முடியும். தென் மேற்குப் பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்றுக் காலத்திலேயே இம் மாவட்டம் அதிக மழையினைப் பெறுகின்றது. ஜின் கங்கை வடிநிலம் இம்மாவட்டத்தின் அரைவாசிப் பகுதியை உள்ளடக்கியுள்ளது. ஜின் கங்கை 113 மைல்கள் நீளமானது; இதில் 74 மைல் தூரம் காலி மாவட்டத்துக்குள் காணப்படுகின்றது. இந்தநதியின் நீரேந்து பரப்பு 340 சதுர மைல்கள் ஆகும். மாவட்டத்தின் வட எல்லையில் பெந்தர கங்கையும், கிழக்கு எல்லையில் பொர்வத்த கங்கையும் பாய்கின்றன. இந்நதிகள் பொருளாதர் ரீதியில் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

ஜின் கங்கை வெள்ளப் பாதுகாப்புத் திட்டம் 1974இல் ஜின்

தொழில் நுட்ப உதவியுடன் தொடக்கி வைக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் மிதமிஞ்சிய நீரை வெளியேற்றுவதற்காக 70 அணைக்கட்டுகளும் 10 நீர் வெளியேற்றும் நிலையங்களும், 20 கால்வாய்களும் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. ஆனால், இந்தத் திட்டம் அதிகளவில் பயனளித்ததாகத் தெரியவில்லை.

நிலப்பாவனை

காலி மாவட்டத்தின் நிலப்பாவனை பின்வரும் முறையில் அமைந்துள்ளது.

மொத்த நிலப்பரப்பில் 35% மரப்பயிர்சளின் கீழும் 15% நெற்பயிரின் கீழும் உள்ளது.

பயிர்	ஹெக்டேயார்	சதவீதம்
தேயிலை	16,192	10
இரப்பர்	18,192	11
தென்னை	12,922	8
எண்ணெய் வித்து	1,378	1
கறுவரை	8,818	5
நெல்	23,756	15
எண்ணெய்	12,732	8
காடுகள்	16,041	10
ஏரணை காணிகள்	53,130	32
	163,560	100

ஆதாரம்: ம. ஓ. கி. அ. தி. அறிக்கை, 1987

சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்

இம்மாவட்டத்தைப் பொருத்தவரை சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அதிக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அத்தகைய 502 அமைப்புக்களை இம்மாவட்டத்தில் காண முடிகிறது.

இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களினால் 12,013 விவசாய குடும்பங்கள் நன்மையடைகின்றன. சுற்றுச் சூழல் அபாயங்கள், போதியளவு நீர்ப்பாசனம்

பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர் 1990

தென் பிராந்தியம்

காலி மாவட்டம் - கிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள்

காலிமாவட்டம்	ஏண்ணிக்கை	பயனடையும் நிலப்பரப்பு, தங்கியிருக்கும் குடும்பங்கள் (ஏக்கர்)	குடும்பங்கள்
பெந்நீர் - எஸ்டீடிய	67	6,191	2,060
ஹீனிதும்	126	6,505	2,137
பலப்பிட்டி	14	508	498
ரத்தம்	56	2,349	1,050
ஹரராதுவ	54	4,775	1,203
பத்தேகம்	49	2,767	900
சுரந்தேனிய	37	2,144	1,650
அம்பலாங்கொடை	42	2,946	1,350
அகம்மன்	50	3,187	1,060
காலி	07	206	105
	502	31,578	12,013

ஆதாரம்: கமத்தொழில் சேவைகள் திணைக்களம், காலி

கிடைக்காமை, முகாமைக் குறைபாடுகள், தாக்கமற்ற நிறுவன அமைப்புக்கள் போன்ற பிரச்சினைகள் காணப்படுகின்றன. பல சந்தர்ப்பங்களில், நீர் வழிகள் வயல் வெளிகளிலும் பார்க்க தாழ்ந்த மட்டங்களில் அமைந்துள்ளன. அதனால் அணைக்கட்டுகளைக் கட்டி, நீர்மட்டத்தை மேலுயர்த்தி மதகுகளுக்கடாக நீர்ப்பாய்ச்சலை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இம்முறையினை மாவட்டம் முழுவதிலும் காண முடிகிறது. சில பிரதேசங்களில் வெள்ள நீர்ப்பாசன முறை மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

காலி மாவட்டத்தில் நெற் செய்கையின் கீழ் வரும் நிலப்பரப்பு 23,572 ஹெக்டயார்களாகும். நெல் உற்பத்தி (1989/90) 41,000 'மெட். தொன்களாக இருந்தது. பிரதான நெல் உற்பத்தி மாவட்டங்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும் போது இம் மாவட்டத்தில் ஹெக்டயார் ஒன்றுக்கு கிடைக்கும் விளைச்சல் சார்புரீதியில் குறைவானதாகவே இருக்கிறது. அதனால் நெல் உற்பத்தி நிலங்களில் பயிர் பன்முகப்படுத்தல் திட்டமொன்று அவசியமாக உள்ளது. யால பருவத்தில் இந்த வயல் நிலங்களில் பல்வகைப்பட்ட மரக்கறிகளை பயிரிட முடியும் என்பதை சந்தை ஆய்வுகள் காட்டியுள்ளன.

இம்மாவட்டத்தில் நூற்று நடுகை அவ்வளவு முக்கியமான

தாக கருதப்படுவதில்லை. சாகுபடி செய்யப்படும் நிலப்பரப்பில் 50 சதவிகிதத்துக்கு மேற்பட்ட பரப்பில் களை பிடுங்கப்படுவதில்லை. மித்தி நிலப்பரப்பில் இரசாயன அணைக் கட்டுப்படும், கையால் களை பிடுங்குதலும் இடம் பெறுகிறது. சாகுபடி செய்யப்படும் மொத்த நிலப்பரப்பில் 16%ல் பட்டுமே மாடுகளைக் கொண்டு உழவு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. மண்வெட்டியால் உழவுசெய்யப்படும் நிலப்பரப்பு 60%; உழவு இயந்திரங்கள் 24% நிலப்பரப்பில் பின்படுத்தப்படுகின்றன.

நெல் தவிர்ந்த ஏனைய உணவுப்பயிர்கள் மிகக்குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. வீட்டுத்தோட்ட அடிப்படையில் ஓரளவுக்கு மரக்கறிச் செய்கை இடம்பெற்று வருகிறது. ஒரு சில சந்தைத் தோட்டங்களும் காணப்படுகின்றன.

பெருந்தோட்ட பொருளாதாரம்

காலி மாவட்டத்தில் 16,000 ஹெக்டயார் நிலத்தில் தேயிலைச் செய்கை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதில் 13,623 ஹெக்ட. (85%) சிறு தேயிலைக்காணிகளாகும். இலங்கையின் சிறு தேயிலைத் தோட்டச் சொந்தக் காரர்களில் 40 சதவீதமானோர் இம் மாவட்டத்தில் உள்ளனர். இங்கு தேயிலைச் செய்கை மேற்கொள்ளப்படும் காணியில் 70% பதிவு செய்யப்படாதவையாகும்.

அதனால் அரசாங்கத்தின் பல்வேறு மானிய உதவித்திட்டங்களினால் சிறுபற்று நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பயனடைய முடிவதில்லை. இங்கு முழுவதும் தாழ்நிலத் தேயிலையே உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இம்மாவட்டத்தில் ஹெக்டயார் ஒன்றுக்கான சராசரி விளைச்சல் 1,235 கிலோ கிராம்களாகும். மாவட்டத்தில் இருந்த மொத்தம் 90 தொழிற்சாலைகளில் சில தொழிற்சாலைகள் கிளர்ச்சிகாரர்களால் நாசமாக்கப்பட்டுள்ளன.

காலி மாவட்டம் 2 கோடியே 88 இலட்சம் கி.கி. தேயிலையை உற்பத்தி செய்கிறது. ஏற்றுமதி செய்யப்படும் தாழ்நிலத் தேயிலையில் 60% காலி, மாத்தறை மாவட்டங்களிலிருந்து வருகிறது.

இறப்பர்

இம்மாவட்டத்தில், இறப்பர், தோட்ட அடிப்படையில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இறப்பர் நிலங்களின் மொத்த பரப்பளவு 19,928 ஹெக்டயார்களாகும்; இதில் 13,795 ஹெக்ட. தோட்டங்களாகவும், 6,133 ஹெக்ட. சிறுபற்று நிலங்களாகவும் உள்ளன. இங்கு 286 தோட்டங்களும் 3,593 சிறுபற்று நிலங்களும் உள்ளன.

அளவு இறப்பர் காணிகளின் District

0-4 ஹெக்ட.	6,254 ha (31.1%)
4-40 ஹெக்ட.	4,310 ha (21.4%)
மேல் 40 ஹெக்ட.	9,545 ha (47.4%)
மொத்தம்	20,109 ha

மொத்த நிலப்பரப்பு (ஹெக்ட.) 9,765.6
பாலேருக்கும் நிலப்பரப்பு (ஹெக்ட.) 6,824.4
பாலேருக்கும் நிலப்பரப்பின் % 69.8%

ஆதாரம்: இறப்பர் கட்டுப்பாட்டு திணைக்களம்

காலி மாவட்டத்துக்கான ஆர். எஸ். எஸ். இறப்பரின் சராசரி வருடாந்த உற்பத்தி 13.95 மில்லியன் கி. கிராமாகும். இந்த உற்பத்தியில் 1% மட்டுமே (இறப்பர் பொம்மைகள், டயர்

தென் பிராந்தியம்

கள், பாதுகாப்பைப் போன்றவற்றுக்காக) இப்பிராந்தியத்துக்குள் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இறப்பர் பயிர்ச்செய்கை வரையறுக்கப்பட்ட வேலை வாய்ப்புக்களையே வழங்குகிறது. எனினும், இறப்பரை அடிப்படையாகக் கொண்ட கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான உள்ளார்ந்த ஆற்றல் இங்கு அதிகளவில் காணப்படுகிறது. இறப்பர் பலகையை அடிப்படையாகக் கொண்ட கைத்தொழில்கள், ஏற்றுமதிக்கான இறப்பர் உற்பத்திப் பொருட்கள், தீந்தைகளுக்கான இறப்பர் விதை எண்ணெய், சலவை சவர்க்காரத்துக்கான இறப்பர் விதை எண்ணெய், பன்றி பலகைத்தொழில்களை உற்பத்தி செய்வதிலும் - கருத்துறம் வட்டத்தின் சில பகுதிகளிலும் - சபிவிருத்தி செய்வதற்கு திறமையுடையவர்கள் உள்ளனர். உத்தேச கொக்கலை சுதந்திரவாய் வலயம் வாகன ரயர்களை உற்பத்தி செய்வதிலும் ஏனைய இறப்பர் பொருட்களிலும் அதிகம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இறப்பர் ஆராய்ச்சி சபை, பயிர்ச்செய்கை சபை கைத்தொழில் சபை என்பவற்றுடன் சேர்ந்து இறப்பர் அபிவிருத்தி அதிகார சபையொன்று இம்மாவட்டத்தில் ஸ்தாபிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை பரிசீலனையொன்று எடுத்துக் காட்டுகிறது. இக்கைத்தொழிலை கொழும்பிலிருந்து நெறிப்படுத்துவதற்கு பதிலாக இது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அனைவரையும் காவிக்கோ அல்லது எல்பிட்டிய வுக்கோ அனுப்புவதல் வேண்டும். பொருத்தமான விரிவாக்கல் சேவைகளை உருவாக்கவேண்டிய தேவையும் உள்ளது.

தென்னைப் பருக்க உற்பாடுகிடைக்கக் கூடியதாயிருக்கும் தரவுகளின் படி, இம்மாவட்டத்

தில் தென்னை பயிரிடப்படும் பரப்பளவு (1982ல்) 13090 ஹெக்டயார்களிலிருந்து (1986ல்) 12,772 ஹெக்டயார்களாக வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. புதிய வீடமைப்பு, பாதையமைப்பு, கிராம மின்மயமாக்கல் மற்றும் சுற்றுலாத்துறை போன்ற அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளே இதற்கு காரணமாகும். இம்மாவட்டத்தில் உள்ள தென்னை மரங்களில் 64% 16-60 வயதுக்கிடைப்பட்டவையாகும். 34% மரங்கள் 60 வயதுக்கு மேற்பட்டவையாகும். மாவட்டத்தின் வருடாந்த சராசரி தெங்கு உற்பத்தி 7 கோடி கரீய்களாகும். இது தேசிய விளைச்சலில் 2.3% ஆகும். இங்கு வயது முதிர்ந்த மரங்கள் பெருமளவில் இருப்பதனால் மீள் நடுகை இடம் பெறாவிட்டால் அடுத்து வரும் வருடங்களில் விளைச்சல் வீழ்ச்சியடைய முடியும். மாவட்டத்தில் இரு தேங்காய் எண்ணெய் ஆலைகள்

கறுவா

காலி மாவட்டத்தின் முக்கிய ஏற்றுமதி வாசனைத் திரவியம் கறுவாவாகும். பிரதானமாக எல்பிட்டிய, அம்பலாங்கொடை, பலப்பிட்டி ஆகிய பகுதிகளில் இது செறிந்து காணப்படுகிறது. இங்கு 5,320 ஹெக்டயார் நிலப் பரப்பில் கறுவாச் செய்கை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. கறுவா இலைத்தைலம், கருந்தைலம் போன்ற கைத்தொழில்கள் இங்கு நன்கு அபிவிருத்திகண்டுள்ளன. கோப்பி, கரம்பு, மிளகு போன்ற ஏனைய சிறு பயிர்களும் காணப்படுகின்றன. பால் உற்பத்தி (பசுமாட்டு, எருமை மாட்டு) மாவட்டத்தின் முக்கியமான ஒரு பொருளாதார நடவடிக்கையாகும். சராசரி பால் உற்பத்தி 3,25,000 - 600,000 லீட்டர்கள் வரையில் வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. பால் சேகரிப்பு முறை தாக்கமற்றதாக இருக்கிறது. விலங்குகளின் பால்

கால்நடைகள் (எண்ணிக்கை)

கோட்டத்துறை சிறுதுறை மொத்தம்

மாடு	907	18,122	19,029
எருமை	194	5,866	6,060
ஆடு	559	1,841	2,400
செம்மறியாடு	144	-	144
பன்றி	420	77	497
சோழி	13,296	73,955	87,251

ஆதாரம்: குடித்தொகை கணிப்பீடு, புள்ளிவிவரம்

உள்ளன. இது தவிர கொப்பரா, தும்புக்கயிறு, தரை விரிப்புக்கள், துடைப்பங்கள் போன்ற தெங்கு அடிப்படையிலான கைத்தொழில்களும் காணப்படும். இக்கைத்தொழில்களில் அதிகளவில் பெண்கள் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர்.

வசம் குறைவாகும். பால் உற்பத்தியில் 10.9% மட்டுமே இங்கு சேகரிக்கப்படுகிறது. பாலை அடிப்படையாகக் கொண்ட பாலாடைக்கட்டி, ஐஸ் கிரீம் போன்ற பல கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும்.

முட்டைக்கான கோழி வளர்ப்பு

பால் உற்பத்தி (லிட்டர்கள்)

	1982	1983	1984	1985	1986	1987
பசு	220350	222300	277575	296250	306525	378700
எருமை	1114000	102750	179250	176700	188700	219500
மொத்தம்	334350	325050	456825	472950	495225	598200
பூல் சேகரிப்பு		550000	635000	664000	682000	785000

ஆதாரம்: மில்கோ, பால்சபை

பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர் 1990

தென் பிராந்தியம்

மாவட்டத்தில் அதிகளவில் ஜன ரஞ்சகமாகியுள்ளது.

மாத்தறை மாவட்டம்

மாத்தறை மாவட்டத்தின் நிலப்பரப்பு 128,795 ஹெக்டயார்களாகும். இது நாட்டின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 1% ஆகும். இது நாட்டின் சனச் செறிவு மிக்க மாவட்டங்களில் ஒன்றாக இருக்கிறது. வேலையில்லாத்திண்டாட்டம் இங்கு அதிகளவில் (30%) காணப்படுகிறது. மாவட்டத்தின் பெரும் பகுதி ஈரவலயத்துக்குள்ளேயே வருகிறது. இரு பருவப்பெயர்ச்சி காற்றுக்களாலும் அது நல்ல மழை வீழ்ச்சியைப் பெற்றுக் கொள்கிறது. மாவட்டத்தின் முக்கியமான நதி நிலவலா கங்கையாகும்.

இம்மாவட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட 9,000 ஹெக்டயார் நிலம் அவ்வப்போது ஏற்படும் வெள்ளப் பெருக்குகளினால் அமிழ்ந்து போகின்றது. நிலவலா கங்கை வெள்ளப்பாதுகாப்பு திட்டத்தினால் இப்பொழுது 5,500 ஹெக்டயார் நிலம் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது.

மாத்தறை மாவட்டம் - நிலப்பாவணை (1989)

மாவட்ட மொத்தப் பரப்பு	மொத்த நிலப் பரப்பு	%
1. குடியிருப்பு மற்றும் விவசாயமல்லாத காணிகள்	1,045	0.8
2. வீட்டுத் தோட்டங்கள்	25,770	20.0
3. மரப்பயிர்கள்	45,030	35.0
4. உணவுப் பயிர்கள் (நெல்)	18,560	14.4
5. மேய்ச்சல் நிலங்கள்	2,190	1.7
6. சந்தைத் தோட்டம்	150	0.1
7. விறகு காணிகள்	22,680	17.6
8. நீர் நிலைகள்	960	0.7
9. வளமற்ற நிலம்	12,410	9.6
	128,795	100.0

ஆதாரம்: குடித்தொகை

கணிப்பீடு, புள்ளிவிவரம்

மாவட்டத்தில், பல சிறு கிராமக்குளங்களிலிருந்து நெற்காணிகள் ஓரளவு நீர்ப்பாசனத்தைப் பெறுகின்றன. நிலவலா கங்கையினதும் அதன் கிளை நதி

பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர் 1990

களினதும் அணைக்கட்டுகள் மூலம் மேலும் சில நெற்காணிகள் நீரைப் பெற்றுக் கொள்கின்றன. நீர்ப்பாய்ச்சப்பட்ட நெற்சாகுபடியை இரு பருவங்களிலும் மேற்கொள்ள முடியும். எவ்வாறெனினும், பெரும்பாலான நெற்காணிகள் மழை நீரையே நம்பியுள்ளன.

இங்கு நெற்சாகுபடி செய்யப்படும் நிலப்பரப்பு 21,323 ஹெக்டயார்களாகும். வயற்காணிகளில் 57 சதவீதமானவை 1.0 ஏக்கருக்கு குறைவானவையாகும். பெரும்பாலான நெற்காணிகள் குத்தகை முறையிலேயே பயிரிடப்படுகின்றன. யால பருவ விளைச்சல் மகா பருவ விளைச்சலை விட குறைவாகவே இருக்கிறது. போதியளவு நீர் கிடைக்காதிருப்பதே இதற்கான காரணமாகும். சில நெற்காணிகளில் யால பருவத்தின் போது மரக்கறிசனும், கிழங்கு வகைகளும் பயிரிடப்படுகின்றன.

இம்மாவட்டத்தில் நெற்சாகுபடி திடீர் வெள்ளப்பெருக்குகள், வறட்சி, மண் வளமின்மை போன்ற பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியுள்ளது. விவசாயத்தினைக்களம் மாவட்டத்தின் செற்காணிகளை மூன்று பிரிவுகளாக இனங்கண்டுள்ளது. உயர் ஆற்றல், நடுத்தர ஆற்றல், குறைந்த ஆற்றல் என்பனவே இப்பிரிவுகளாகும்.

மாத்தறை - நெற்காணிகள்

நீர் பெறும் மூலம்	பரப்பு (ஹெக்ட.)	%
பிரதான குளங்கள்	3587	16.8
சிறு குளங்கள்	4855	22.8
மழை நீர்	12881	60.4
	21323	100.0

ஆதாரம்: விவசாய அமைச்சு

இம்மாவட்டத்தில் வேலையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளவர்களில் ஆகக்கூடிய சதவீதத்தினர் தேயிலைச் செய்கையிலேயே ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளனர். இரண்டாவது இடத்தை நெற்செய்கை பெறு

கிறது; அதனையடுத்து இறப்பர்; கறுவா என்பன இடம் பெறுகின்றன. எனவே ஏற்றுமதி நோக்கிலான பணப்பயிர் விவசாயம் ஊழிபர் படையை உறிஞ்சிக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு முக்கிய மூலமாக தென்படுகிறது. நெல் பற்றாக்குறை நிலவும் ஒரு மாவட்டமாகவே இது தொடர்ந்தும் இருந்து வரும். குறைந்த விளைச்சல் தரும் நெற்காணிகள் சிக்கனமற்றவையாக இருப்பதனால், சாதகமற்ற மண்வகைகள் காணப்படும். பகுதிகளில் உள்ளூர் மீன்பிடியையும், நகர அபிவிருத்தியையும் ஊக்குவிப்பது பயனுள்ளதாக இருக்கும். மேலும், வாசனைத்திரவியங்கள், பழங்களை தகரத்தில் அடைத்தல், மரக்கறி மற்றும் கிழங்கு வகைகளைப் பதப்படுத்துதல் போன்ற தொழில்களுக்கும் வாய்ப்புக்கள் உள்ளன.

பெருந்தோட்ட வேளாண்மை

மாத்தறை மாவட்டத்தில் 20,130 ஹெக்டயார் நிலப்பரப்பில் தேயிலைச் செய்கை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதில் 68% (13,342 ஹெக்ட.) தேயிலை சிறு பற்று நிலங்களாகும். மாவட்டத்தில் உள்ள தேயிலைக்காணிகளில் 65% பதிவு செய்யப்பட்டவையாகும். மொரவக்க கோரளையின் மேற்கு, கிழக்கு, வடக்கு ஆகிய பகுதிகளிலேயே தேயிலைக்காணிகள் பெருமளவுக்கு செறிந்து காணப்படுகின்றன. காணிகளில் 97 சதவீதமானவற்றை காணிச்சொந்தக் காரர்களே நிர்வகித்து வருகிறார்கள். கராம்பு, கருமிளகு கோப்பி, பலாபோன்ற காப்புப் பயிர்களும் காணப்படுகின்றன.

இம்மாவட்டத்தில் விளைவிக்கப்படும் தேயிலையில் 91% தாழ்நிலத் தேயிலையாகும்; 81% நடுத்தர நிலத் தேயிலையாக இருக்கிறது. தேயிலைக் காணிகளில் 67 சதவீதமானவை உரப்பாவனையை மேற்கொண்டு வரு

கின்றன. மாவட்டத்தின் மொத்த தேயிலை உற்பத்தி 24.15 மில்லியன் கிலோ கிராம் களாகும். தேயிலை ஆராய்ச்சி நிலையம் இரு உதவி பிராந்திய முகாமையாளர்களுக்கிடாக சிறு தோட்டத்துறைக்கு சேவைகளை வழங்கிவருகிறது.

இறப்பர்

மாவட்டத்தில் 8,815 ஹெக்டயார் நிலப்பரப்பில் இறப்பர் செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இதில் 5,532 ஹெக்டயார் தோட்டங்களாகவும், 2623 ஹெக்டயார் சிறு பற்று நிலங்களாகவும் உள்ளன. மாவட்டத்தில் 2828 சிறு உடமைகளும், 202 தோட்டங்களும் காணப்படுகின்றன.

தென்னா

தெந்தப் பயிர்ச்செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் நிலப்பரப்பு 7,373 ஹெக்டயார்களாகும். இங்கு 36,777 தென்னங்காணிகள் காணப்படுகின்றன. கானியொன்றின் சராசரி அளவு 0.175 ஹெக்டயாராகும். மாவட்டத்தில் 14,618 ஹெக்டயார் பரப்பளவு கொண்ட 45,560 சிறு பற்று நிலங்களும் 2755 ஹெக்டயார் பரப்பளவு கொண்ட 251 தோட்டங்களும் உள்ளன. மாவட்டத்தின் வருடாந்த தெந்த உற்பத்தி 7 கோடியே 40 இலட்சம் காய்ளாகும். இது தேசிய விளைச்சலில் 2.5% ஆக இருக்கிறது. ஏக்கரொன்றுக்கான சராசரி விளைச்சல் குறைவாக இருப்பதுடன் உரப்பாவனை தேவையின் 10.6 சதவீதமாக மட்டுமே இருக்கிறது. உற்பத்தியில் பெரும் பகுதி மாவட்டத்துக்குள்ளேயே நுகரப்படுகிறது. மாவட்டத்தில் 4 தேங்காய் எண்ணெய் ஆலைகள் உள்ளன.

மாத்தறை மாவட்டத்தில் கருவா (16200 ஏக்கர்), சிட்ர

னெல்லா (1500 ஏக்கர்), கோப்பி (360 ஏக்கர்), கருமிளகு (100 ஏக்கர்), கராம்பு (60 ஏக்கர்) போன்ற சிறு ஏற்றுமதிப் பயிர்களும் விளைவிக்கப்படுகின்றன. கருவா கருந்தைலம், சிட்ரனெல்லா எண்ணெய் போன்ற விவசாயக் கைத்தொழில்கள் உள்ளன.

மாதாந்த சராசரி (பிரதான மாகபகம்பால்) பால் உற்பத்தி 177,000 - 420,000 லிட்டர்களுக்கிடையில் வேறுபட்டுச் செல்கிறது. உற்பத்தி செய்யப்படும் முழு அளவும் சேகரிக்கப்படுவதில்லை. மாத்தறை, அம்பாந்தோட்டை மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய விதத்தில் கால்நடை அபிவிருத்தி கடன் திட்டமொன்றை இலங்கை வங்கியும் மக்கள் வங்கியும் செயற்படுத்தி வருகின்றன.

கோழி வளர்ப்பினை ஊக்குவிக்கும்பொருட்டு கெக்கனதுரையில் கோழிக்குஞ்சுப் பண்ணையொன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சராசரி மாதாந்த முட்டை உற்பத்தி வருமாறு:

1982 -	609,200
1983 -	752,600
1984 -	824,200
1985 -	795,800
1986 -	994,700
1987 -	1,337,900

மாதாந்த சராசரி பால் உற்பத்தி - (லிட்டர்கள்)

மாத்தறை	1982	1983	1984	1985	1986	1987
பசு	118575	114800	137175	140550	136950	298800
எருமை	63525	63000	70125	89400	70275	121200
மொத்தம்	182100	177800	207300	229950	207225	420000

ஆதாரம்: குடித்தொகை கணப்பீடு, புள்ளிவிவரம்

பால் சேகரிப்பு '000 லிட்டர்கள்	1983	1984	1985	1986	1987
மாத்தறை	180	163	168	151	158

ஆதாரம்: பால் சபை, மில்கோ

காலி, மாத்தறை மாவட்டங்கள் சில யோசனைகள்

காலி, மாத்தறை ஆகிய மாவட்டங்களிலிருக்கும் குறைந்த

விளைச்சல் திறன்கொண்ட நெற்காணிகளில் மேலும் முதலீடுகளை முடக்குவதன் மூலம் அதிக பலனைப்பெற முடியாது. நீரில் அமிழ்ந்து போகக்கூடிய, உவர்த்தன்மை கொண்ட இந்த நிலப்பரப்புக்களை சந்தைத்தோட்டங்களாக மாற்றுவது உசிதமானதாக இருக்கும். இரால், நண்டு போன்றவற்றை வளர்க்கும் வர்த்தக ரீதியிலான உள்ளூர் மீன் பிடியையும் ஊக்குவிக்க முடியும். ஏரமினியா யவில் அமைப்பதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள சர்வதேச விமான நிலையத்தை இந்த உற்பத்திகளை சர்வதேச சந்தைகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு பயன்படுத்த முடியும். சிங்கப்பூர், ஹொங்கொங் போன்ற நாடுகளின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக வாத்துப் பண்ணைகளை அமைப்பதும் ஒரு பயனுள்ள முயற்சியாக இருக்கலாம்.

உயர் மற்றும் நடுத்தர ஆற்றல் கொண்ட நெற்காணிகளில் விளைச்சலைப் பெருக்குவதில் அதிக கவனஞ் செலுத்தப்படுதல் அவசியமாகும். எனினும், உற்பத்திச் செலவு மற்றும் விவசாயிகளின் வாழ்க்கைச் செலவு (இவை உயர் முடியும்) என்பவற்றின் அடிப்படையில் நோக்கும் போது இதன் அனுகூலங்கள் கவர்ச்சியற்றவையாகவே இருக்கும்.

அதனால் அதிக பண வருவாய்களை எடுத்த வரக்கூடிய பெரிய வெங்காயம், மிளகாய், எண்ணெய் வித்துக்கள் போன்ற மாற்றுப்பயிர்களை விளைவிக்க முடியும். மா, பலா, அன்னாசி, மங்குல்தான் போன்றவற்றைக் கொண்ட வீட்டுத்தோட்டங்களை செறிவான முறையில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கான ஒரு

திட்டமும் வகுக்கப்பட வேண்டும். இவற்றுடன் சேர்த்து மிளகு, கரம்பு போன்ற வாசனைத்திரவியங்களையும், கோப்பி போன்ற பானப்பயிர்களையும் பயிரிடலாம். உத்தேசிக்கப்பட்ட இந்த காப்புப்பயிர் வீட்டுத்தோட்டங்களுடன் சிறு அளவு பாற்பண்ணைகளையும், கோழிப்பண்ணைகளையும் அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் பெருகிவரும் ஊழியர் படையை ஓரளவுக்கு உறிஞ்சிக் கொள்ள முடியும். விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கைத் தொழில்கள் கிராம மட்டத்தில் நல்ல அனுகூலங்களை வழங்கக் கூடியவையாகும்.

தாழ்நிலத் தேயிலையை பொதுசனில் அடைத்தல் மற்றும் காவியுறைமுகத்துக்கூடாக தேயிலை ஏற்றுமதி என்பன ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் அது முறைசார் துறையிலும், முறைசாரா துறையிலும் நேரடி மற்றும் மறைமுக தொழில் வாய்ப்புக்களை உருவாக்க முடியும். தென் மாகாண அபிவிருத்தி நிகழ்வுப் போக்கில் ரூகுண பல்கலைக்கழகம் ஒருங்கிணைக்கப்படுதல் அவசியமாகும். தென் மாகாண அபிவிருத்திக்கு சேவைகளை வழங்கவென மாத்தறையில் விவசாய அடிப்படையிலான கைத் தொழில், விஞ்ஞான நிறுவன மொன்று ஸ்தாபிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

அம்பாந்தோட்டை மாவட்டம்

நாட்டின் தென் கிழக்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தின் பரப்பளவு 1620 சதுர மைல்களாகும். நாட்டின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 4 சதவீதத்தை இம்மாவட்டம் உள்ளடக்குகிறது. மாவட்டத்தின் நிலப்பரப்பில் 1 சதவீதத்துக்கு சற்றுக்குடலான பகுதி பிரதான உள்நாட்டு நீர் நிலைகளைக் கொண்டுள்ளது. மிகுதி 99% (1001 சதுர மைல்) நிலப்

பகுதியாகும். அம்பாந்தோட்டை மாவட்டம் நாட்டின் முக்கிய காலநிலை வலயங்கள் அனைத்தையும் கொண்டுள்ளது. சுமார் 19 நதிகள் இம்மாவட்டத்துக்குடாக ஓடி கடலில் கலக்கின்றன. பெருந்தொகையான கைவிடப்பட்ட குளங்களும் காணப்படுகின்றன. கரையோரப் பகுதியில் பல உப்பு நீரேரிகள் உள்ளன. இங்கு காணப்படும் வடிநிலங்களில் மிகப்பெரியது வளவகங்கை வடிநிலமாகும்.

நிலப்பாவணை - அம்பாந்தோட்டை மாவட்டம்

	ஹெக்டயார்
மொத்த நிலப்பரப்பு	262310.35
உள்நாட்டு நீர் நிலைகள்	2978.59
மொத்த நிலப்பரப்பு	
(1) தேசிய பூங்காக்கள், சரணாலயங்கள்	106400.48
(2) காடுகள்	24898.36
(3) நெற் சாகுபடி	25278.37
(4) மேட்டு நிலப்பயிர்ச்செய்கை	24021.78
(5) தென்னை	20909.63
(6) ஏனைய வர்த்தகப்பயிர்கள்	6688.05
(7) வீட்டுத் தோட்டங்கள்	12104.17
(8) உப்பளங்கள்	849.87
(9) நகரங்கள்	2784.34
(10) பாறைகள், மொதுக்கட்டடங்கள்	2909.79
(11) அணுகும்வெவ்ரை திட்டம்	8405.62
(12) சதுப்பு நிலங்கள், உப்பு நீரேரிகள்	24083.30
ஆதாரம்: திட்டமிடல் அலகு, அம்பாந்தோட்டை கச்சேரி	259331.76

இம்மாவட்டத்தில் மொத்தம் 10 ஏக்கர் அடி கொள்ளளவு கொண்ட 12 பிரதான குளங்கள், உள்ளூர் நீர்நிலை அமைந்துள்ளன. இதில் தயாகம குளம் மிகப் பெரிய நீர்த்தேக்கமாகும். முருந்தவெல நீர்த்தேக்கம் ஆக்கக்கூடிய கொள்ளளவு ஆற்றலைக்கொண்டுள்ளது. கிராமக் குளங்கள் முழு அளவில் பயன்படுத்துவதில்லை. இவை தவிர மீன்பிடி மையங்களாக செயற்பட்டு வரும் பல உப்பு நீரேரிகளும், குடாக்களும் இம்மாவட்டத்தில் காணப்படுகின்றன. சில உப்பு நீரேரிகள் உப்பு உற்பத்திக்காக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கரகன் லேவரய போன்ற சில ஏரிகள் வறட்சிக் காலத்தில் வற்றி விடுகின்றன.

மன வளர்ப்புக்கும், சுற்றுலா மையங்களாக அபிவிருத்தி செய்யப்படுவதற்கும் இவை மிகப் பொருந்தமான இடங்களாகும். அம்பாந்தோட்டை, தங்காலை ஆகிய கடற்றொழில் துறைமுகங்கள் இம்மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளன. நிலத்தடி நீர்வளமும் காணப்படுகிறது.

இங்கு சதுர மைல் ஒன்றுக்கான சன அடர்த்தி 383 ஆகும். ஆளொருவருக்கு கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்த நிலம் 1971 ல் 4.3 ஹெக்டயார்களாக இருந்து 1981 ல் 0.5 ஹெக்டயார்களாக வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. இங்கு சுமார் 100,000 பேர் வேலையில்லாதிருக்கின்றனர். பொருளாதாரம், அடிப்படையில் விவசாயம் சார்ந்ததாகும். மொத்த நிலப்பரப்பில், காடுகள் தேசிய பூங்காக்கள், சரணாலயங்கள் என்பன 51 சதவீதமாக உள்ளன. நிலப்பரப்பில் 10% நெற்காணிகளாகும். மாவட்டத்தின் 14% நிலப்பரப்பு அரசு நிலங்களாக உள்ளன.

இம்மாவட்டத்தில் 62,542 குடும்பங்கள் கிராமங்களில் வாழ்ந்ததாக 1977ன் புள்ளிவிவர ஆய்வு காட்டியது. சனத்தொகையில் 38% பேர் நிலமற்றோராக இருந்தனர். இங்கு நீர்ப்பாசனத்தை விவசாயத்தின் உயிர் நாடியாக கருத முடியும். நெற்செய்கை பெருமளவுக்கு நீர்ப்பாசனத்தையே நம்பியுள்ளது. மழை வீழ்ச்சிப் போக்கில் காணப்படும் தளம்பல்கள் வெள்ளப் பெருக்கினையும் வறட்சியையும் எடுத்து வருகின்றன. மழை வீழ்ச்சி குறைவாக இருக்கும் பகுதிகளில் பயிர்ச்செய்கையை மேற்கொள்வதற்கு உள்ள ஒரே வழி நீர்ப்பாசன வசதிகளை விரிவாக்குவதாகும். கிராமிய வடிநிலம் (2024 ஹெக்ட.), கிரிந்தி ஓய வடிநிலம் (4504 ஹெக்ட.) போன்ற பிரதேசங்கள் நெற்செய்கைக்கு முக்கியமான பிரதேசங்களாகும். இவற்றுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகள் தேவை

தென் பிராந்தியம்

யாக உள்ளன. மாவட்டத்தின் மத்திய பகுதியிலும் கீழ்க்குப் பகுதியிலும் காணப்படும் சுமார் 20,000 ஹெக்டயார் வளமான நிலம் நீர்ப்பாசன வசதிகளின் மையால் பயிரிடப்படாமல் வெறுமனே கிடக்கிறது.

மாவட்டத்தில் உள்ள 12 பெரிய மற்றும் நடுத்தர அளவு குளங்கள் சுமார் 8000 ஹெக்டெயார் நிலத்தில் பயிர்ச் செய்கை மேற்கொள்ள உதவுகின்றன. மேலும், 26 பெரிய அணைக்கட்டுக்களும் காணப்படுகின்றன. இவற்றின் கீழ் பயிர்ச்செய்கை மேற்கொள்ளப்படும் நிலப்பரப்பின் அளவு சுமார் 12,000 ஹெக்டயார்.

பயிர்ச் செய்கை

நெற்செய்கை	25278.37
சேனை மட்டும் மேட்டு நிலப்பயிர்ச் செய்கை	24021.78
தென்னை	20909.63
பருத்தி	2276.44
சிறு ஏற்றுமதிப்பயிர்கள்	3985.08
ஏனையன	424.53
மொத்தம்	78895.83

உதாரணம்: மாவட்ட புள்ளிவிவரப்பிரிவு. களாகும். கிரம ஓயாவுடன் இணைக்கப்பட்ட 16 அணைக்கட்டுக்களும், ஊருபொக்க ஓயாவுடன் இணைக்கப்பட்ட 8 அணைக்கட்டுக்களும், வளவ கங்கை மற்றும் கிரிந்தி ஓயாவுடன் இணைக்கப்பட்ட 2 அணைக்கட்டுக்களும் உள்ளன.

இம்மாவட்டத்தில் 10 உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளில் 723 கிராமக் குளங்கள் காணப்படுகின்றன.

அளவையாவன:

விரவல்	150
நெடொல்கிட்டிய	127
பெரியத்தை	121
வீரகெட்டிய	108
ஜனவர	68
லுணம்	47
வலன்முல்லை	33
யோதகண்டிய	30
மீகலார	24
அம்பலாந்தோட்டை	15

ஆதாரம்: கமத்தொழில் 723

சேவைகள் திணைக்களம்

லுணுகம் வெஹெர் (கிரிந்தி ஓயா திட்டம்) ருருண பிரதேசத்தின் மிகப் பெரிய நீர்ப்பாசன, குடியிருப்பு அபிவிருத்தி திட்டமாகும். இது அம்பாந்தோட்டை, திஸ்ஸமகாராம. லுணுகம் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளையும். மொனரா கலை மாவட்டத்தில் உள்ள தனமல் லில் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவையும் உள்ளடக்கியதாக காணப்படுகிறது. இதன் வடிக் நிலம் 455 சதுர மைல் பரப்புள்ளதாகும். நீர்த்தேக்கம் 12910 ஹெக்டயார் நிலத்துக்கு நீரை வழங்குகிறது. மதிப்பிடப்பட்ட மொத்தச் செலவு 56 கோடி ரூபாவாகும். இதில் 37 கோடி ரூபாவை ஆசிய அபி

பட்ட செலவு 79 இலட்சம் ரூபாவாகும். இத்திட்டம் மகா, யால ஆகிய இரு பருவங்களிலும் 3808 ஹெக்டயார் நிலப்பரப்புக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகளை வழங்கும். வளவ கங்கை வல்துகரை, இடதுகரை திட்டம் இப்பொழுது ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி நிதிகளைக் கொண்டு ஓரளவுக்கு புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. கடந்த பல தசாப்தங்களில் மலே குடியிருப்பு (1931) பெரகம குடியிருப்பு (1933) பதகிரிய திட்டம் (1957), மத்தல்வெவ (1958), உடவளவே (1963), முருத்த வெவ (1967) போன்ற திட்டங்களும் துவங்கப்பட்டுள்ளன.

நெற் செய்கை

சனத்தொடையில் கிட்டத்தட்ட 46% பேர் நெற்செய்கையை நம்பியே வாழ்கின்றனர். சாகுபடி செய்யப்படும் மொத்த நிலப்பரப்பு 25,278 ஹெக்டயார்களாகும். இதில் 67% நிலப்பரப்பு பாரிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களின் கீழ் வருகின்றன. சிறிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களின் 26% நிலப்பரப்பும், மழை நீர்னால் 7%மும் நீர்ப்பாசனத்தைப் பெறுகின்றன.

சராசரி விளைச்சல் (1989/90 மகா) ஹெக்டயார் ஒன்றுக்கு 4.2 மெட். தொன்களாகும். 87% நெற்ானிகள் உழவு இயந்திரங்களைக் கொண்டே உழவு செய்யப்படுகின்றன. சளை கொல்லிகளும் பரவலாகப் பாவிக்கப்படுகின்றன.

நெல் குத்தும் ஆலைகள் இம்மாவட்டத்தின் மிக முக்கியமான கைத் தொழிலாகும். மேட்டு நிலப் பயிர்ச் செய்கையும் சேனைப் பயிர்ச் செய்கையும் இம்மாவட்டத்தில் பரவலாக காணப்படுகிறது. சுமார் 24,000 ஹெக்டயார் நிலம் இப்பயிர்ச் செய்கைகளின் கீழ் உள்ளது. நீர்ப்பாசன வசதிகள் கிடைக்காத பகுதிகளில் குரக்கன்,

கச்சேரி, அம்பாந்தோட்டை விருத்தி வங்கியும் மிகுதியை சர்வதேச அபிவிருத்திச் சங்கமும் வழங்குகின்றன.

கிரம ஓயா திட்டம் நொராட் அமைப்பினால் நிதிப்படுத்தப்படுகிறது. தாக்கமான வெள்ளக்கட்டுப்பாட்டு முறைகள் இல்லாத காரணத்தினால் வெள்ளம், வறட்சி என்பன கிரம ஓயா வடி நிலத்தில் பயிர்ச்செய்கைக்கு பலத்த சேதத்தை எடுத்து வந்துள்ளன. இங்கு சுமார் 150,000 மக்கள் நெற்செய்கையை நம்பி வாழ்கின்றனர். இந்த திட்டத்துக்கு 55 இலட்சம் ரூபா செலவாகும். இத்திட்டம் பூர்த்தியடைந்ததும் 2024 ஹெக்டயார் நிலம் யால, மகா இரு போகங்களிலும் பயனடையும்.

நொராட் அமைப்பினால் நிதிப்படுத்தப்படும் ஊருபொக்க ஓயா செய்திட்டத்தின் மதிப்பிடப்

பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர் 1990

தென் பிராந்தியம்

No.

சோளம், பாகிப்பயறு நிலக் கடலை, சின்ன வெங்காயம் மிளகாய், என்னு, மரக்கறிகள் போன்றன பயிரிடப்படுகின்றன.

தென்னை பிரதான வர்த்தகப் பயிராக இருக்கிறது. இங்கு 20,909 ஹெக். நிலப்பரப்பில் தெங்குப்பயிர்ச் செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இக்காணிகளில் 75 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்டவை 4 ஹெக்டயாருக்கு குறைவான பரப்பளவைக் கொண்டனவாகும். வருடாந்த விளச்சல் 3 கோடியே 10 இலட்சம் காய்களாகும். மோசமான பாராமரிப்பு மற்றும் போதிய உரப்பாவனை இன்மை ஆகிய காரணங்களால் விளைச்சல் குறைவாக இருக்கிறது. தேயிலை, கறுவா போன்ற பயிர்களும் ஓரளவுக்கு காணப்படுகின்றன. இவை தவிர கோப்பி, மரமுந்திரிகை, இரப்பர் போன்ற பயிர்களும் சிறு அளவில் விளைவிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் 206,300 கால்நடைகள் காணப்படுகின்றன. இவை வருடாந்தம் 1 கோடி ரூபாய் பெறுமதியான கால்நடை உற்பத்திகளைத் தருகின்றன. இங்கு இயற்கைச் சூழல் கால்நடை வளர்ப்புக்கு சாதகமானதாக இருக்கிறது. மாவட்டத்தின் மேற்குப்பகுதி மாடு வளர்ப்புக்கும், கிழக்குப்பகுதி ஆடு, செம்மறியாடு வளர்ப்புக்கும் உதவையாகும். இங்கு எருமைப் பாலைக் கொண்டு பெருமளவில் தயிர் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.

முடிவுரை

காலி, மாத்தறை ஆகிய மாவட்டங்களில் மிதமிஞ்சிய நீர் காணப்படுவதையும், அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் நீர்ப்பற்றாக்குறை நிலவிவருவதனையும் தென்பார்காணத்தின் விவசாயப் பகுப்பாய்வு எடுத்துக் காட்டுகிறது. பல்வேறு வகைப்

பட்ட பயிர்கள் இங்கு சாகுபடி செய்யப்படுகின்றன. கால்நடை வளர்ப்பும் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. இம்மாகாணம் கைத் தொழிலின் வளவசாயத்திலேயே முழு நம்பிக்கையையும் வைக்க வேண்டியுள்ளது. இந்த வகையில் நீர்ப்பாசனம் மிக முக்கிய பங்கினை வகிக்க வேண்டியுள்ளது. உமா ஓயா மற்றும் கிரிந்தி ஓய மேல் பகுதி பல்நோக்கு அபிவிருத்தித்திட்டத்தின் விரிவாக்கம் தென்மாகாணத்தின் பொருளாதார வளாச்சிக்கு பேருதவியாக இருக்க முடியும்.

உமா ஓயா வடிநில அபிவிருத்தி குறித்த பூர்வங்க ஆய்வுகள் மகாவளி பெருந்திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1987ல் பெருந்திட்ட ஆய்வுக்குழு, 166 மெகாவாட் நிறுவப்பட்ட ஆற்றலுடன் உமா ஓயாவுக்கான 5 கட்ட அபிவிருத்தித் திட்ட மொன்றை சிபார்சு செய்தது. 1988ல் இரு மேற்கு ஜேர்மன் நிபுணர்கள் இந்த யோசனைகளை மீளாய்வு செய்து இரண்டு கட்ட அபிவிருத்தி யோசனையொன்றை முன்வைத்தனர்.

1989ல் மத்திய பொறியியல் ஆணைப்பணியாக உமா வ கிரிந்தி ஓயா வடிநிலத் திசை திருப்பும் சாத்தியப் படை ஆராய்ந்தது. தென் கிழக்கு உலர் வலயத்தின் ஒரு பகுதிக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகளை அளிப்பதற்கும், நீர்மீன் வலுவை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் இது உதவும் என்று கருதப்பட்டது. கிரிந்தி ஓயா நீர்த்தேக்கம் மற்றும் ஏனைய நீர்ப்பாசன அபிவிருத்திச் செலவுகள் என்பன 10 கோடி அமெரிக்க டொலர்களுக்கும் இருக்கும். இது எடுத்து வரவிருக்கும் பொருளாதார அனுகூலங்களை நோக்கும் போது இந்தச் செலவினை நியாயப்படுத்த முடியும். தென்மாகாண அபிவிருத்திக்காக, இந்த உத்

தேச திசை திருப்பும் திட்டம் கூடிய கரிசனையுடன் பரிசீலிக்கப்பட்டு, அமுல் செய்யப்படுதல் அவசியமாகும்.

(10 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கிழக்கு உலர் வலய அபிவிருத்தி அறிக்கையை தயாரித்தது. அமைச்சரவை இந்த அறிக்கையை நவம்பர் 1989ல் எவ்வித திருத்தமுமின்றி அங்கீகரித்தது.

இதே வேளையில் அக்டோபர் 1989ல் பொறியியலாளர் கழகத்தில் "தென்னிலங்கையின் அபிவிருத்தியும் குறைவிருத்தியும்: புராதன நீர்ப்பாசன அமைப்புகள் பலவீனப்படுத்தப்பட்டன" என்ற கட்டுரை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தது. இக்காலகட்டத்தில் தெற்கில் கிளர்ச்சி வலுவடைந்து கொண்டிருந்தது. இந்தக் கொந்தளிப்புக்கும் நீர்ப்பாசன குறைவிருத்திக்கு மிடையே ஓர் உறவு நிலவுவதாக இக்கட்டுரையின் கலந்துரையிடலின் போது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தற்பொழுது, ஏற்கனவே கட்டிக்காட்டப்பட்டது போல, உமா ஓயாவிலிருந்து அல்லது மாணிக்க கங்கையிலிருந்து லுணுகம்பெஹாவுக்கு நீர்திசை திருப்பு வதற்கான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால், ஹுரத்தகமுவ அமைவிடம் குறித்த எந்த ஆய்வும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதனை இங்கு வலியுறுத்திக் கூற வேண்டும். பெருமளவுக்கு தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பிரச்சினையை -அதாவது லுணுகம்பெஹாவுக்கு குறைநிரப்பு செய்வதற்கு முன்னர், ஹுரத்தகமுவ அமைவிடத்தை ஆராய்ந்து பார்ப்பது இன்றைய காலத்தின் தேவை என்ற உண்மையை -பொதுமக்கள் முன்னால் வைப்பதும் இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டதற்கான ஒரு காரணமாகும்.

பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர் 1990

தென் மாகாணத்தில் கைத்தொழில்களும் கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கான உள்ளார்ந்த ஆற்றல்களும்

1983 ஆம் ஆண்டில் கைத் தொழில்கள் தொடர்பான மதிப் பாய்வு ஒன்று செய்யப்பட்டது. இந்த ஆய்வு இலங்கையில் 100,000 எண்ணிக்கைகளைக் கொண்ட கைத்தொழில் பிரிவுகள் இருந்ததாகத் தெரிவிக்கின்றது. இந்தப் பிரிவுகளுக்குள் பெரிய அளவிலான, இடைத்தர அளவிலான, சிறிய அளவிலான, கைத் தொழில் வகைகளும், மற்றும் குடிசைக் கைத்தொழில் வகைகளும் அடங்கியுள்ளன. தென் மாகாணத்தில் உள்ளதாக கணக்கெடுக்கப்பட்டுள்ள பிரிவுகள், மொத்த தொகையில் (100,000) 22%. மாவட்ட ரீதியாக, காலி மாவட்டத்தில் 10,479 பிரிவுகள் (10.5%), மாத்தறை மாவட்டத்தில் 8,589 பிரிவுகளாகும் - (8.6%). அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் 2,978 பிரிவுகள் (2.9%). மதிப்பாய்வு செய்யப்பட்டகாலத்தில் இவையாவும் இயங்கிவந்துள்ளன என தெரிவிக்கப்படுகிறது.

இதற்குப்பிறகு, நாடளாவிய ரீதியில், இதுவரையில் கைத் தொழில்கள் தொடர்பாக மதிப் பாய்வு ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. தற்போதைய கைத் தொழிற்றுறை நிலை குறித்து, பல்வேறு நிறுவனங்கள், நலன்புரி அமைப்புகள், கைத்தொழில் அபிவிருத்தியில் ஈடுபட்ட வங்கிகள் போன்றவற்றிடமிருந்து திரட்டப்பட்ட தகவல்கள், குறிப்புகளை மாத்திரம் கொண்டே மட்டுக்கட்ட வேண்டியுள்ளது. இந்த அடிப்படையில் பார்க்கையிலே, சிறிய, நடுத்தர மற்றும் குடிசைக்கைத்தொழில் துறைகள் வருடாந்தம் 7% வளர்ச்சி கண்

ர். எம். குலரத்ன
(மாகாண முகாமையாளர், கைத்தொழில் அபிவிருத்திச் சபை, தென் மாகாணம்)

டுள்ளன. வருடாந்தம் தொடங்கப்படும் தொழிற் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கையினையும், வருடாந்தம் இயங்காது முடங்கும் பிரிவுகளது எண்ணிக்கையினையும் கணக்கிடுவோமாயின், 7% அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

1977 - 1987 காலப்பகுதியைப் பார்த்தால் சிறிய, இடைத்தர மற்றும் குடிசைக் கைத்தொழிற் பிரிவுகள் 10-12 வீதத்தினாலும், 1987க்குப் பிறகு 13-15 வீதத்தினாலும் விருத்தி கண்டுள்ளது. 1988/89 காலப்பகுதியில், குழப்ப நிலைகள் காரணமாக பின்னடைவு காணப்பட்டாலும், குறிப்பாக சுயவேலைவாய்ப்பு அடிப்படையில் 1989/90 காலப்பகுதியில், குடிசைக்கைத் தொழில்கள் சிறந்தோங்கியுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. பகுதி உரிமைப் பங்குடைய உற்பத்தி தொழிற் பிரிவுகளை விருத்தி காணச் செய்வதான அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளின் மூலமும், ஏற்றுமதி சம்பந்தப்பட்ட தொழிற் பிரிவுகளை ஊக்குவிக்கும் ரீதியில், சலுகைகள், வழிகாட்டல்கள் ஆகியன வழங்கப்படுவதனாலும் அபிவிருத்தி முயற்சிகளில் கையாண்ட புதிய உபாயங்களினாலும், சிறிய, நடுத்தர அளவிலான தொழிற் பிரிவுகள் முன்னேற்றமடைய வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளதாகக் கூறலாம். இத்தகையதான அம்சங்கள், இத்தொழிற் பிரிவுகளின் முன்னேற்றங்களில் பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளன. இந்தக்காலப் பகுதியில் மத்திய அரசாங்கம், உள்நாட்டு வெளிநாட்டு முதலீடுகளை ஊக்குவிக்கும் நடவடிக்கைகளை

எடுத்ததுடன், அரசு தொழில் நிறுவனங்களை மறுசீரமைப்புச் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்தது. பெரிய அளவிலான கைத்தொழில் பிரிவுகளுக்கும், சிறிய அளவிலான கைத் தொழில் பிரிவுகளுக்கு மிடையே தொடர்புணை, ஒரு இணைப்பினை ஏற்படுத்திக் கொண்டதுடன், ஆராய்ச்சி நடவடிக்கைகள், பயிற்சியளித்தல், சந்தைப்படுத்தல் போன்றவற்றிலும் விசேட கவனம் செலுத்தப்பட்டது. இத்துடன் முதலீடு, உற்பத்தி மற்றும் ஏற்றுமதி நடவடிக்கைகளுக்கு பாதுகாமாக, முட்டுக்கட்டையாக இருந்த நிருவாகத்தடைகள், இடையூறுகளை அகற்றுவதிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டது.

தென்மாகாணத்திலுள்ள கைத் தொழில் பிரிவுகளில் தொழில் பார்க்கும் தொழையினர், நாடுபூராவும் கைத்தொழில் துறைகளில் ஈடுபட்டிருப்போர் மொத்த தொகையில் 12%; இதில் காலி மாவட்டம் 6.0%, மாத்தறை மாவட்டம் 4.5%, அம்பாந்தோட்டை மாவட்டம் 1.4%. இதன்படி காலி மாவட்டத்தில், குறிப்பிடத்தக்களவு கைத் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. கைத்தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில் மாத்தறை இரண்டாம் இடத்தினைவும், அம்பாந்தோட்டை மூன்றாவது இடத்தினையும் வகிக்கின்றன. இதற்கான காரணம் (இந்த வித்தியாசத்திற்கான காரணம்) காலி மாவட்டம், மற்றைய இரு மாவட்டங்களைப் பார்க்கிலும், நகர்ப்பாங்கானதாக இருப்பதாகும்.

எவ்வாறாயினும், 1985 க்குப் பிற்பட்டகாலப் பகுதியில், அம்பாந்தோட்டை மற்றும் மாத்தறை மாவட்டத்தில் கைத் தொழிற்றுறைப் பிரிவுகள் குறிப்பிடத்தக்களவு வளர்ச்சியடைந்துள்ளதை காணக்கூடியதாகவுள்ளது. கிராமிய ஒருங்கிணைப்புக்

பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர் 1990

திட்டத்தின் கீழ், மின்சாரம் மற்றும் நவீன வசதிகள் இங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளமை இதற்கான பிரதான காரணமெனலாம். இலங்கை கைத்தொழில் அபிவிருத்தி சபையின் பங்களிப்பும் தொழில்துறை முன்னேற்றங்களுக்கு உதவியுள்ளது. இந்தக் காலப் பகுதியில் தளர் நிலையிலிருந்த தொழிற் பிரிவுகள் முன்னேற்றம் கண்டன. புதியன ஆரம்பிக்கப்பட்டன. தொழில் வாய்ப்புகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

தென் மாகாண பாரம்பரிய கைத்தொழிற் பிரிவுகள் தொடர்பான சில முக்கிய தகவல்கள் அடங்கிய வீபர அட்டவணை பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

உற்பத்தி

(1) காலி மாவட்டம்;

பாரம்பரிய முடி அணிவகைகள் தலைப் பொருட்கள் முதலியன வந்துகொண்ட ஆபரணத் தொழில் காலி நகர் சூழ்ந்த பகுதிகள் கண்டவத்த செதுக்கல் வேலைப்பாடு (கிற்பங்கள்) கொண்ட பொருட்கள் முதலியன கலிகரன், அம்பலங்கொட ஹபராதுவ, பலப்பிட்டிய ஹிக்கடுவ, தெனிதூர்

(2) மாத்தறை மாவட்டம்

கலி மண்ணாலான கலைப் பொருட்கள், கித்தான் வெல்லம் மற்றும் பொருட்கள், பாரம்பரிய 'லேஸ்' பின்னல் பொருட் பித்தளைப் பொருட்கள் முதலியன, மூங்கில் பொருட்கள் மாகி கருவாடு

(3) அம்பாந்தோட்டை மாவட்டம்

தென் மாகாணம், இலங்கை தேசிய உற்பத்தியில் 9.8% பங்கினையும், 10.6% வேலைவாய்ப்பினையும் கொண்டுள்ளது. பிரதான தொழில் முயற்சிகள், விவசாயம், மீன்பிடி, கைத்தொழில் வசைகள். கைத்தொழில் உற்பத்தி பிரிவுகளைப் பொறுத்த வரையில், 11.2% இயற்கை வளங்கள் நிறைந்த இடமாக

விளங்குவதால், கைத்தொழில் முயற்சிகளை அபிவிருத்தி செய்ய போதிய வாய்ப்புகள் உள்ளன. தென் மாகாணசபை மற்றும் மத்திய அரசாங்கம் ஆகியனவற்றின் ஒத்துழைப்பு, ஒத்தாசைகளை அதிகளவில் பயன்படுத்தினால், முன்னேற்றகரமான இலக்கினை அடையலாம்.

தென் மாகாண இயற்கை வளங்கள், கனிப் பொருட்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி, ஏற்றுமதி தரமிக்க உற்பத்தி வகைகளை தயாரிக்கலாம். உயர் ரக இரத்தினக்கல் தொழில் முயற்சி திட்டமொன்று, தென் மாகாணசபையினால் ஏற்கனவே ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தசையதான தொழில் முயற்சிகள்

அமைந்த இடங்கள்

அம்பலங்கொட

கலிகரன், அம்பலங்கொட

ஹபராதுவ, பலப்பிட்டிய

ஹிக்கடுவ, தெனிதூர்

வெங்கம், மல்கிபுர

கலகம்

வெங்கம் அக்குரல்

அத்துறம்

உதுமன்

காட்டகொட, மிமிச, கந்தற, தலயச

பலவற்றை ஆரம்பிப்பதுடன் இங்குள்ள வளங்களையும் முறையாக, சீராக உற்பத்தி துறைகளில் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடியவாறு பரவலான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். கைத்தொழில் அபிவிருத்தி முயற்சிகள், எதிர்பார்க்கப்பட்ட இலக்கினை அடைய, கல்வியறிவு, வாய்ப்பானதொரு பின்னணியினைக் கொடுக்கின்றது. கொழும்பு, கம்பஹா மாவட்டங்களை அடுத்து கல்வியறிவு கூடிய

மாவட்டம் காலி மாவட்டம் ஆகும். புதிய தொழில்துறை முயற்சிகளை ஊக்குவிக்கக் கூடியதான பாரம்பரிய மொன்று மற்றைய இடங்களிலும் பார்க்க, தென் மாகாணத்தில் அநிமென்றே கூறவேண்டும்.

1987க்குப் பிறகு கைத்தொழில்துறை முயற்சி ஊக்குவிப்பு திட்டங்கள் பரவலாக அமுலாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இத்தகைய நடவடிக்கைகளில் குறிப்பிடத்தக்களவு முன்னேற்றம் அதிகரித்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. இலங்கை வங்கி, மக்கள் வங்கி, வர்த்தக வங்கி, சம்பத் வங்கி, ஹட்டன் வங்கி ஆகியவற்றினூடாக கிரிய, நடுத்தர அளவிலான கைத்தொழில்துறைகளுக்கு வழங்கப்பட்டு வரும் கடன் வசதி திட்டங்களுடன், இலங்கை அபிவிருத்தி நிதி கூட்டுத்தாபனத்தின் கடன் திட்டங்களும் பெருமளவில், தென் மாகாண கைத்தொழில்துறை வளர்ச்சிக்கு பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளன.

(34 ம் பக்கம் பார்க்க)

மத்திய திட்டமிடலிலிருந்து சந்தைப் பொருளாதாரத்துக்கு

சோவியத் அனுபவம்—பிரின்சி தர்மரத்தின

லண்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் பொருளாதாரத்தில் பட்டம் பெற்ற பிரின்சி தர்மரத்தின பின்னர் பாத் பல்கலைக் கழகத்தில் அபிவிருத்தி கற்கைகளில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றார். மூன்றாவது மண்டல அபிவிருத்தி குறித்த பல நூல்களை அவர் எழுதியுள்ளார்.

கொர்ப்ச்சேவ் மரபுரிமையாக பெற்றிருக்கும் பொருளாதார முறை அடிப்படையில் ஸ்டாலின்னால் உருவாக்கப்பட்டதாகும். இதனையே அவர் சீர்திருத்தியமைக்க முயன்று வருவதால் இன்றைய நிலைமைகளிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட பொருளாதார, அரசியல் சூழ்நிலைகளின் கீழேயே ஸ்டாலின் இந்த முறை மையை கட்டியெழுப்பினார். புதிதாக துவக்கி வைக்கப்பட்ட அரசியல் முறையொன்றின் முன்னுரிமைகள், அதன் நிலையை ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்வதற்காக பெருமளவுக்கு வித்தியாசமான விதிமுறைகளின் தொகுதியொன்றை வேண்டியுள்ளன. தொடக்கத்தில், சோஷலிஸம் உள்நாட்டு யுத்தமொன்றையும், வெளிநாட்டுப் படையெடுப்பொன்றின் அச்சுறுத்தலையும் எதிர்நோக்கியது. குறிப்பாக, பாசிச அபாயத்தை எதிர்கொள்வதற்காக, சோவியத் பொருளாதாரம் ஆரம்பத்தில் பிரங்குகளையும், துப்பாக்கிகளையும் உற்பத்தி செய்ய வேண்டியிருந்தது.

1928க்கும் இரண்டாவது உலகப்போரின் முடிவுக்கும் இடைப்பட்ட வருடங்கள் சோவியத் முறையைப் பொறுத்த வரையில் தீர்க்கமான முக்கியத்துவம் மிகுந்த வருடங்களாக இருந்தன. புரட்சியை பலப்படுத்துவதற்காகவும், வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பு

குறித்த அச்சங்களைப் போக்குவதற்காகவும், உள்நாட்டு எதிர்ப்பை ஒடுக்குவதற்காகவும், (உசிதமானதென கருதப்பட்ட) பெருமளவுக்கு மத்தியமயப்படுத்தப்பட்ட அரச அமைப்பொன்று பின்பற்றப்பட்டது.

தான் உருவாக்க விரும்பிய சமூகம் குறித்த சரியான சித்திரமொன்று ஸ்டாலினிடம் இருக்கவில்லை. பலம் பொருந்திய கையொன்று அன்றைய காலகட்டத்தின் தேவையாக இருந்தது. உடன் விளைவுகளை எடுத்து வரக்கூடிய மத்தியமயப்படுத்தப்பட்ட அரச பொறிமுறையொன்று உருவாக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. எத்தகைய எதிர்ப்புரட்சி சக்திகளுக்கும் ஈடுகொடுக்கக்கூடிய வல்லமை பொருந்திய சோவியத் இராணுவ ஆற்றலை கட்டியெழுப்பக்கூடிய துரிதமானதும், தாக்கமானதுமான கைத்தொழில் மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்று உடன் தேவையாக இருந்தது. பொருளாதார துறையில் மத்திய திட்டமிடல் முறை பின்பற்றப்பட்டது.

சோவியத் மத்திய திட்டமிடல் முறையின் கீழ் மிக முக்கியமான சந்தை அம்சம் புறக்கணிக்கப்பட்டமையினாலேயே அந்நாட்டின் பொருளாதார அமைப்பில் நெருக்கடி உருவாகியது. இதனை நிவர்த்தி செய்யும் நோக்

கலேயே கோர்ப்ச்சேவின் சீர்திருத்தங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. சிக்கல் மிகுந்த வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகளில் உயிர் வாழ்வதற்கென வகுக்கப்பட்ட மத்திய திட்டமிடல் முறை இந்த அமைப்பின் பிரதான உந்துவிசையாக மாறியது. புதிய அரசியல் சித்தாந்தமொன்றின் துவக்கத்தின் போது வேறுபட்ட பல முன்னுரிமைகளை எய்தும் நோக்கில் உருவாக்கப்பட்ட இந்த மத்திய திட்டமிடல் முறை, முற்றிலும் மாறுபட்ட அரசியல் பொருளாதார சூழ்நிலைகள் நிலவுபிந்திய 1980-களிலும் 1990-களிலும் செயற்பட முடியும் என எதிர் பார்க்க முடியாது.

பிரஷ்னேவ் கால ரஷ்யாவின் முரண்பாடுகள் குறித்து கே.எஸ். கரொல் பின்வருமாறு எழுதினார். "எல்லோருக்கும் தொழில் இருந்தது; ஆனால் எவரும் வேலைசெய்யவில்லை. திட்டம் பூர்த்தி செய்யப்பட்டது. உற்பத்தி இலக்குகள் நிறைவு செய்யப்பட்டன. ஆனால் இவற்றின் பெறுபெறுகளை கடைகளில் காண முடியவில்லை. இன்னமும் பற்றாக்குறைகள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் எவரும் பட்டினி கிடக்கவோ நிர்வாணமாக அலையவோ இல்லை. மெதுவாக வேலை செய்வதற்கு எல்லோரும் ஏதேனும் ஒரு வழியை கண்டு பிடித்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் யாரும் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதாக தெரியவில்லை."

சோவியத் உற்பத்தி வீழ்ச்சி பிந்திய 1970-களிலேயே தொடங்கிவிட்டது. 1966-70 காலப் பிரிவுக்கும் 1981-85 காலப்பிரிவுக்கும் இடையில் வருடாந்த வளர்ச்சி விகிதம் 7.8%-ல் இருந்து 3.6%-க்கு சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. 1981-85 காலத்தில் எதிர்மறை வளர்ச்சி காணப்பட்டதாக சோவியத் பொருளியலாளரான அகல் அகன்பேக்யன் குறிப்பிடுகிறார்.

பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர் 1990

பொருளாதார திட்டமிடலின் தவறுகள்

“உண்மையில் நிலவும் சோஷலிசத்தின்” திட்டமிடல் பொறி முறை தவறான பொருளாதார கொள்கைத் தெரிவுகளை உருவாக்கியது. நுகர் பொருட்களின் செலவில் மூலதன முதலீட்டை - குறிப்பாக பொறித்தொகுதிகளையும் இயந்திரங்களையும் - விஸ்தரிப்பது சோவியத் பொருளாதார திட்டமிடலின் கோட்பாடுகளில் ஒன்றாகும். தற்போதைய பொறித்தொகுதிகளையும் இயந்திரங்களையும் மாற்றியமைப்பது புறக்கணிக்கப்பட்டது. வருடாந்தம் 2% இயந்திர உபகரணங்கள் மட்டுமே மாற்றியமைக்கப்பட்டன. வளர்ச்சி விகிதங்கள் வீழ்ச்சியடைவதற்கு இதுவும் ஓரளவுக்கு காரணமாக இருந்தது. சோவியத் கைத்தொழிலை நவீனமயமாக்குவதற்கு 40 ஆண்டுகள் செல்லும் என்று பொருளியலாளரும் அந்நாட்டின் துணைப்பிரதமருமான லியோனட் அபல்சுன் கூறியுள்ளார். சோவியத் கைத்தொழில் அமைப்பில் திறமை குன்றிய, காலதாமதக்கொல்வாத இயந்திர உபகரணங்கள் தொடர்ந்தும் முதன்மை வகிக்கும் என்பதே இதன் கருத்தாகும்.

பொருளாதாரம் நவீன மயமாவுதற்கான உடன் தேவை நிலவிவந்தது. ஆனால், மேலே இருந்துவரும் ஆணைகளின் பிரகாரம் செயற்படும் போது அது திறமை குன்றிய பொருளாதாரமொன்றாக மாறியது. நவீன கம்ப்யூட்டர் யுகத்துடன் சரிசமமாக செல்ல அதனால் முடியவில்லை. அதிகளவில் வளர்ச்சி கண்ட சந்தைப் பொருளாதாரமொன்று சந்தை விதிகளின்றி செயற்பட முடியாது. முக்கியமான செய்திட்டங்களை கட்டியெழுப்புவதில் வெளிநாட்டுகூட்டு முயற்சிகள், மேலைத்தேச சந்தைகளுடன் ஒருங்கிணைவுதற்கான உத்திகள் போன்ற அனைத்துமே

நவீன பொருளாதாரமொன்றின் செயற்பாட்டுக்கு அவசியமானவையாகும். ஆனால், மத்திய திட்டமிடல் முறையின் கீழ் இவையனைத்தும் தவிர்க்கப்பட்டிருந்தன.

சோவியத் யூனியனில் உற்பத்தி வீழ்ச்சி ஏற்படுவதற்கான காரணங்களை மதிப்பிடுவதில் நவீன தொழில் நுட்பங்களை சோவியத் யூனியனுக்கு வழங்காதிருக்கும் மேலைத்தேச முயற்சிகள் குறித்து அதிக கவனம் செலுத்தப்படுவதில்லை. 1949-ல் நிறைவேற்றப்பட்ட ஓர் ஒப்பந்தம், மேலைத்தேச நாடுகள், நவீன தொழில் நுட்பங்களை கிழக்கு அணிக்கு விற்பனை செய்வதனை தடைசெய்தது. சோவியத் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்தை தடுப்பதிலும், மேற்கில் இடம் பெறும் மூன்றாவது கைத் தொழில் புரட்சியின் பயன்கள் சோவியத் யூனியனுக்கு கிட்டச் செய்வதனை தடுப்பதிலும் இது பாரிய தாக்கங்களை எடுத்துவந்திருக்க முடியும்.

மத்திய திட்டமிடலின் சில அம்சங்கள்

மத்திய திட்டமிடல் முறையின் எதிர்மறை அம்சங்களுக்கு மத்தியிலும் கூட வர்த்தகப் போக்குகள் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய அளவுக்கு வீருத்தியடைந்துள்ளன. மேலைத்தேச நாடுகளுடனும் ஒரு சில கூட்டுத்தொழில் முயற்சிகள் காணப்பட்டன. மேலைத்தேச நாடுகளுடனான மிக இலாபகரமான சில வர்த்தகப் பேரங்கள் 1970 களில் செய்து கொள்ளப்பட்டன. கிழக்கு அணி நாடுகளுடன் கூட்டு வர்த்தக அணியொன்று (கெமிகோன் 1) உருவாக்கிக் கொள்ளப்பட்டது. நையடுத்து, சோவியத் யூனியன் முழுப்பிராந்தியத்தின் வர்த்தகப் போக்குகளிலும் கவனஞ் செலுத்தி வருகிறது.

கிழக்கு - மேற்கு வர்த்தகம் 1953 ம் ஆண்டுக்குப் பின் கணிச

மான அளவில் வளர்ச்சியடைந்துவந்துள்ளது. 1974/75ல் கிழக்கு - மேற்கு / தெற்கு வர்த்தகம் 32-35% ஆக இருந்தது. 1953 - 1967 காலப்பிரிவில் சோஷலிச நாடுகளுக்கிடையிலான வர்த்தகம் வருடாந்தம் சராசரி 6% ஆல் வளர்ச்சிபெற்று வந்த அதே வேளையில், கிழக்கு - மேற்கு வர்த்தகம் 130% ஆலும், கிழக்கு-தெற்கு வர்த்தகம் 16% ஆலும் வருடாந்தம் வளர்ச்சிகண்டன.

1975 அளவில் சோஷலிச நாடுகள் வளர்முக நாடுகளில் 2900 கைத்தொழில் திட்டங்களையும் மற்றும் செய்திட்டங்களையும் செயற்படுத்தி வந்தன. அவை கடனாக 1100 கோடி ரூபிள்களை வழங்கியிருந்தன. கந்தர் பிராங்க் குறிப்பிட்டது. போன்ற ‘சித்தாந்த தொழில் முயற்சிகள்’ 1970 களில் வளர்ச்சிகண்டு வந்தன. ஸ்ரோக்ஸ் அதன் உற்பத்தியில், சோவியத் யூனியனில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பாகங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டது. சோவியத் லாடா ஏற்றுமதிகள் இக்காலப் பிரிவில் அதிகரித்தன ‘மொஸ் கோவிட்ச்’ என்ற சோவியத் கார் தொழிற்சாலை உற்பத்தியை நிறுத்திய போது, அது கூட்டு முயற்சியொன்றுக்காக மேற்கை நாடியது.

மத்திய திட்டமிடலின் கீழ் சில கார்ச்சிகரமான பேரங்கள் இடம் பெற்றன. ஐரோப்பிய பொதுச் சந்தையிலிருந்து பாதி விலையில் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட பட்டர், அல்ஸண்டேயின் சிவிக்கு முழு உலகச் சந்தை விலைகளில் (டொலர்களில்) விற்பனை செய்யப்பட்டது. சமீபத்தில் உலகச் சந்தையில் சோவியத் போட்டிக் கான மிச்சிறந்த உதாரணம் டிரான்ஸ் - சைபீரிய ரெயில்வே அமைப்பு கையாண்ட வர்த்தகமாகும். ஐப்பான் / கொரியா - மேற்கு ஐரோப்பா கடற் போக்கு வரத்தில் 20% ஐ இந்த ரெயில்வே

கையாண்டு வந்துள்ளது. ஏனைய நாடுகளின் பொருட் போக்கு வரத்து கட்டணங்களிலும் பார்ச்சு 25-50% குறைவாகவும், வெகு துரிதமாகவும் இது நிறைவு செய்யப்பட்டது என்பதனை நினைவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

பெருமளவுக்கு தேக்க நிலை காணப்பட்ட ஒரு காலத்தில், இந்த அமைப்பின் மீது கடும் நெருக்குதல்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டன. இந்த அமைப்பினால் இந்நெருக்குதல்களுக்கு எடுக்கொடுக்க முடியவில்லை. புரட்சிக்கு முந்திய பஞ்சத்தை கண்ட ராத ஒரு தலைமுறையினருக்கு - இலவச கல்வி மற்றும் இலவச சுகாதார சேவைகள் என்ற பின்னணியில் வளர்ந்து வந்த ஒரு தலைமுறையினருக்கு - இந்த வசதிகள் இனிமும் ஆவலைத் தூண்டுவனவாக இருக்கவில்லை. சோவியத் குடியுக்கள் முதலாளித்துவத்தின் தீவிரங்கள் குறித்து இப்பொழுது பேசுவதில்லை. மாறாக அதன் கவர்ச்சிகளில் இப்பொழுது அவர்கள் மயங்கிக்கிடக்கின்றனர்.

சோஷலிசம் ஆதரித்து நின்ற சமூக நுகர்வு மிகத்தாழ்ந்த மட்டங்களில் சீர்குலைந்துள்ளது. நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலும் அது சமமாக பகிரப்படவில்லை. வறுமை, போதிய வீட்டு வசதியின்மை, பிராந்திய குறைவிருத்தி போன்ற பிரச்சினைகள் தலைதூக்கியுள்ளன. மத்திய ஆசியாவில் சுகாதாரப் பராமரிப்பு மிகவும் தாழ்ந்த மட்டத்தில் இருக்கிறது. உஸ்பெக் சோவியத் குடியரசில் 50% கிராமங்கள் நீர் வசதியைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்றும், 93% கிராமங்கள் வடிகால் வசதிகளைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்றும் ஒரு சீர்திருத்த இயக்கம் தெரிவிக்கிறது. துருக்மேனியாவில் 60% தாய்சேய் மருந்து வம்சைகளில் தண்ணீர் வசதி இல்லை.

சோஷலிசத்தினால் சனிப் படைந்த சோவியத் குடியுக்கள்

புதிய கோரிக்கைகளை முன்வைத்து வருகின்றனர். கலாசார மாற்றிகள், புதிய நுகர்வு மாதிரிகள், அரசியல் பங்கெடுப்பு, தகவல்களைப் பெறுதல் என இக்கோரிக்கைகள் நீண்டு செல்கின்றன. இவை மத்திய திட்டமிடலின் கோட்பாட்டுக்கும் நடைமுறைக்கும் பரிச்சயமற்றவையாகும். இதுவரை அறியப்படாத மேலைத்தேச முதலாளித்துவ பொருட்கள் மீதான அபிலாஷைகளும் பெருகி வருகின்றன. இந்தப் புதிய கோரிக்கைகள், சோவியத் அமைப்பு வழங்கக் கூடியவற்றை விட எவ்வளவோ விரிவானவையாகும்.

அதிகாரி வர்க்கம் - பெரித்ஸ்ரோய்காவுக்கான தடை

கொர்ப்சேவுக்கும் பெரித்ஸ்ரோய்காவுக்கும் இடையில் ஒடுக்கு முறையுடன் கூடிய அதிகார வர்க்க அமைப்பு இருக்கிறது. தனிக்கட்சி அரசினால் வலுப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் இந்த அமைப்பு, மாற்றங்களுக்கெதிரான கேடயமாக செயற்பட்டு வருகிறது. ஸ்டாலினிச அமைப்பு, இந்த அதிகாரிகளை தமது அதிகார சுரண்டலுப்பத்தில் திளைக்கச் செய்துள்ளது. மதிப்புமிக்க தொழில்கள், பிரத்தியேக கடைகள், விசேஷ சலவை நிலையங்கள் என்று பல சலுகைகளை இந்த வர்க்கம் அனுபவித்து வருகிறது. கடந்த 73 ஆண்டுகளாக சோவியத் யூனியனை நடத்தி வந்த மேட்டுக் குடியினருக்கு சந்தைப் பொருளாதாரம் அழிவினையே எடுத்து வரும்.

ஸ்டாலினின் மரணத்தை அடுத்து 1953 அளவிலேயே, இந்த அமைப்பு பழுதுபார்க்கப்பட வேண்டிய அவசியம் உணரப்பட்டிருந்தது. ஆளும் மேட்டுக் குடியினரிடையே உருவாகிய கோஷ்டிகள் மாற்றங்களுக்கான நெருக்குதல்களை எடுத்து வந்தன. 1960 களில் குருஷேவ் ஓரளவுக்கு

சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தினார். இதனால் கோபமுற்ற ஆவரது எதிரிகள் அவரை வீழ்த்தினர். சீர்திருத்தத்துக்கான கொசிலினின் முயற்சி வெற்றிபெறவில்லை. குருஷேவ் குப்பதிலாக தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரஷ்னேவ் எழுதப்படாத வாக்குறுதியொன்றை கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. சலுகைபடைத்தவர்களின் நலன்களில் கைவைப்பதில்லை என்பதே அந்த வாக்குறுதியாகும். எனவே அதிகாரி வர்க்கத்தினை பலவீனப்படுத்துவது பெரித்ஸ்ரோய்காவுக்கான ஒரு நிபந்தனையாக இருந்த போதிலும் அது எளிதான ஒரு பணியாக இருக்கவில்லை. இதனை எவ்வாறு மேற்கொள்வது?

கிளாஸ்நொஸ்த் மற்றும் பெரித்ஸ்ரோய்கா என்பவற்றின் பின்னவில் இதற்கான விடை இருக்கிறது. ஒரு நிறுவன அமைப்பு பலவீனப்படுத்தப்பட வேண்டுமெனில் அது விமர்சிக்கப்பட்டு, அம்பலப்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். கிளாஸ்நொஸ்த் அனைத்து சோவியத் கொள்கைகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் மீது கேள்விகளையும் விவாதங்களையும் தொடுத்தது. பொருளாதாரத்தை வேகப்பாதையில் வைப்பது எப்படி என்பது குறித்த பிரச்சினைகளை அறிவாளிகள் விவாதித்தனர். திட்டமிடல் அமைப்பு குறித்து விமர்சன பூர்வமான மதிப்பீடொன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் இருண்ட பாகங்களை கிளாஸ்நொஸ்த் வெளிச்சத்துக்கு கொண்டுவந்தது. அரசாங்கத்தின் உயர் அதிகாரிகளை விமர்சனத்துக்குள்ளாக்கியது. இவையும் சோவியத் பொருளாதாரத்தில் தோன்றி வந்த நெருக்கடியும் சேர்ந்து பெரித்ஸ்ரோய்காவுக்கு காலம் களிந்து வந்திருப்பதனை காட்டின. இந்தச் சூழ்நிலையில் துரிதமான அரசியல், பொருளாதார மாற்றங்களுக்கான களத்தினை தயார் படுத்துவதற்காக.

அரசியல் பொருளாதாரம்

கோர்ப்சேவ் தனது முனைப்பால் குழுவிவிருந்து முன்னணி நபர்களை தெரிவு செய்தார். இந்த சீர்திருத்தவாத குழுவில் பெரிதில் ரோய்காவை வடிவமைத்த அபெல் அகன்பேயன், பேராசிரியர் சடாவின், அயால்கின், ரிஸ்கோவ் போன்றோர் இருந்தனர்.

மத்திய திட்டமிடலின் இடத்தில் எதனை எடுத்து வருவது என்பதே முக்கிய பிரச்சினையாக இருந்தது. தீவிர தனியார் மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டத்துக்குடாக குறுக்கு வழியில் சந்தையைச் சென்றடையும் சடாவின் கொள்கையை ஏற்படா அல்லது சோஷலிசத்திலிருந்து கவனமாக பின்வாங்கும் ரிஸ்கோவின் வழிமுறைபைப் பின்பற்றுவதா?

அத்தியாவசியப் பொருட்களான ரொட்டி, இறைச்சி, எண்ணெய் என்பன தவிர்த்த 80% பொருட்களினதும் விலைகளை கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து தளர்த்துவதனை சடாவின் திட்டம் ஆதரித்தது. மேலும், 400-500 நாட்களில் தனியார் மயமாக்கும் திட்டமொன்றையும் அது முன்வைத்தது. தனது திட்டம் ஒரு வருட நிலை மாறும் காலத்தைக் கொண்டிருக்கும் என்று சடாவின் கூறுகிறார். இந்தக் காலத்தில் விலைச் சீர்திருத்தங்களின் தாக்கங்களிலிருந்து நுகர்வோரை பாதுகாப்பதற்காக அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்கான விலைக் கட்டுப்பாடுகளும், வேலையற்றோருக்கான மானியங்களும் பராமரிக்கப்படும் என்றும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். இத்திட்டத்தின் கீழ் பொதுத்துறையின் பெரும் பகுதி வெட்டப்பட்டுவிடும். இந்த யோசனைகள் சோவியத் பொருளாதாரத்தை மீளமைப்பதற்கான துரித திட்டமொன்றை முன்வைக்கின்றன.

ரிஸ்கோவின் திட்டம் சில சந்தைச் சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தும் யோசனைகளைக் கொண்டுள்ளது. விலை

கள் துரிதமாக அதிகரிக்கும் என்பதனையும் அது சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஆனால் நிர்வாகத்தின் அடிப்படை அம்சங்கள், இத்திட்டத்தின் படியமாற்றமுறாது இருக்கும்.

சந்தைக்கு குறுக்கு வழி

சோவியத் பொருளாதாரத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சந்தைச் சீர்திருத்தங்கள் தீவிரமான அமைப்பு மாற்றங்களை எடுத்து வரக்கூடியவையாகும். பெரிதில் ரோய்காவின் எழுச்சிக்கு வழி கோலிய நெருக்கடி இன்னமும் தணிந்து செல்லும் அறிதிறிகளை காட்டவில்லை. உண்மையில் அது மேலும் மோசமடைந்து வருகிறது. நெருக்கடியை தீர்ப்பதற்கும், பொருளாதாரத்தை மீட்டெடுப்பதற்குமான இறுதி வழியாகவே சந்தைப்பொறிமுறை சிந்திக்கப்பட்டது. சந்தையை நோக்கிய வலிமிருந்த பயணம் சீர்திருத்த வேகத்தை துரிதப்படுத்தும். மக்களுக்கு மோசமான பின்விளைவுகளையும் எடுத்து வரும்.

சோவியத் அமைப்பில் சந்தைச் சக்திகள் பொருளாதாரத்திலிருந்து பெருமளவுக்கு தவிர்க்கப்பட்டிருந்தன. சந்தையை நோக்கிய பயணத்துக்கு அவசியமான நிறுவன அமைப்பு அங்கு காணப்படாமையினால் சோவியத் பொருளாதாரத்துக்குள் அதனை கட்டியெழுப்ப வேண்டியிருந்தது. சந்தை நடைமுறையின் கூறுகள் - அதாவது சிறப்பாக இயங்கும் ஒரு தனியார் வங்கி அமைப்பு, தனியார் சொத்துரிமையையும் உள்ளடக்கிய ஒரு சட்டமுறை, தனியார் தொழில் முயற்சிகளுக்கு உசிதமான விதிகளைக் கொண்ட எளிமையான ஒரு முறை என்பன - சோவியத் அமைப்புக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டியிருந்தன.

சந்தைச் சீர்திருத்தத்துக்கான இந்த நிலை மாற்றத்தில் சோவியத்

யத் குடியரசுகள் வகித்த பங்கு மிக முக்கியமான ஒரு காரணியாகும். பல குடியரசுகள் சுதந்திரப் பிரகடனங்களைச் செய்துள்ளன. மத்திக்கும் குடியரசுகளுக்குமிடையிலான உறவு, குடியரசுகளுக்கான சுதந்திரம் குறித்த பிரச்சினை போன்ற அனைத்தும் சந்தைச் சீர்திருத்தத்தின் தாக்கமான செயற்பாட்டை நிர்ணயிக்கும் முக்கிய காரணிகளாகும். இப்பொழுது நான்கு வேறுபட்ட திட்டங்கள் 15 குடியரசுகளில் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. சட்டாவின் திட்டம் குடியரசுகளுக்கான ஒரே சீரான நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்றை வழங்குகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் பொருளாதாரங்களை முகாமை செய்வதற்கு குடியரசுகளே பொறுப்பாக இருப்பதுடன் மத்திய அரசு ஒருங்கிணைப்புப் பணியை மேற்கொள்கிறது.

இதே வேளையில், சந்தைச் சீர்திருத்தத்துக்கான நிலைமாற்றத்தின் ஆரம்ப சட்ட வேதனைகள் இப்பொழுது சோவியத் பொருளாதாரத்தில் உணரப்பட்டு வருகின்றன. மானியங்கள் வெட்டப்பட்டுள்ளதன் அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்கு மட்டுமே விலைக்கட்டுப்பாடுகள் நிலவி வருகின்றன. இலாப நோக்கில் பொருளாதாரத்தை நடத்திச் செல்வதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. கூட்டுப் பண்ணைகளுக்கு பதிலாக பாரிய அளவில் குத்தகை விவசாயம் இடம் பெற்று வருகிறது. எனினும், தற்போதைய ஊழியப் பற்றாக்குறை ஒருபுறமிருக்க, ஆணையிடும் முறையின் மறைவையடுத்து கூட்டுப்பண்ணைகளில் வேலை செய்த மாணவர்களும், தொழிலாளர்களும் இனியும் அவ்விதம் வேலை செய்வார்களென்று தோன்றவில்லை. விவசாயிகள் தானியங்களை அரசாங்கத்திடம் வழங்காது வைத்திருக்கின்றனர் என்று அண்மையில் கோர்ப்சேவ் குற்றஞ்சாட்டினார். அவற்றை

பலவந்தமாக பெற்றுக் கொள்ளுமாறு அவர் அதிகாரிகளுக்கு கட்டளையிட்டார்.

இப்பொழுது சோவியத் மக்கள் தமக்கென சாணிகளை வாங்க முடியும். ஆனால் தனியார் விவசாயத்தின் பொருளாதாரம், பல ஆர்வமிக்க விவசாயிகளை ஊக்க மிழக்கச் செய்வதாக உள்ளது.

முன்னர் கூட்டிக்காட்டப் பட்டது போல, பொருளாதார சீர்திருத்தத்துக்கீழ் முக்கியமான தடைக்கற்களில் ஒன்றாக அதிகாரிகள் வர்க்கமே இருந்து வருகிறது. பெரிதல்லோய்க் காலம் தமது நலன் என்பாதிக்கப் படுவதால் இவர்கள் சீர்திருத்தங்களை எதிர்த்து நிற்கிறார்கள். துரிதமான சந்தைச் சீர்திருத்தங்களுக்கு கேடு விளைவிக்கும் இவர்களது முயற்சிகளாலேயே சோவியத் பொருளாதார நெருக்கடி பெருமளவுக்கு கூர்மையடைந்துள்ளது. சோவியத் யூனியன் இவ்வாண்டில் சாதனைமிக்க அறுவடையைக் கண்டது. ஆனால் கடைகளில் உணவுப்பொருட்கள் கிடைக்கவில்லை. கடைகளில் பற்றாக்குறைகளை ஏற்படுத்தும் தீய நோக்குடனும், கோர்ப்ச்சேவின் பெரிதல்லோய்க்வுக்கு அபகீர்த்தியை உண்டு பண்ணுவதற்காகவும் தானியங்கள் பெருமளவில் பதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை ஒன்றில் கறுப்புச் சந்தைக்குச் செல்லும். அல்லது வேறு வழிகளில் வெளிவரும். ரொட்டிப் பற்றாக்குறையின் அபாயம் பாரதூரமானதாகும். "சமாதானம் உணவு நிலம்" என்ற சோஷலிசத்தை வைத்தே 1917-ல் போல்ஷ்விக்குகள் மக்கள் உள்ளங்களை வென்றெடுத்தார்கள். ரொட்டித் தொழிற்சாலைகளை இராணுவ வீரர்கள் தற்காலிகமாக காவல்காக்க வேண்டுமென மாஸ்கோ மேயர் உத்தரவிட்டுள்ளார். சோவியத் யூனியனுக்கு உணவு உதவி வழங்கும் மேற்கு நாடுகளின் முயற்சிகளுக்கும் இந்த சீர்குலைவுவாதிகள் தடைகளை ஏற்படுத்த முடியும்.

அதிகாரி வர்க்கத்தின் இந்த தடங்கல் தவிர வேறும் பல பாரிய பிரச்சினைகளையும் கோர்ப்ச்சேவ் தனது பரிட்சார்த்த முயற்சியில் எதிர்கொண்டு வருகிறார்.

(13-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வரை இதே நிலை நீடித்தது எனலாம். உள்நாட்டு சமூகத்தின் சில பாரம்பரிய பெறுமதிகளுக்கு, மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென பிரிட்டிஷார் நினைத்தமையினாலேயே, இந்த நிலை நீடிக்கா என்று கூறவேண்டும்.

சாதி முறைமை இன்று நாட்டில் இல்லையென்றும், அது தளர்ந்துவிட்டதாகவும் கருதுகிறோம். மேலெழுந்தவாரியாக பார்க்கும் போது அவ்வாறாக தோற்றினாலும், சாதிமுறைமை தொடர்ந்தும் இருந்து வருகிறது. 1971, 1989 கிளர்ச்சிகள், வெறுமனே வர்க்க அடிப்படை யிலானவை மாத்திரம்தானென நாம் கருதிவிட முடியாது. வர்க்க, சாதி, மற்றும் இனரீதியான தன்மைகளின் கூட்டாகவே அவற்றை நாம் கருத வேண்டும். சில குறிப்பிட்ட கிராமங்கள் சாதி அடிப்படையிலே பாகுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றுட்கூட அடிப்படைவசதிகள் கூட அற்றனவாக காணப்படுகின்றன. பின்தங்கிய, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு கல்வி வசதிகளின் பரவலாக்கம் ஓரளவே பயனளித்துள்ளது. நாட்டின் பொருளாதார, நிருவாக, மற்றும் பல்வேறு துறைகளிலும் அவர்களுக்குரிய பிரதிநிதித்துவம் போதுமானதாக இருக்கவில்லை. இதற்கான சூழ்நிலைகளை உருவாக்கும் விதத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டியது அவசியமாகும். முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பில் சாதியின் தாக்கம் இல்லாதொழிந்து விடும். முழு அளவில் சாதிப்பாகுபாடுகளை இல்லாதொழிக்க பயனுள்ள வழிமுறைகளை நாம் கையாள வேண்டும். தொழில் வாய்ப்புக்கள் மற்றும் அபிவிருத்தி சார்ந்த விடயங்களில் இப்பிரிவினர்களுக்கு

உரிய இடம் வழங்க, விசேட கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

பொருளாதார ஊக்குவிப்புகள் வழங்கினால் மாத்திரம் போதாது. பிரச்சினைகளை அணுகி ஆராய்ந்து, பலமட்டங்களிலும் அங்கு நிலவும் பிரச்சனைகளுக்கு ஏற்ப, அக்கறைமிக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். எமக்கு நாட்டின் எதிர்காலம், அதன் தேவைகள், போன்ற தனித்துவமான அம்சங்களை கணக்கிலெடுக்கும் ரீதியிலான கல்வி அமைப்பு ஒன்றில்லாதது துரதிர்ஷ்டம் வாய்ந்த ஒன்றாகும். இந்த நாட்டில் சிங்களவர் தமிழர், முஸ்லிம்கள் வாழுகின்றனர். தமிழ், சிங்களம் ஆகிய இரு மொழிகளையும் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு போதிக்க வேண்டும். பல் இன கலாசார பின்னணிகளைக் கொண்ட நாட்டில், புரிந்துணர்வுகளையும், பரிமாற்றங்களையும் வளர்க்க அக்கறையுடன் பாடுபட வேண்டும். இத்தகைய நடவடிக்கைகள் இனரீதியான ஒற்றுமைக்கு வழிவகுக்கும். இதே போன்று சாதிப்பாகுபாடுகளை இல்லாதொழிக்கும் விடயத்திலும், கல்வியின் பங்களிப்புகாத்திரமானது. துரதிர்ஷ்டவசமாக இன்றைய கல்வி அமைப்பு, இந்த வகையில், எமது ஒற்றுமைக்கு வழிவகுப்பதற்குப்பதில், இன, மத, சாதி வேறுபாடுகளை பிரிவினைகளை உண்டு பண்ணுவவையாகவோ, அல்லது இவற்றுக்கு இடமளிப்பவையாகவோ தொடர்ந்தும் இருந்து வருகிறது. எமது கொள்கை வகுப்பாளர்கள் யதார்த்த பூர்வமாக சிந்தித்து, செயற்பட வேண்டும். இன, சாதி, சமூக முரண்பாடுகளை தீர்க்காத நிலையில், அபிவிருத்தி அர்த்தமற்ற ஒன்றாகும். இந்த நிலையில் அபிவிருத்தியும் சாத்தியப்படப்போவதில்லை. எனவே அபிவிருத்தி இலக்கை அடைய தடையாக இருக்கும். இன, சாதி, ஒடுக்கு முறை, பிற்போக்குத்தவங்களை நாம் முதலில் எம்மத்தியிலிருந்து நீக்கப் பாடுபட வேண்டும்.

அபிவிருத்தி

தென்னாசியாவின் சவால் : சமாதானம், பிராந்திய ஒத்துழைப்பு மற்றும் அபிவிருத்தி

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

1. பொருளாதார வளர்ச்சி நிதி நெருக்கடி மற்றும் வறுமை

தென்னாசிய நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிப் பொறி முறை வறுமையை பெருகச் செய்துள்ள அதே வேளையில் அது பொருளாதார அமைப்பின் நெருக்கடியை நிதி நெருக்கடி யொன்றாக வெளித்தோன்றச் செய்துள்ளது. இந்நாடுகளின் பிரதான பொருளாதார குறி காட்டிகளில் ஒரே விதமான மாற்றங்கள் இடம் பெற்று வந்திருப்பதனை அட்டவணை 2 காட்டுகிறது. வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழே உள்ளவர்களின் சதவீதம் தொடர்ந்தும் உயர்வாக இருக்கிறது. வரவு செலவுத்திட்ட பற்றாக்குறைகளும், சென்மதி நிலுவைப் பற்றாக்குறைகளும் துரிதமாக அதிகரித்து வருகின்றன. மேலும், இந்நாடுகளின் கடன் சேவை விகிதம் (அதாவது பொருட்கள் மற்றும் பணசேவைகளின் ஏற்றுமதி வருமானங்களில், கடன் திருப்பிச் செலுத்தலின் சதவீதம்) வரவு உயர்ந்து வருவதனை அட்டவணை 1 காட்டுகிறது. பங்களாடேஷ் மட்டுமே இதில் ஓரளவுக்கு விதிவிலக்காக இருந்து வருகிறது.

கடன் மீளக் கொடுப்பனவுகளாக மூலவளங்கள் மீள்பாய்ச்சலுக்குள்ளாகியிருக்கும் அதே வேளையில், உள்நாட்டு பொருளாதார அமைப்புகள் அதிகரித்த அளவிலான மூலதனச் செறிவினைக் காட்டி வருகின்றன. இந்தியா, பாகிஸ்தான், பங்களாடேஷ் ஆகிய நாடுகளில் பொருளுற்பத்தி கைத்தொழில்

கலாநிதி அக்மல் ஹுஸைன்

களில் மூலதனச் செறிவு அதிகரித்து வருவதனை அட்டவணை 1 காட்டுகிறது. இப்பொருளாதாரங்களில், வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்கும் ஆற்றல் வீழ்ச்சிண்டு வருகிறது என்பதே இதன் பொருளாகும். தென்னாசிய பொருளாதாரங்களின் இன்றைய கட்டமைப்பு, வேலையில்லாத்திண்டாட்டம் பெருகி வருவதற்கான அறிகுறிகளையே காட்டி வருகின்றது.

இப்பிராந்திய மக்களில் 50 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்டோர் வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழ் வாழ்கின்றனர் என்பதனை அட்டவணை 9 காட்டுகிறது. மொத்த மக்கள் தொகையில் 21 சதவீதமானோர் கொடிய வறுமையில் உழன்று வருகின்றனர். மொத்த மக்களில் அரைவாசிக்கும் மேற்பட்டோர் போஷாக்கு குறைவினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். செயலுக்க முள்ள உழைப்பு வாழ்க்கைக்கு 90 சதவீத கலோரி நுகர்வு அவ

சிபமென உணவு விவசாய ஸ்தாபன, உலக சாதார ஸ்தாபன விதி முறைகள் தெரிவிக்கின்றன. ஆனால், தென்னாசியாவில், இந்த அளவில் கலோரி நுகர்வினைப் பெற முடியாதவர்களின் எண்ணிக்கை வரவர பெருகிவருகிறது. வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ் வாழும் மக்களின் எண்ணிக்கை மட்டுமன்றி சதவீதமும் அதிகரித்து வருகிறது.

தென்னாசியாவில் 68 சதவீதமான மக்களுக்கு பாதுகாப்பான குடிநீர் கிடைப்பதில்லை. இதன் விளைவாக பெருந்தொகையான மக்கள் நீர்க்காவி நோய்களினால் மரணமடைகின்றனர். பாகிஸ்தானில் மொத்த மரணங்களில் 40 சதவீதமானவை நீர்க்காவி நோய்களினாலேயே சம்பவிகின்றன. தென்னாசிய சிகமரண விகிதம் உலகிலேயே மிக உயர்ந்ததாகும். வைத்திய வசதிகளின் குறைபாடு இந்நிலைமையை மேலும் மோசமாக்குகிறது. இங்கு வைத்தியர் ஒருவருக்கான சனத்தொகை 10,508 ஆகும். இது வளர்ச்சி கண்ட சந்தைப் பொருளாதாரங்களின் அளவிலும் பார்க்க 20 மடங்கு அதிகமாகும்.

அட்டவணை 3			
மனித வள ஆற்றல் (தென்னாசியா)			
நாடு	மொத்த தொகை	வீடுகளின், பொறியியலாளர், உழைக்கும் வயதுத்தொகுதியில் தொழில் நுட்ப வல்லுனர்கள் 1980களில் தொடக்கத்தில்	சதவீதம்
இந்தியா	781.4 மில்லியன் (நடு) 19860 b	56527 c, d, e	56
பாகிஸ்தான்	99.2 மில்லியன் (நடு) 1986 b	11620 f	53
இலங்கை	16.1 மில்லியன் (நடு) 1986 b	10997 (1977) g, h	62
வளர்ச்சு நாடுகளில் தென்னாசியாவின் %	28.0%	20.1%	
உலகில் தென்னாசியாவின் %	21.8%	2.4%	
குறிப்புக்கள்:			
(a) இந்தியா, பாகிஸ்தான், இலங்கை, தேவாநம், பங்களாடேஷ், (c) ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள்			
(b) உலக அபிவிருத்தி அறிக்கையிலிருந்து (1988) பெறப்பட்ட தரவுகள். (d) தொடர்பான தரவுகள்.			
(c) துணை ஆளவலையும் உள்ளடக்கியது. (e) பொருளாதாரத்தில் கருத்துப்பாணவர்கள்			
(d) தொழில்நுட்ப விலாசனர்களையும் உள்ளடக்கியது. (f) தொடர்பான தரவுகள்.			
(h) 1972-ம் ஆண்டில் கருத்துப்பாணவர்கள்			

2. பொருளாதார வளர்ச்சியின் பிரதான அம்சங்கள்

பொருளாதார அமைப்புக்கள் மற்றும் மூலவளங்கள் என்பவற்றைப் பொறுத்தவரையில் வித்தியாசங்கள் காணப்பட்ட போதிலும் தென்னாசிய பொருளாதாரங்களில் காலப்போக்கில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்கள் தொடர்பாக, கணிசமான அளவில் ஓர் ஒத்ததன்மை காணப்படுகிறது என்பதனை மேற்கண்ட விளக்கம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. வறுமை மட்டம் தொடர்ந்து உயர்வாக இருந்துவரும் அதே வேளையில் அதனை சமாளிப்பதற்கான பொருளாதாரத்தின் ஆற்றல் வரவர கோருவதைக் கொண்டு வருகிறது. மொ. தே. உ. வளர்ச்சிக் தேர்ப் வேலை வாய்ப்புக்கள் உருவாகாமை, வ. செ. திட்ட மற்றும் சென்மதி நிலுவை பற்றாக்குறைகள் பெருகிவருதல் போன்றன இதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

தென்னாசியாவில் நாடுகளுக்கிடையிலும் கால கட்டங்களுக்கிடையிலும் வெவ்வேறுவிதமான அபிவிருத்தி உத்திகள் செயற்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. எனினும், இந்த வளர்ச்சி நிகழ்வு போக்குகளின் முக்கிய குணம் சங்கள் சில பிராந்திய நாடுகள் அனைத்துக்கும் பொதுவானவையாக உள்ளன, அவையாவன;

- (i) பெருமளவுக்கு மத்தியப் படுத்தப்பட்ட அரசு அமைப்புக்களின் சட்டகமொன்றுக்குள்ளேயே வளர்ச்சி நிகழ்வுப் போக்கு இடம்பெற்றது. இது இரு தாக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது. முதலாவது ஜனநாயகம் செயற்பட்ட இடங்களிலும் (செயற்பட்ட காலங்களிலும்) கூட, மக்கள், தம்மை நேரடியாக பாதித்த விடயங்கள் தொடர்பான தீர்மானங்களில் பங்கேற்க முடியவில்லை. இரண்டாவதாக, பேரள

விலான அதிகாரிகள் வர்க்கமும் இராணுவ அமைப்பும் அரசு நிதிகளில் பெரும் பங்கினை கோரிப் பெறமுடிந்தது.

- (ii) உற்பத்திசார் சொத்துக்களின் உயர் அளவிலான சமனற்ற பங்கீட்டின் அடிப்படையிலேயே வளர்ச்சிப் படிமுறை அமைந்திருந்தது. இது வறுமையையும், வருமானப் பங்கீட்டில் ஏற்றத் தாழ்வுகளையும் தோற்றுவித்தது. அத்துடன் ஆடம்பர நுகர் பொருட்களின் இறக்குமதிகள் மீது பெருந்தொகையான பணம் செலவிடப்பட்டது.
- (iii) குறுகிய வரி அடித்தளமொன்றிலிருந்தே அரசாங்கத்தின் வருமானம் பெறப்பட்டது. அரசு அமைப்புக்கள் பெருமளவுக்கு மத்தியமயப்படுத்தப்பட்டிருந்தமையால், உற்பத்திசாரா பிரிவுகளில் செலவுகள் துரிதமாக அதிகரித்தன. வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்குவதற்

கென அரசு வருமானத்தில் ஒரு சிறு பகுதியே எஞ்சியது. துரிதமாக பெருகிவரும் மக்கள் தொகையினருக்கு அவசியமான சமூக, பொருளாதார கட்டமைப்பு வசதிகளை உருவாக்குவதற்கும் நிதிகள் கிடைக்கவில்லை. அரசு பாதுகாப்புச் செலவினங்களும், நிர்வாகச் செலவினங்களும் பெருமளவுக்கு உயர்ந்து காணப்பட்டன. சில சந்தர்ப்பங்களில், இந்நாடுகள் (இந்த உற்பத்திசாரா செலவுகளை நிதிப்படுத்துவதற்காக) உள்நாட்டு வெளிநாட்டு கடன்களையும் பெறவேண்டிய நிலையில் இருந்தன. இத்தகைய சூழ்நிலைகளில் வரவு செலவுத்திட்ட பற்றாக்குறைகள் இடையறாது அதிகரித்துச் சென்றன. இவற்றை நிதிப்படுத்துவதற்காக மேலும் மேலும் கடன்கள் பெறப்பட்டன. இதனையடுத்து சட்டங்களைத் திருப்பிச்செலுத்தும் வகையில், பாரிய அளவிலான மூலவளங்கள் மீள்பாய்ச்சலாக திரும்பிச் சென்றன.

- (iv) வரவு செலவுத்திட்ட நெருக்குதல்களினால் மட்டுமன்றி வாத்தக நிலுவை நெருக்குதல்களினாலும் மூலவளங்களின் வெளிப்பாய்ச்சல் தூண்டப்படுகிறது. பெரும்பாலான தென்னாசிய நாடுகளின் ஏற்றுமதி அமைப்பு, முதல்தர பண்டங்களின் ஏற்றுமதி தொகுப்பினைக் கொண்டதாகவே இருக்கிறது. இறக்குமதி செய்யப்படும் தயாரிப்பு பொருட்களுடன் ஒப்பிடும் போது இப்பண்டங்களின் வர்த்தக நியதி வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டு செல்கிறது. மேலும் இந்நாடுகளின் ஏற்றுமதி வளர்ச்சி, தொழில் வளர்ச்சிக் கொண்ட நாடுகளினால் விதிக்கப்படும் (கோட்டா முறை போன்ற) பல்வேறு கட்டுப்பாடுகளினாலும் தடைப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 4		
தென்னாசியாவில் நிலவளம் 1985.		
தென்னாசியா	பலிச்செய்க்கையின் நிலம் (சதவீதம்)	தாவிய உற்பத்தி (சதவீதம்)
ஆசியா	57.5	51.1
தென்னாசியா		
வளர்ந்த நாடுகள்	25.4	23.3
தென்னாசியா		
உலகம்	13.8	11.7
வளர்ந்த நாடுகள்	54.2	50.2
உலகம்		
தென்னாசியா தாவிய உற்பத்தி (மெட். தொன். ஆகிரக்கலில்)		215,792
தென்னாசியாவின் தாவிய வெளிவிட்டு ஆற்றல் ஆசியா 8 (மெட். தொன். ஆகிரக்கலில்)		1,147,972
குறிப்புகள்:		
(a) இந்தியா, பாகிஸ்தான், இலங்கை, நேபாளம், பங்களாதேஷ்		
(b) உழவு செய்க்கையின் நிலம், நிரத்தப்பயிர்களின் கீழுள்ள நிலமும்.		
(c) சோதனை, அரிசி, தென் தாவியங்கள், கோமை, பார்.		
(d) சோதனைக்காக ஆனால் ஜப்பானை உள்ளடக்கியது.		
(e) தென் கொரியாவின் நெக்ட்-யார் ஒன்றுக்கான விவசாய அடிப்படையாக கொண்டு கணிக்கப்பட்டது.		
ஆதாரம்: உலக விலாசு கண்காணிப்பு, 1987.		

அபிவிருத்தி

அட்டவணை 5

வர்த்தக வலு மூலவளங்களும் ஒதுக்கீடும்

தாடு	(1) நிலக்கீழ் நிலக்கரி AL (மில்லியன் மெட்., தொன்)				(2) பெட்ரோல் மற்றும் உப நிலக்கரி IAL (மில்., மெட்., தொன்)				மாசென்ஸெப் (மில்., மெட்., தொன்)	இயற்கை வாயு S (100 தொடி வெடிக் மீட்டர்)	எரிநிலாமி மெட்., தொன்	
	தரவு வருடம்	நிறுத்தப்பட்ட ஒதுக்கீடு	நிறுத்தப்பட்ட மிடக்கடிய ஒதுக்கீடு	மதிப்பிடப்பட்ட மேலதிக மூலவளங்கள்	தரவு வருடம்	நிறுத்தப்பட்ட ஒதுக்கீடு	நிறுத்தப்பட்ட மிடக்கடிய ஒதுக்கீடு	மதிப்பிடப்பட்ட மேலதிக மூலவளங்கள்	நிறுத்தப்பட்ட ஒதுக்கீடு (1981)	நிறுத்தப்பட்ட மிடக்கடிய ஒதுக்கீடு (1983)	நிறுத்தப்பட்ட மிடக்கடிய ஒதுக்கீடு (1983)	
இத்தியை	1981	26331	*	85547	1981	1581	1581	1943	471	420	32000	900
பாகிஸ்தான்	*	*	*	*	1979	145	102	310	13	450	*	*
பங்களாடேஷ்	1981	1054	*	*	*	*	*	*	*	192	*	*
இலங்கை	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*

குறிப்பு: * இடைக்காலம்

ஆதாரம்: ஐ. நா. புள்ளிவிவர அலுவலகம்

(v) கேள்வி மாதிரி, வருமான ஏற்றத் தாழ்வினை அடிப்படையாக கொண்டிருப்பதால் வளர்ச்சிப் படிமுறையில், சார்பு ரீதியாக விலையுயர்ந்த பொருட்களிலேயே கேள்வி திரண்டிருக்கிறது. மேலும், பல தென்னாசிய நாடுகளில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தியே பொருளாதார வளர்ச்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகளில் வடிவமைக்கப்பட்ட இத்தொழில்நுட்பங்கள் அதிகளவில் மூலதனச்செறிவுமிக்கன வாகும். மாற்றுத் தொழில் நுட்பங்கள் கிடைக்கக்கூடிய நிலைகளிலும் சில தொழில் முயற்சியாளர்கள் (தொழிலாளர் பிரச்சினை போன்றவற்றை கருத்தில் கொண்டு) மூலதனச்செறிவுமிக்க தொழில் நுட்பங்களையே விரும்புகிறார்கள். ஊழிபர் படை பெருகி வரும் ஒரு சூழ்நிலையில், இது வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மேலும் பெருகுவதற்கே வழிகாலும்.

3. உள்ளார்ந்த மூலவள ஆற்றல்

வளர்முக நாடுகளில் அபிவிருத்தி ஆராய்ச்சிப் பணிகளில்

ஈடுபட்டிருக்கும் விஞ்ஞானிகள், பொறியியலாளர்களில் 20.1 சதவீதம் பேர் தென்னாசிய நாடுகளில் இருக்கிறார்கள். புதிய அறிவினை கிடுஷ்டிப்பதற்கும் பொருளாதார சமூக அபிவிருத்தியில் அதனைப் பயன்படுத்துவதற்கும் நிறைய ஆற்றல் காணப்படுகிறது என்பதை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது. தென்னாசியாவில் 100,000 பேரில் 410 பேர் உயர் கல்வியில் சேர்கிறார்கள். சீனாவில் இந்த விகிதம் 163 ஆகும். அனைத்து வளர்முக நாடுகளினதும் உழைக்கும் வயது குடித்தொகையில் 40.2 சதவீதமானோர் இப்பிராந்தியத்தில் வாழ்கிறார்கள். வளர்முக உலகின் பயிர் செய்பக்கடிய நிலப் பரப்பில் 25.4 தென்னாசியாவில் உள்ளது. உள்ளார்ந்த சாகுபடி ஆற்றலுக்கும் பெய்மான வெளியீட்டுக்கும் இடையில் கணிசமான அளவில் வேறுபாடு காணப்படுகிறது. உதாரணமாக சிந்துநதிப் பள்ளத்தாக்கின் சாகுபடி ஆற்றல், தற்போதைய மட்டத்திலும் பார்க்க மூன்று மடங்கு அதிகமானது என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தென்னாசிய காட்டுவளம் (மூண்டு மற்றும் திறந்த காடுகள்) 61,421 மில்லியன் ஹெக்டயார்களாகும். உலகின் மிகப்

பெரிய நதியமைப்புக்களையும், நீர்ப்பாசன தொகுதியையும் அது கொண்டுள்ளது. ஐ. நா. புள்ளிவிவர அலுவலகம், தென்னாசியாவில் 124,750 மெகாவாட் நீர்மின்சக்தியை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழில்நுட்ப ஆற்றல் இருப்பதாக மதிப்பிட்டுள்ளது. இது அநேகமாக குறை மதிப்பீடாகவே இருக்க முடியும். பாகிஸ்தானில் மட்டும் 80,000 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்யும் உள்ளார்ந்த ஆற்றல் உண்டு என பேராசிரியர் கபரோவ் மதிப்பிட்டுள்ளார்.

இரும்பு, மைக்கா, நிலக்கரி, இயற்கை வாயு, காரியம் போன்ற பல கனிவளங்கள் தென்னாசியாவில் காணப்படுகின்றன. இன்றைய உற்பத்தி மட்டத்தில், உலக வெளியீட்டு அளவில், இந்தியா மைக்காவில் முதலிடத்தையும், நிலக்கரியில் ஆறாவது இடத்தையும் பெறுகிறது. பாகிஸ்தானின் பிரதான சனிப்பொருள் உற்பத்தி இயற்கை வாயுவாகும். இலங்கை இரத்தினக் கற்களையும் மற்றும் காரியப் படிவுகளையும் கொண்டிருக்கிறது. தூய்மையைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கையின் காரியம் உலகிலேயே தனித்துவம் மிக்கதாக கருதப்படுகிறது.

பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர் 1990

4. உதாசினம் செய்யப்

படும் மூலவள ஆற்றல்

பயிற்றப்பட்ட மனித வளம், சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலப் பரப்பு, நீர்ப்பாசன அமைப்புக்கள், கனிப்பொருள் வளம் ஆகிய அனைத்துச் செல்வங்களும் தென்னாசியாவில் காணப்படுகின்றன. ஆனால், இந்த மூலவளங்கள் மிகக்குறைந்த அளவிலேயே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. எதிர்காலத்தைப் பொறுத்த வரையில் இதைவிடவும் பாரதாரமான ஒரு விஷயம், மனித மற்றும் இயற்கை மூலவள அடித்தளம் படிப்படியாக சீரழிக்கப்பட்டு வருவதாகும். உணவு, சுகாதாரம், கல்வி, வேலைவாய்ப்பு போன்றவற்றை வழங்கத் தவறுவதும், உயிரினச் சூழலில் போதிய கவனஞ் செலுத்தப்படாததுமே இதற்கான காரணமாகும். உதாரணமாக, தாய்மாருக்கு போதிய உணவும் சுகாதார வசதிகளும் வழங்கப்படாததனால், பால் குடிக்கும் குழந்தைகளில், 1000 குழந்தைகளில் 99 குழந்தைகள் 1 வயதுக்கு முன்னர் இறந்து விடுகின்றனர் என்பது தெரிய வந்துள்ளது. இதேபோல இலட்சக்கணக்கான சிறுவர்களும் பெரியவர்களும் நீர்க்காவி நோய்களினால் மரணமடைந்து வருகின்றனர். இந்த உயிராபத்துக்கள் விருந்து தப்பி, வாழ்ந்து கல்வியைப்பெறுபவர்கள் கூட, அடுத்து வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை எதிர்நோக்குகிறார்கள்.

நிலவளத்தைப் பொறுத்த வரையில் வடிகாலமைப்பிலும் மண் பாதுகாப்பிலும் போதிய கவனஞ் செலுத்தப்படாமையால் பாலைவனமாக்கல் துரித வேகத்தில் இடம்பெற்று வருகிறது. பாகிஸ்தானில் மண்ணரிப்பு காரணமாக, 25 சதவீதமான (நீர்ப்பாசனம் பெறாத) சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலப்பரப்பு பாலைவனமாக மாறியுள்ளது. இந்தியாவில் 27 சதவீதமான தேசிய நிலப்பரப்பு மண்ணரிப்பு

அட்டவணை 6
புதுப்பிக்கக்கூடிய வனமூலவளங்கள் குறித்த மதிப்பீடு (நிலக்கரி தொழிலுக்கு சமமானது)

	(1) நீர் நிலை		(2) அண்டின் ஆற்றல்		(3) காட்டுத் தொட்டம் கலிக்குத்து விவக		(4) மொத்தம்	
	மொத்தம் 10 தொன்	ஆனொருவருக்கு வகுட.மொன்றுக் கான தொகைகள் 10 தொன்	மொத்தம் 10 தொன்	ஆனொருவருக்கு வகுட.மொன்றுக் கான தொகைகள் 10 தொன்	மொத்தம் 10 தொன்	ஆனொருவருக்கு வகுட.மொன்றுக் கான தொகைகள் 10 தொன்	10 தொன்	தலா ந. 10 தொன்
சாத்திரம்	0.19	0.4	0.08	0.2	2.48	5.4	2.77	6.1
ஆசியா	0.33	0.1	0.20	0.1	1.88	0.75	2.41	0.96
சீனா, வியட்நாம், வட கொரியா	(0.19)	0.2	(0.10)	0.1	(0.56)	0.55	(0.85)	0.84
தெற்கு மற்றும் மிதக்கு ஆசியா	(0.14)	0.1	(0.10)	0.1	(1.32)	0.9	(1.56)	1.05
வட ஆமெரிக்கா	0.19	0.5	0.21	0.6	2.44	6.7	2.84	7.8
தென் அமெரிக்கா	0.23	1.0	0.23	1.0	3.12	13.0	3.58	15.0
ஐரோப்பா	0.09	0.2	0.015	0.03	0.52	1.1	0.625	1.3
ஐ.சோ.சோ.கு	0.13	0.5	0.065	0.25	3.12	11.8	3.315	12.6
சுலாவியா	0.025	1.1	0.18	8.2	0.52	23.6	0.725	33.0
உலக மொத்தம்	1.19	0.26	0.86	0.22	14.08	3.1	16.25	3.61
MDP Total	0.80	0.25	0.51	0.16	7.48	2.33	8.79	2.74

ஆதாரம்: சனத்தொகையும் கவன பொருளாதாரமும், 1983

அபாயத்தை எதிர்நோக்கியிருக்கிறது. உவர்த்தன்மையால் பாதிக்கப்படும் நீர்ப்பாசனச்சப்படும் நிலப்பரப்பும் வரவர அதிகரித்து வருகிறது. இது பாகிஸ்தானில் 40 சத வீதமாகவும், இந்தியாவில் 27 சத வீதமாகவும் இலங்கையில் 23 சத வீதமாகவும் இருக்கிறது. மறுபுறத்தில், எஞ்சியிருக்கும் காட்டு நிலங்களும் துரித வேகத்தில் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

பங்களாதேஷ், பாகிஸ்தான் இந்தியா ஆகிய நாடுகளின் நதிகள் பெருமளவுக்கு மாசுபடுத்தப்பட்டு வருகின்றன. மேலும் கைத் தொழில்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் இரசாயனக் கழிவுகளும் இந்நதிகளில் கலந்து விடுகின்றன. சுற்றுச் சூழலுக்கு இவ்விதம் ஏற்பட்டு வரும் அழிவைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு புதிய அபிவிருத்தி உத்திகளை கண்டறிய வேண்டிய உடனடித்தேவை எழுந்துள்ளது.

(1) உணவு, சுகாதாரம், கல்வி,

இருப்பிடம், தொழில் என்பவற்றை வழங்குவதன் மூலம் மனித வள ஆற்றலை பாதுகாத்து, அபிவிருத்தி செய்தல்.

(2) இயற்கைச் சூழலை பேணிப் பாதுகாத்தல்.

அட்டவணை 7
தென்னாசியாவின் வன மூலவளங்கள் 1983

	மூலம் நிலை	நிறுவப்பட்டுள்ள வன உற்பத்தி	மீள்சார்
	(சத வீதம்) (1980-81)	(சத வீதம்) (1980-81)	(சத வீதம்) (1980-81)
தென்னாசியா வனமுக நாடுகள்	7.6	16.4	
தென்னாசியா உலகம்	2.0	2.2	

குறிப்பு:

- இந்தியா, பாகிஸ்தான், இலங்கை, நேபாளம், பங்களாதேஷ்
- நிட். எரிபொருள், திரவ எரிபொருள், இயற்கை வாயு என்பன (பத்து மூட்டைகள் மட்டும், தொன் நிலக்கரித் தொகை)
- ஆயுர்வெதிகளோ போட்களில்
- சீலா நீர்க்கால (தற்போதைய உள்வடக்க)

ஆதாரம்: அஸ்டாட் புளூவி விரை கணதம், 1985

பொருளியல் நோக்கு, டிசம்பர் 1990

சுற்றுலா வருவாய் 1980					
பகுதி	1980	1970-1980	1980	1970-1980	1980
தமிழகம்	50	+ 0.03	21	+ 0.02	470
தேசிய சுற்றுலா	13	- 0.07	6	- 0.04	50
அரசாங்க சுற்றுலா	34	- 0.06	16	- 0.02	730

பகுதி 11

அடிமட்ட முயற்சிகளும்
பிராந்திய ஒத்துழைப்பும்

தென்னாசியாவின் ஒவ்வொரு நாடும் இன்று எதிர்நோக்கும் மிகப் பெரிய சவால் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய அபிவிருத்தி உத்தி யொன்றை வகுத்துக் கொள்வ தாகும். அதாவது, அனைத்து மக்களினதும் பொருளார்ந்த நலனை விருத்தி செய்யும் அதே வேளையில், இயற்கை மற்றும் மனித மூலவள அடித்தளத்தை பேணி, பாதுகாத்துக் கொள்ளக் கூடிய அபிவிருத்திப் படிமுறை யொன்றே இன்றைய தேவை யாகும். இதற்கென இரு மட்டங் களிலான சமூக அமைப்புகள் இணைக்கப்படுதல் அவசியமாகும் அடிமட்ட ஸ்தாபனங்களும், தேசிய, பிராந்திய மட்ட ஸ்தாப னங்களும் தொடர்புபடுத்தப் படுதல் வேண்டும்.

1. பங்கெடுப்பு அபிவிருத்தி
தாக்கமான அடிமட்டஸ்தாப
னங்களுக்கடாக நிர்வாக, பொரு
ளாதார, அரசியல் அதிகாரங்
களைப் பரவலாக்குவதே இன்றைய
தேவையாகும். உள்நூர் சமூகம்,
தன்னை நேரடியாக பாதிக்கக்
கூடிய அரசியல், சமூக, இயற்
கைச் சூழல் போன்றன தொடர்

பாண்டிநாட்டினங்களில் கட்டுப்
பாட்டை வைத்திருப்பதற்கு இது
உதவும். வருமான உருவாக்கம்,
குடிநீர், கல்வி, மண் பாதுகாப்பு,
நீர் முகாமை, காட்டுத்தொழில்
போன்ற திட்டங்களை வகுத்து
செயல்படுத்துவதில் பணியில்
உள்ளனர் சமூகத்தின் பங்களிப்
பினை ஏற்பாடு செய்வதே நிலை
த்து நிற்கக்கூடிய அபிவிருத்தி
என்பதன் பொருளாகும்.

இந்த ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட
அடிமட்ட பங்கெடுப்பு அணுகு

முறை மட்டுமே மனிதன்
இயற்கை மற்றும் நிலைத்த அபி
விருத்திக்கான வளர்ச்சி என்பவற்
றுக்கிடையில் ஒரு புதிய உற
வினை உருவாக்க முடியும். இந்த
முயற்சி மக்களின் மறைந்திருக்
கும் பாரிய படைப்பாற்றலை
வெளிப்படுத்தும். இந்த பங்
கெடுப்பு அபிவிருத்தி ஒரு கோட்
பாடாக மட்டும் இருக்கவில்லை.
ஏற்கனவே அது தென்னாசியா
வில் பல இடங்களில் பிரயோகிக்
கப்பட்டிருக்கிறது. பங்களா
தேஷின் கிராமின் வங்கி, இந்தி
யாவின் பூமி சேனா, வடபாகிஸ்தான்
தானின் ஆகாகான் கிராம உதவி
நிகழ்ச்சித்திட்டம் போன்ற பரீட்சார்
த்த முயற்சிகளை சுட்டிக்
காட்ட முடியும். கராச்சியின்
ஓராங்கித்திட்டம், தமிழ்நாட்டின்
உழைக்கும் மகளிர் பேரவை
போன்ற நகர்சார்ந்த சமூக ஒருங்
கிணைப்பு பரீட்சார்ந்த முயற்சி
களும் வெற்றியளித்துள்ளன.
இவையாவும் தென்னாசியாவில்
அடிமட்ட நிறுவன அடித்தளம்
யதார்த்தமான சாத்தியப்பா
டாக இருப்பதனையே காட்டு
கிறது.

[illegible]

பொருளியல் தீநாக்கு, டிசம்பர் 1990

2. பிராந்திய ஒத்துழைப்பு

(அ) இயற்கை மூலவள பாதுகாப்பு

பல தென்னாசிய நாடுகள் பொதுவான நதிகளைக் கொண்டுள்ளன. அதேபோல ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நாடுகள் நீர் நிலைகளையும் மலைத் தொடர்களையும் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. அதனால் ஒரு நாட்டின் நீரேந்து பரப்பில் மேற்கொள்ளப்படும் காடழிப்பு அடுத்த நாட்டில் வெள்ளப் பெருக்கினையும், மண்ணரிப்பினையும் எடுத்து வர முடியும். அதேபோல ஆற்றின் மேற்பகுதியில் கொட்டப்படும் கைத்தொழில் கழிவுகள் ஆற்றின் கீழ் பகுதியில் மீன் வளங்களின் அழிவுக்கும் ஏனைய அனர்த்தங்களுக்கும் வழிகோல முடியும். மாரி காலத்தில் பாரிய காற்றுகள் மேற்கு — கிழக்கு திசையில் இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் இடையிலான சர்வதேச எல்லையைக் கடக்கின்றன. கோடையில் பருவக் காற்றுகள் இந்தியாவிலிருந்து பாகிஸ்தானை நோக்கி எதிர்த்திசையில் செல்கின்றன. இதனால் காற்று மாசாக்கலும் இடம்பெற வாய்ப்பிருக்கிறது. பேரளவிலான உயிரினச் சூழல் சேதங்களைத் தடுப்பதற்கு பிராந்திய ஒத்துழைப்பு அவசியம் என்பதை இவை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. சுற்றுச் சூழலை பதுகாப்பதற்கென பின்வரும் பிரிவுகளில் பிராந்திய ஒத்துழைப்பு அவசியமாகும் :

(i) நீர்நிலைகளைச் சுற்றி காடுகளர்த்தல், கைத்தொழில் மற்றும் நகரக் கழிவுகளை துப்புரவு செய்தல் போன்ற வற்றிலான கூட்டு முயற்சிகள் மண்ணரிப்பினையும், வெள்ளப் பெருக்கினையும், நதிகள் மாசடைவதையும் தடுக்க உதவும்.

(ii) மண் பாலைவனமாவதைக் கட்டுப்படுத்துவதில் தொழில்

நுட்ப அறிவினைப் பகிர்ந்து கொள்ளல்; உயிரினச் சூழல் ரீதியில் பாதுகாப்பான கைத்தொழில் தொழில் நுட்பங்களின் பாவனை தொடர்பான அறிவினை பகிர்ந்து கொள்ளல்.

(iii) நதிகளின் நீர்ப்பெருக்கு — குறிப்பாக வெள்ளக்கணிப்பு — தொடர்பான தகவல்களை பகிர்ந்து கொள்ளல்.

(iv) இமாலய வளங்களை அபிவிருத்தி செய்வதில் கூட்டுத் திட்டங்களில் ஈடுபடுதல்; மலைச் சரிவுகளில் காடழிப்பினையும் மண்ணரிப்பினையும் தடுத்தல்.

(v) இயற்கை யுடனான தொடர்பு குறித்து பாரம்பரிய அறிவு முறைகளிலிருந்து பெறப்பட்ட தகவல்களை பரிமாறிக் கொள்ளல்.

(vi) நிலநடுக்கம், அதனை முன் கூட்டியே கணித்தல் போன்றன தொடர்பான அறிவினை பகிர்ந்து கொள்ளல்.

(ஆ) மனிதவள அபிவிருத்தி

கடந்த 40 வருட காலத்தில் தென்னாசிய நாடுகளின் மொத்த தேசிய உற்பத்தி கணிசமான அளவில் அதிகரித்து வந்த போதிலும் பெருந்தொகையான மக்கள் இன்னமும் வறுமையில் உழன்று வருகின்றனர். அடிப்படை வசதிகளின் குறைபாட்டினால் அடிக் கடி நோயும் மரணமும் அதிகரித்து வருகின்றன. போஷாக்கின்மையும், கல்வி வசதிக் குறைவும் மேலும் பல பிரச்சினைகளை எடுத்து வந்துள்ளன. தென்னாசியாவில், மனித மூலவள அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்றில் பாரிய கூட்டு முயற்சியொன்றை மேற்கொள்வதற்கு இப்பொழுது தருணம் வந்திருக்கிறது என்று 1989ல் இஸ்லாமாபாத் சார்ச் மாநாட்டில் பாகிஸ்

தான் பிரதமர் பெனாசீர் பூட்டோ தெரிவித்தார். இன்று இதற்குள்ள மிகப்பெருந்தடைக் கர்ஷ்மீர் தகராறாகும். இந்த நெருக்கடியின் தீர்வு, உபகண்டத்தில் நிலையான சமாதானத்தை எடுத்து வருவது மட்டுமன்றி, ஒத்துழைப்பு, அபிவிருத்தி என்ற ஒரு புதிய கட்டத்துக்கு இப் பிராந்தியத்தை எடுத்துச் செல்லும்.

(23 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தென் மாகாணத்திலுள்ள சிறிய, நடுத்தர அளவிலான கைத்தொழில் பிரிவுகளைப் பொறுத்தவரையில் 'ஏற்றுமதி கிராமங்களை' உருவாக்கும் திட்டம் பயனுள்ளதான ஒன்றாகும். உள்நாட்டு தயாரிப்பாளர்களுக்கு இதனால் ஏற்றுமதி வாய்ப்பு கிடைப்பதுடன், உற்பத்திகளுக்கான நல்ல விலைகளை பெற்றுக்கொள்ளவும் முடியும். கிராமிய அடிப்படையில் சிக்கன கூட்டுறவு சங்கங்கள், மற்றும் ஐக்கிய நாணய சபைகள் போன்றவற்றின் பங்களிப்புகளும் தென் மாகாண கைத்தொழில் முயற்சிகளுக்கு துண்டுதல்களாக இருந்து வந்துள்ளன. சிறிய அளவிலான கைத்தொழில் முயற்சிகளில் பெண்களையும் ஈடுபடவைக்கும் வகையில் ஊக்குவிப்பு திட்டங்கள் பரவலாக்கப்படவேண்டும். அம்பாந்தோட்டையில், இத்தகைய அடிப்படையில் மகளிர் சங்கங்கள் ஈடுபட்டுள்ளன.

தென் மாகாண கைத்தொழில் பிரிவுகளுக்கு ஒரு உறுதியான அடித்தளமொன்றினை இடும் வகையில், தென் மாகாணசபை பல நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. குறிப்பாக ஏற்றுமதி தரத்திலாவ உற்பத்திகளில் இது அதிகளவு அக்கறை கொண்டுள்ளது.

பொருளாதாரம்

குறை வருமான நாடுகளின் சராசரி தலைக்குரிய மொ. தே. உ. யிலும் பார்க்க (320 அமெரிக்க டொலர்) எமது தலைக்குரிய மொ.தே.உ. கணிசமான அளவில் உயர்ந்து காணப்படுகிறது. எனினும், நடுத்தர வருமான மற்றும் கீழ் நடுத்தர வருமான தொகுதி நாடுகளின் சராசரியிலும் பார்க்க எமது வருமானம் இன்னமும் குறைவாகவே இருக்கிறது. நடுத்தர வருமான நாடுகளில் மிகக்குறைவான வருமானத்தைப் பெற்றிருக்கும் பொலிவியா கூட 570 அமெரிக்க டொலர் தலைக்குரிய வருமானத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. இது இலங்கையின் அளவை விடவும்

150 டொலர்கள் அதிகமானதாகும். நடுத்தர வருமானப்பிரிவு நாடுகளில் பிரேஸில் (2160 அ. டொலர்) பனாமா (2,120), மலேஷியா (1,940), போலந்து (1,863), மொரிஷஸ் (1,800) போன்ற நாடுகளின் தலைக்குரிய வருமானம் உயர்ந்து காணப்படுகிறது. இலங்கை இதில் ஐந்தில் ஒரு பங்குக்கும் குறைவான வருமானத்தையே பெறுகிறது. மேல் நடுத்தர வருமானத் தொகுதி நாடுகளின் சராசரி தலைக்குரிய மொ. தே. உ. 1938 ல் 3,240 அமெரிக்க டொலர்களாக இருந்தது. இலங்கை இதில் எட்டில் ஒரு பங்கினையே பெற்றிருந்தது. மேல் நடுத்தர வருமானத் தொகுதி நாடுகளில் லிபியாவே ஆகக்கூடிய (5,420 அ. டொலர்) தலைக்குரிய மொ. தே. உ. யினைப் பெறுகிறது.

சராசரி தலைக்குரிய மொ.தே. உ. (1988) உபசகாரா ஆபிரிக்காவில் 330 அமெரிக்க டொலர்களாக இருந்தது. இது கிழக்காபிரிக்கா (540), தென்னாசியா (320), ஐரோப்பா, மத்திய கிழக்கு, வட ஆபிரிக்கா (2000), இலத்தீன் அமெரிக்கா (1,840) ஆகிய பிராந்தியங்களில் வெவ்வேறு அளவுகளில் காணப்பட்டது. உயர் வருமானப் பொருளாதாரங்களின் சராசரி தலைக்குரிய வருமானம் 1988 ல் 17,030 அமெரிக்க டொலர்களாக இருந்தது. உலகின் ஆகக்கூடிய தலைக்குரிய வருமானத்தை (1988) (27,500 அ. டொலர்) சுவீட்சர்லாந்து பெற்றிருந்தது. ஜப்பான் (21,020 அ. டொலர்) இரண்டாவது இடத்தையும் நோர்வே (19,990 அ. டொலர்) மூன்றாவது இடத்தையும் பெற்றிருந்தன. நான்காம் இடத்தைப் பெற்ற ஐக்கிய அமெரிக்காவின் தலாநபர் வருமானம் 19,840 அ. டொலர்களாக இருந்ததுடன், ஐந்தாவது இடத்தைப் பெற்ற சுவீடனின் தலாநபர் வருமானம் 19,300 அமெரிக்க டொலர்களாக இருந்தது.

மொ. தே. உ. வளர்ச்சி மாதிரிகள்

1965 - 1988 காலப்பிரிவில் இலங்கையின் தலைக்குரிய மொ. தே. உ. யின் வளர்ச்சி விகிதம் 3.1% ஆக இருந்தது. இந்தியா (2.5%) மற்றும் பாகிஸ்தான் (1.8%) ஆகிய நாடுகளின் விகிதங்களைவிட இது சற்று உயர்ந்ததாகும். குறை வருமானப்பிரிவு நாடுகளில் இந்தோனேஷியா (4.3%), லெசோதோ (5.2%), சீனா (5.4%) ஆகிய நாடுகள் ஆகக்கூடிய வளர்ச்சி வீதங்களைப் பதிவு செய்திருந்தன. தரவுகள் கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கும் 30 நாடுகளில் 11 நாடுகளில் வளர்ச்சி வீதம் அல்லது எதிர்மறை வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. பொலிவியா, செனிகல், கொங்கோ, ஜமைக்கா ஆகிய நாடுகள் எதிர்மறை வளர்ச்சி வீதங்களை பதிவு செய்துள்ளன. 1965-1988 காலப்பிரிவில் உயர் வருமானத்தொகுதி நாடுகள் 2.3% சராசரி வளர்ச்சியையே பதிவு செய்துள்ளன. இப்பிரிவில் ஓமான் (6.4%), கொரிய குடியரசு (6.8%) ஹங்கேரி (5.0%) ஆகிய நாடுகள் உயர் வளர்ச்சி வீதங்களைப் பெற்றிருந்தன.

மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி

1965 ல் 139,170 கோடி அ. டொலர்களாக இருந்த உயர் வருமான பொருளாதாரங்களின் மொ.உ.உ., 1988 ல் 13,86,750 அமெரிக்க டொலர்களாக - பத்து மடங்கினால் - பெருகியிருந்தது. மேல் நடுத்தர வருமானப்பிரிவு நாடுகளின் மொ.உ.உ. 1965 ல் 8800 கோடி அமெரிக்க டொலர்களாக இருந்து 1938 ல் 113,880 கோடி அமெரிக்க டொலர்களாக அதிகரித்திருந்தது. இதில் பதின்மூன்று மடங்கு அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதே காலப்பிரிவில் கீழ் நடுத்தர வருமானத் தொகுதி நாடுகளின் மொ.உ.உ.,

அப.வ.ப.ன 2			
தேசிய செலவுகள் தொகுதி நாடுகளின் தலைக்குரிய மொ. தே. உ.			
தலைக்குரிய வளர்ச்சி வீதம் மொ. தே. உ. (சதவீதம்)			
மேல் வருமான பொருளாதாரங்கள்	320.0	3.1	61.4
நடுத்தர	1,930.0	2.3	61.4
கீழ் நடுத்தர	1,380.0	2.6	61.4
மேல் நடுத்தர	3,240.0	2.3	61.4
மேல் வருமான	17,080.0	2.3	61.4
O. E. C. D. உறுப்பினர்கள்	17,080.0	2.3	61.4
ஐரோப்பா	8,380.0	3.1	61.4
உபசகாரா ஆபிரிக்கா	330.0	0.2	61.4
கிழக்காபிரிக்கா	540.0	5.2	61.4
தென்னாசியா	320.0	1.8	61.4
ஐரோப்பா, மத்திய கிழக்கு	2,000.0	2.4	61.4
இலத்தீன் அமெரிக்கா, கரிபியன்	1,840.0	1.9	61.4
பல்கனியேன்	170	0.4	61.4
புட்டான்	180	—	61.4
பிரான்ஸ்	180	—	61.4
மடகாஸ்கர்	190	—	61.4
சீனா	330	5.4	61.4
இந்தியா	340	1.8	61.4
பாங்காங்	350	2.5	61.4
மேலோத்தா	420	5.2	61.4
இலங்கை	420	3.0	61.4
சீனியா	430	—	61.4
யெமன் ம. ஆ. கு.	430	—	61.4
இந்தோனேஷியா	440	4.3	61.4
மோரிஷஸ்	480	—	61.4
பெர்மோ	570	—	61.4
பிரான்சு	630	1.6	61.4
தாய்வான்	1,000	4.0	61.4
மெக்ஸிகோ	1,760	2.3	61.4
மொரிஷஸ்	1,800	2.9	61.4
யமேனியா	1,940	4.0	61.4
தன் ஆதீனம்	2,290	0.8	61.4
பிரான்சு - டொபாகோ	3,350	0.9	61.4
கனியா குடியரசு	3,600	6.8	61.4
போர்த்துகல்	3,650	3.1	61.4
சீனா	4,800	2.9	61.4
யுனாங்	5,000	6.4	61.4
சுவிட்சர்லாந்து	6,200	3.8	61.4
சுவிட்சர்லாந்து	9,070	7.2	61.4
ஜெர்மனி	9,220	6.3	61.4
ஜெர்மனி	12,810	1.8	61.4
ஜெர்மனி	13,330	3.0	61.4
ஜெர்மனி	18,590	3.2	61.4
ஜெர்மனி	19,300	1.8	61.4
ஜெர்மனி	19,840	1.6	61.4
ஜெர்மனி	19,990	3.5	61.4
ஜெர்மனி	21,020	4.3	61.4
ஜெர்மனி	27,500	1.5	61.4

பொருளாதாரம்

No.

அட்டவணை 3
பல்வேறு வகையான பொருளாதாரங்கள் மொ. உ. உ.

(பத்திரிகை மொ. உ. உ.)

	1965	1988
குடிநீர் மொ. உ. உ.	161,340	886,620
பெருநகர மொ. உ. உ.	42,660	273,080
நகர மொ. உ. உ.	199,900	2,200,750
பெருநகர மொ. உ. உ.	111,840	1,061,910
பெருநகர மொ. உ. உ.	88,200	1,138,840
பெருநகர மொ. உ. உ.	363,680	3,060,950
பெருநகர மொ. உ. உ.	27,490	149,550
பெருநகர மொ. உ. உ.	92,420	893,410
பெருநகர மொ. உ. உ.	64,510	312,070
பெருநகர மொ. உ. உ.	69,200	-
பெருநகர மொ. உ. உ.	95,330	808,340
பெருநகர மொ. உ. உ.	105,150	897,390
பெருநகர மொ. உ. உ.	1,391,700	13,876,530
பெருநகர மொ. உ. உ.	1,755,990	17,018,400

11,180 கோடி அமெரிக்க
டொலர்களிலிருந்து 106,190
கோடி அ. டொலர்களாக - ஒன்ப
தரை மடங்காக - அதிகரித்திருந்
து. 1965-ல் 16,130 கோடி
அமெரிக்க டொலர்களாக இருந்த
குறைவருமான பொருளாதாரங்
களின் மொ. உ. உ., 1988-ல் -
ஐந்து மடங்கால் அதிகரித்து -
88,660 கோடி அமெரிக்க
டொலர்களாக இருந்தது.

ஆசிய நிலைமை

ஆசிய வளர்ச்சி நாடுகளின்
மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி
மொத்த உலக உற்பத்தியில் பதி
னொன்றில் ஒரு பங்காகவே
இருந்தது. தென்னாசிய நாடுகளி
லும் பார்க்க கிழக்காசிய நாடுகள்
நல்ல செயற்றிறனை காட்டின.
கிழக்காசிய நாடுகளின் மொத்த
உள்நாட்டு உற்பத்தி 1965-ல்
6450 கோடி டொலர்களாக
இருந்து 1988-ல் 31,120 கோடி
டொலர்களாக - ஐந்து மடங்கி
னால் - அதிகரித்திருந்தது. உலக
உற்பத்திக்கு ஆசியாவின் பங்
சளிப்பு 1965-ல் 14.2 சதவீத
மாகவும், 1988-ல் 24.2 சதவீத
மாகவும் இருந்தது. சிங்கப்பூர்,
ஹொங்கொங் ஜப்பான் போன்ற
நாடுகளே இந்த வளர்ச்சிக்கு பெரி
தும் பொறுப்பாக இருந்தன.
1965-ல் முறையே 90 கோடி
டொலர் 210 கோடி டொலர்
9110 கோடி டொலர் என்ற
பங்களிப்பினை வழங்கிய இந்

நாடுகள், 1988-ல் முறையே
2300, 4480, 284,370 கோடி
டொலர் என்ற வகையில் உயர்
பங்களிப்பினை வழங்கின.

1979-1988 பத்தாண்டு காலத்
தில் ஜப்பானிய மொ. உ. உ.
வியப்பூட்டும் விதத்தில் மூன்று
மடங்கினால் அதிகரித்திருக்
கிறது. ஹொங்கொங்கின் உற்
பத்தி 1987 அளவில் இருமடங்கி
னால் பெருகியதுடன், 1988-ல்
அது பெரும் பாய்ச்சலாக 4,480
கோடி அமெரிக்க டொலர்
மட்டத்துக்கு உயர்ந்து சென்றது.
சிங்கப்பூரின் மொ. உ. உ. உற்
பத்தியும் அநேகமாக மூன்று
மடங்கினால் பெருகியிருந்தது.

இந்த பத்தாண்டு காலத்தில்
பங்களாதேஷின் மொ. உ. உ.
மூன்று மடங்கால் பெருகியதுடன்
பாகிஸ்தான், இலங்கை போன்ற
நாடுகளின் உற்பத்தி அநேகமாக
இரண்டு மடங்கினால் பெருகி

யிருந்தது. இந்தியா 113%
வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்திருந்
து. ஹொங்கொங் (1987),
கொரியா (1987, 1988), சிங்கப்
பூர் (1988), தாய்ப்பே (1987)
போன்ற நாடுகள் சில வருடங்க
ளில் இரட்டைப்புள்ளி வளர்ச்சி
வீதங்களை எட்டியுள்ளன.

தென்னாசியாவைப் பொறுத்த
வரையில் இலங்கை, பங்களா
தேஷ் ஆகிய நாடுகளே மந்தமான
வளர்ச்சிப் போக்குகளை காட்டி
யுள்ளன: இந்தியா, மலேதீவு,
நேபாளம், பாகிஸ்தான் ஆகிய
நாடுகள் 1988-ல் 7% க்கும் 10%
க்கும் இடைப்பட்ட வளர்ச்சி
மட்டங்களைப் பேணிவந்
துள்ளன. மலேதீவின் வளர்ச்சி
விவரம் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய
தொன்றாகும். பாகிஸ்தானும்
நல்ல முறையில் செயலாற்றி
வந்திருக்கிறது.

அட்டவணை 4
மொ. உ. உ. மதிப்பீடுகள், 1979-1989 மற்றும் தகவல்கள் மொ. தே. உ.
1988 தேர்தல் செய்தப்பட்ட ஆசிய நாடுகள்

மொ. உ. உ. வளர்ச்சி வீதம்

தகவல்கள் மொ. தே. உ.
(1988 டொலர்)

நாடு	வருடாந்தரம் (1979-1988) (1)	1987 (2)	1988 (3)	1989b (4)	1988 (5)
தென்கொங்	7.4	12.1	9.4	6.2	-
கொங்கு	7.8	10.8	7.3	2.5	9,230
சிங்கப்பூர்	7.5	11.8	11.3	5.9	3,530
தாய்ப்பே	6.5	8.3	11.0	9.2	9,100
தென்கொங்	7.2	12.3	7.3	7.7	6,360
தென் கிழக்கு ஆசியா	4.7	5.8	8.0	7.7	-
இந்தோனேஷியா	5.6	4.8	5.7	6.5	430
மலேதீவு	6.9cd	-2.4d	2.1d	4.0d	180
மலேதீவு	5.5	5.3	8.8	7.6	1,870
மலேதீவு	1.3	4.7	6.2	6.0	630
தாய்ப்பே	5.4	8.4	12.0	10.8	1,000
வியட்நாம் Soc. Rep. of d	5.8c	2.6	5.8	3.2	200
தென்வனாவா	4.6	4.3	8.5	4.4	-
பங்களாதேஷ்	3.8	4.1	2.7	2.4	170
இந்தியா	4.4	4.4	9.5	4.5d	330
மலேதீவு	8.6d	13.9	8.7	9.3	410
மலேதீவு	4.6	-4.2	0.2	3.4	280
நேபாளம்	3.7	2.6	9.7	1.5	170
பாகிஸ்தான்	6.5	6.5	7.0	5.6	350
இலங்கை	5.2	1.6	2.8	2.0	420
மொ. உ. உ. மதிப்பீடுகள்	9.4	11.0	11.2	3.9	330

a உலக வங்கி தரவுகள் [தாய்ப்பே, சீனா, வியட்நாம் தவிர]
b பூர்வீக மதிப்பீடுகள்
c 1983-1986 மாலேதீவு, 1986-1988 வியட்நாம்
d ஹாங்கொங் மதிப்பீடு
e மொ. தே. உ. அடிப்படையாக கொண்டது

குறிப்பு: நாட்டு தரவுகள், உலக வங்கி, ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி

உண்மையான அபிவிருத்தி என்பது மனிதனின்
அபிவிருத்தியுடன் இரண்டறக்கலந்ததாகும். தேசிய
மட்டத்தில், வளர்ச்சி மற்றும் பகிர்வு என்பன
இடம்பெற வேண்டும் என்பதே இதன்
பொருளாகும்

ம. எஸ். ஓ. மென்டிஸ்

“தென்னிலங்கையில் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியும் குறைவிருத்தியும்”

மக்கள் வங்கியின்
ஆராய்ச்சிப்பிரிவு வெளியீடு

பிரதி விலை: ரூ. 10/-

வருட சந்தா: ரூ. 120/-

உரிய முறையில் 'பொருளியல் நோக்கின்' பெயரை
குறிப்பிட்டு, அதில் இடம்பெறும் கட்டுரைகளை மேற்கோள்
காட்டவோ மீளப்பிரசுரிக்கவோ முடியும்.